

KOKUVIL

373
KOK
(R)

APRIL 1971

00

373
KOK. A

2007.

2011

கொக்குவில்

(கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிச் சஞ்சிகை)

ஏப்ரல் 1971

REFERENCE

KOKUVIL

(The Magazine of Kokuvel Hindu College)

APRIL 1971

EDITORS

MR. M. KANTHASAMY

MR. V. RAJASEKARAM

MR. R. MAHENDRAN

Business Manager: MR. C. GUNAPALASINGAM

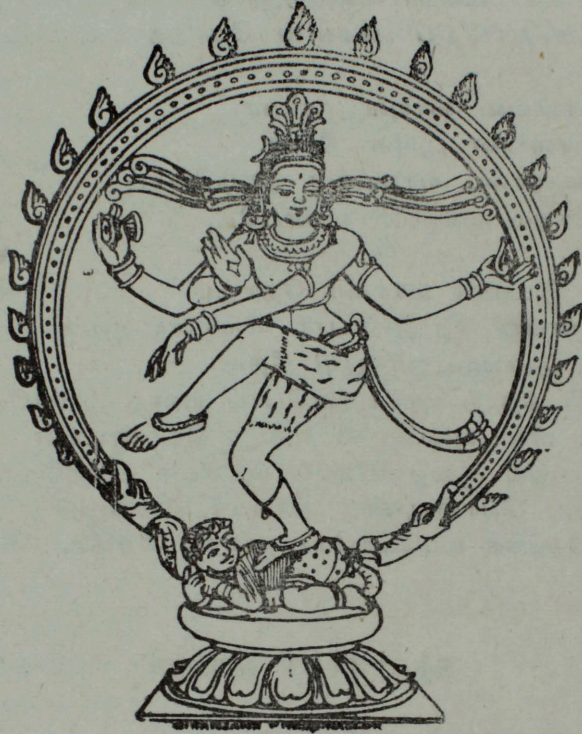
Please address all correspondence relating to

'KOKUVIL'

to:

The Business Manager,
Kokuvil Hindu College,
KOKUVIL.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

புவிமுதலைம் பூதமாய்ப் புலனைந்தாய்
நிலனைந்தாய்க் கரணநான்காய்
அவையவைசேர் பயனுருவா யல்லவுரு
வாய்நின்ற னமருங்கோயில்
தவமுயல்வோர் மலர்பறிப்பத் தாழவிடு
கொம்புதைப்பக் கொக்கின்காய்கள்
கவணெறிகற் போற்சுனையிற் கரைசேரப்
புள்ளிரியுங் கழுமலமே.

நன்னெஞ்சே யுனையிரந்தே னம்பெருமான் றிருவடியே
உன்னஞ்செய் திருகண்டா யுய்வதனை வேண்டுகியேல்
அன்னஞ்சேர் பிரமபுரத் தாரமுதை யெப்போதும்
பன்னஞ்சீர் வாயதுவே பார்கண்ணே பரிந்திடவே.

இன்னவுரு வின்னநிற மென்றறிவ தேலரிது நீதிபலவும்
தன்னவுரு வாமெனமி குத்ததவ னீதியொடு தானமர்விடம்
முன்னைவினை போய்வகையி னுன்முழு துணர்ந்துமுயல் கின்றமுனிவர்
மன்னவிரு போதுமரு வித்தொழுது சேரும்வயல் வைகாவினே.

தீருநாவுக்கரசு நாயனார்

கன்மன வீர்கழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பதென்னே
நன்மன வர்நவி றில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
பொன்மலை யில்வெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி
என்மன மேயொன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே.

கற்றுக் கொள்வன வாயுள நாவுள
இட்டுக் கொள்வன பூவுள நீருள
கற்றைச் செஞ்சடை யானுளன் நாமுளோம்
எற்றுக் கோநம னால்முனி வுண்பதே.

அகலிடமே இடமாக ஊர்கள் தோறும்
அட்டுண்பார் இட்டுண்பார் விலக்கார் ஐயம்
புகலிடமாம் அம்பலங்கள் பூமி தேவி
யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய்யே
இகலுடைய விடையுடையான் ஏன்று கொண்டான்
இனியேதுங் குறைவிலோம் இடர்கள் தீர்ந்தோம்
துகிலுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லும்
சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசற் றோமே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பேருமோர் ஆயிரம் பேருடை
யார்பெண்ணோ டானுமல்லர்
ஊரும தொற்றியூர் மற்றையூர்
பெற்றவா நாமறியோம்
காருங் கருங்கடல் நஞ்சமு
துண்டுகண் டங்கறுத்தார்க்
காரம்பாம் பாவ தறிந்தோமேல்
நாம் இவர்க் காட்படோமே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஆசிரியர் அபிப்பிராயம் — இதயம் பேசுகின்றது	...	i
மாயக்கதவு வழியே.....இன்பம்!	...	1
விஞ்ஞானி கண்ட X கதிர்களும் அகச்சிவப்புக் கதிர்களும்	...	3
இலங்கையின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்	...	5
பாரதி தந்த கவியின்பம்	...	11
நாடு நம்மை நம்பியிருக்கின்றது	...	13
வள்ளுவன் கண்ட பெண்மையா.....? பாரதி கண்ட பெண்மையா.....?	...	15
இலவசக் கல்வியும் இன்றைய மாணவரும்	...	16
“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்”	...	18
தற்போதைய நிலையில் ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமா?	...	20
இன்றைய நம் நாகரிகம் அழிவுப் பாதையிற் செல்வதேன்?	...	21
பிரிவின் துயரிடையே.....	...	22
மனிதனும் சமய வாழ்வும்	...	24
நம்பிக்கையே இறைவன்	...	26
ஈழந் தந்த முத்தமிழ் வித்தகர்	...	27
சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன்	...	28
புரட்சிகள்	...	29
From the Editor's Pen.....	...	31
Principal's Notes	...	34
Pierre and Marie Curie	...	38
We Live in Deeds, Not Years	...	39
Chemical Warfare	...	41
My First Day at School	...	42
Believe It or Not	...	43
A Trip to Maskelia	...	43
Our Picnic	...	44
My Flower Garden	...	45
College Activities		
Sports and Athletics	...	46
சாரணர் குழு	...	49
Junior Cadet Battalion (1970)	...	50
Girl Guide Company	...	50
சைவ மாணவர் மன்றம்	...	51

க. பொ. த. ப. வகுப்பு மாணவர் மன்றம் 1970 (மேற்பிரிவு)	53
க. பொ. த. ப. உயர்தர வகுப்பு மாணவர் மன்றம் 1970 (கீழ்ப் பிரிவு)	54
க. பொ. த. ப. சாதாரண வகுப்பு மாணவர் கழகம்	55

House Reports

செல்லையா இல்லம்	56
கார்த்திகேசு இல்லம்	57
நாகலிங்கம் இல்லம்	58
சபாரத்தினம் இல்லம்	60
Sabapathy House	61

Other Reports

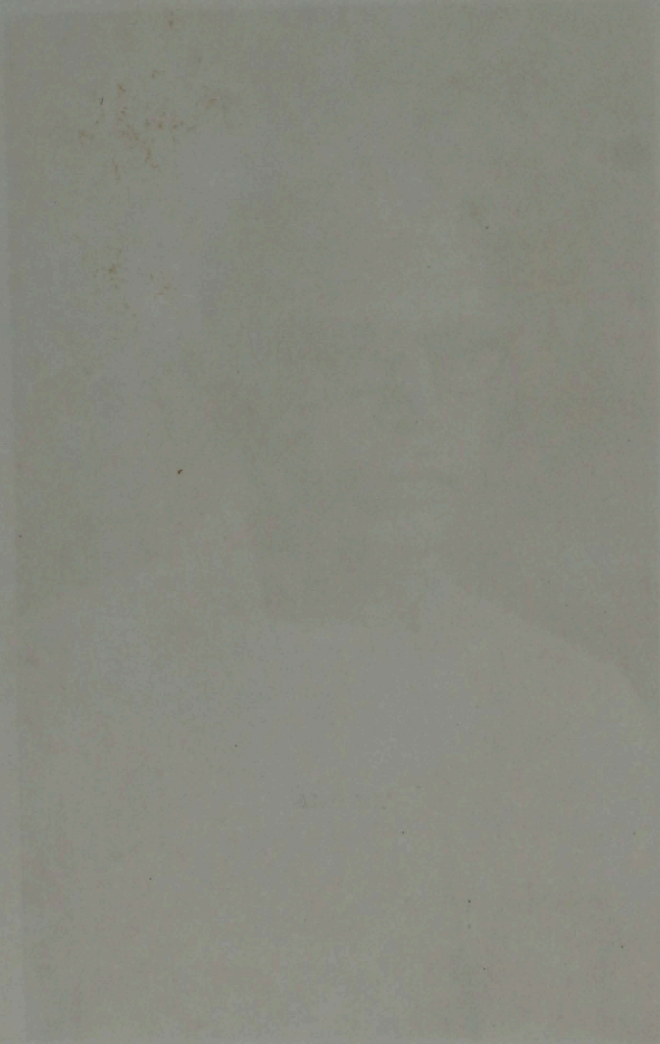
ஆசிரியர் கழகம் — 1970-ம் ஆண்டறிக்கை	...	62
கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்	...	63
Kokuvil Hindu College Old Students' Association (Colombo Branch)	...	64
Report of the Parent-Teacher's Association	...	65

Results of Examinations	...	66
-------------------------	-----	----

OUR PRINCIPAL

MR. C. K. KANTHASWAMI . B. Sc. (LOND.), P. G. T.

A

கல்லூரி வணக்கம்

தெளிதரு கலைபயில் பலமா ணவர்தேர்
கொக்குவில் ஹிந்துக்கல் லூரி!

கொக்கூர்க்கு ஹிந்துக் கல்லூரிநீ தீபம்;
கிராமத்துக் கொண்மணி மகுடம்.
நினதுயர் கலைமுறை நிதம்நிதம் பெற்றேம்;
நினதருள் யாமினி மறவேம்.
நீயே வித்தையி னுறையுள், நினதே எங்களி னுயர்வு.
நினதடி யேத்து வோமே.

பல்லவி

நினதருள் மிகுமொழி நமதே பொருளாம்; நீதரு ஞானம தீதம்;
ஜெயஹோ! ஜெயஹோ! ஜெயஹோ! ஜெய, ஜெய, ஜெய, ஜெயஹோ!
நீதரு ஞானம தீதம்.

அறிவுச் சுடர்கொண் டறம்பொரு ளின்பம்
தழுவும் வாழ்வினைத் தந்தாய்
கற்றன ஒழுகும் சீருறு வழிநீ
காட்டினை. நீடுக எனவே
அற்புத நடமா டமலன் அடிமன னெடுவழி படுவோம்;
வழிமுறை மிளிர்க நின் நாமம்.

பல்லவி

நினதருள் — ஞானம தீதம்
உள்ளத் துறுதி தருவா யுன்றன்
பாரம் பரியம் பேண
பூமியில் நீபெறு நல்விசை மேலாம்
பெருமிதம் மாணவர்க் கென்றும்
முயல்குவம் நீயுயர் வழிகள் முழுமன னெடுமகிழ் வாக
கொக்குவில் ஹிந்து நமதே.

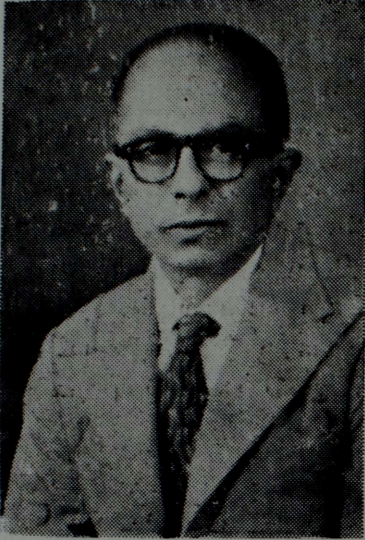
பல்லவி

நினதருள் — ஞானம தீதம்

We acknowledge with thanks the receipt of
Magazines sent us by various
Schools and Colleges.

OUR DEPUTY PRINCIPAL

THEN

Mr. A. R. Rajanayagam
B. A. (Cal.), P. G. T.
Oct. 1964 — Aug. 1970

NOW

Mr. C. Gunapalasingam
B. A. (Cey.), Dip. Ed.
Oct. 1970 —

இதயம் பேசுகின்றது

[சுமார் ஏழாண்டுகளின் பின்.....மீண்டும் உதயமாகின்றது எமது கூலூரியின் சஞ்சிகை. இந்த நீண்ட காலத்தில்.....பழைய ஆசிரியர்கள் இளைப்பாறுதல், புதிய ஆசிரியர்கள் வருதல், மாணவர் பிரிதல், புதிதாகச் சேர்தல், புதிய கட்டிடங்கள், புதிய முயற்சிகள், புதிய மாற்றங்கள், பெரிய வெற்றிகள் என்றெல்லாம் எத்தனை எத்தனையோ நிகழ்ந்துவிட்டன. இவற்றில் எவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட வேண்டும்? எதைப்பற்றியெல்லாம் எழுத வேண்டும்? ஆசிரியத் தலையங்கம் அவற்றையெல்லாம் எப்படி உள்ளடக்க முடியும்? பிரச்சனை பெரிதாக எம்முன்னே தோன்றியது. பொதுவாகவே எல்லாவற்றினையும் உள்ளடக்க முயற்சிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன் பலன்.....'இதயம் பேசுகின்றது' என்ற இப்பகுதி சஞ்சிகையில் இடம்பெறுகின்றது.]

ஆசிரியரின் இதயம்:

துடிதுடிக்கும் வயது. துருவித் துருவிப் பார்க்கும் இதயம். பொறுப்பினை யுணராத பருவம். எதனையும் எடுத்தெறியும் இயல்பு. இவ்வாறு இன்றைய மாணவர்களைப் பற்றிப் பொதுவாகப் பலர் கூறுவதினை நாம் அவதானிக்கலாம். உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடைபெற்ற, நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் மாணவர்களின் முக்கியத்துவத்தினை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வெறுப்பும், விரக்தி மனப்பான்மையும் குறைவிருத்தி நாடுகளிலுள்ள மாணவர்களிடையே பெரிதும் காணப்படுகின்றன. இந்நிலை அபாயகரமானது. இந்நிலை வருவதற்குரிய காரணம் என்ன? இதுதான் இன்றைய ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சனையாகியுள்ளது.

பட்டப் படிப்பு வேலை பெறுதற்காகப் படிக்கும் படிப்பு என்ற எண்ணம் மாற்றப்படல் வேண்டும். தொழிலின் மேன்மையை மாணவர்கள் நன்குணர வேண்டும். சோம்பலின் கெடுதியை அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். கல்வி

தான் தமது இலட்சியம், நல்லொழுக்கம் தான் தமது பண்பு என்பதினை அவர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். கண்ணியம் தவறாது, கட்டுப்பாடுகளை மீறாது, கல்வி பயில வேண்டும். தவறான பாதையிற் போகத் தூண்டும் யாவும் அவர்களால் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். எதிர்காலத் தலைவர்களான அவர்கள் தமது தோள்களில் சுமத்தப்பட்டுள்ள கடமைகளை மறந்துவிடக்கூடாது. நாடு எதனை அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றது? தன்னலமற்ற சேவை மனப்பான்மையினையும், அயராது உழைப்பினையும், கள்ளமற்ற நல்லொழுக்கத்தினையுமே எதிர்பார்க்கின்றது.

மாணவர்களை முன்னேற்றத்திற்குரிய நீதிவழியில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டியவர்கள் ஆசிரியர்கள். எனவே, ஆசிரியர்களும் கட்டுப்பாடு, கண்ணியம், கடமையுணர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் சேவையாற்ற வேண்டும். வேதனத்திற்காகவோ அல்லது வேறு வேலை கிடைக்காததாலோ ஆசிரியத் தொழிலில் தாம் ஈடுபட்டுள்ளதாக ஆசிரியர்கள் கருதினால் அது மிகவும் அறிவீனமாகும். எதிர்காலத் தலைவர்களை

உருவாக்க வேண்டியவர்கள் ஆசிரியர்கள். அவர்கள் தமது தொழிலைப் புனிதமான சேவையாகக் கருத வேண்டும். கடமை யுணர்ச்சி, கட்டுப்பாடு, கண்ணியம் ஆகியவற்றுடன் சேவையாற்றி மாண வர்கட்கு நல்ல முன்மாதிரியாகத் திகழ வேண்டும். சமூகம் அவர்கள்மீது குற்றம் சாட்டத்தக்க மாதிரி நடக்கவே கூடாது. மாணவர்களின் முன்னேற்றத் தினையே தமது இலட்சியமாகக் கொண்டு முழு மூச்சுடன் கல்விப் பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டால் நாடு நிச்சயமாக முன்னேற்றமடையும்.

எமது கல்விமுறையில் தவறுகள் சில காணப்படுகின்றன. சோதனைகளில் சித்தி யடைய மாணவர்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள்போல் எமது பாட சாலைகள் இருக்கக்கூடாது. விஞ்ஞானக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி, சமூக அறிவு போன்றவை மாணவர்கட்கு நவீனமுறையில் பயிற்றப்படல் வேண்டும். அதற்கேற்ப பாடவிதானங்களிலும் போதனைமுறைகளிலும் மாற்றங்கள் பல செய்யப்படல் வேண்டும். நாட்டின் தேவைக்கேற்ப கல்விமுறையும் மாற்றி யமைக்கப்படல் வேண்டுமென்று சுருங்கக் கூறிவிடலாம்.

ஆய்வுகூடங்களின் இதயம் :

நவீனமான சாதனங்கள், ஆர்வ முள்ள மாணவர்கள், திறமை மிக்க ஆசிரி யர்கள். என் மடியில் தவழ்ந்த மாண வர் பலர் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பு பெறுகின்றார்கள் என்பதினை எண்ணும்போது என் இதயம் இனிக்கின்றது.

சங்கீத, நடன அறைகளின் இதயம் :

சரிகம, சரிகம..... இன்னிசை வெள்ளம் மிதக்கின்றது. அம்மையே அப்பா... பண்ணோடு தேவாரம் கேட்கின்றது. தாதை... தா... தை..... சின்னஞ்சிறு கால்கள் நடனமாடுகின்றன. கல்லூரியில் கலை வளர்வதனைக் கண்டு எம் இதயங் கள் பூரிப்படைகின்றன.

வீட்டுப் பணி ஆய்வுகூடம் :

கமகம வென்ற நறுமணம். அறுசுவை உண்டிகள். வீட்டு நிர்வாகமுறைப் போதனை. இவையெல்லாம் பெற்ற மாணவிகள் சிறந்த இல்லத்தரசிகளாகத் திகழ்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை யென்பதினை எண்ணியவுடன் என் மனம் குதூகலமடைவதில் வியப்பென்ன?

நூல்நிலையத்தின் இதயம் :

புதிய நூல்கள் பல பெற்றுவரும் நான் என்மூலம் மாணவர்கள் மேலும் மேலும் நன்மையடைய வேண்டுமென்றே விரும்புகின்றேன். பாலர் பகுதி, கல்வி ஒலிபரப்பைக் கேட்க வானொலி போன்ற பல புதிய அம்சங்கள் அமைக்கப்படல் வேண்டும். என்கனவு நிறைவேறுமா?

சாரணர் அறையின் இதயம் :

இரண்டு முறை அகில இலங்கை இராணிக் கொடியினைப் பெற்ற ஊக்க மிகு சாரணர்கட்கு அதிபரால் பரிசாக அளிக்கப்பட்ட அறைதான் நான். உண்மை நெறியில் உழைக்க ஊக்கமுடன் முயலும் மாணவர்களை உருவாக்கும் இயக்கத்தின் இருப்பிடமாக இருப்பதில் நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஆசிரிய அறையின் இதயம் :

பல்லாண்டு காலம் பல்விதமான சேவைகளை ஆசிரியர்களுக்குச் செய்து வரும் ஆசிரியர் கழகத்தின் அன்புக் குழந்தையாகிய நான் அவர்கட்குப் பல வித வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

கல்லூரி மூன்று மாடிக் கட்டிடத்தின் இதயம் :

வானளாவ நிமிர்ந்து நிற்கும் என் முன்பே 'ட' வடிவில் புதிய வகுப்பறை

கள் துரித வேகத்தில் கட்டப்பட்டு வட மாநிலக் கல்வி அறிபரினால் திறக்கப்பட்ட தினம் என் மனம் களிப்பெய்தியது. புத்தம் புதிய கட்டிடங்கள் அமைப்பது லுள்ள ஆர்வமும் ஆசையும் எனது அறிபருக்கு இன்னமும் போனபாடில்லே. பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் உறுதுணையுடன் அவர் கனவு கண்ட புதிய தொரு மாடிக் கட்டிடம் நனவாகும் நாள் நெருங்கி வருவதினைக் கண்டு என் மனம் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

வினையாட்டு மைதானத்தின் இதயம் :

தெரியமான உடலில்தான் தெரியமான மனம் இருக்க முடியும் என்பது வழமை. எனவே, என் மடிமீது துள்ளித் திரியும் மாணவர்களைக் கண்டு மனம் மகிழும் நான் அவர்கள் செய்யும் சாதனைகளைக் கண்டு பெருமிதப்படுகின்றேன். ஏழாண்டுக் காலத்தில் இருமுறை எமது கல்லூரி முதலாம் கோஷ்டி உதைபந்தாட்டத்தில் 'சாம்பியன்' விருது பெற்றது. மூன்றாம் கோஷ்டி ஒருமுறை 'சாம்பியன்' விருது பெற்றது. அது மட்டுமா? 1970-ல் வடபகுதியில் தோல்வியே காணாது வெற்றிமேல் வெற்றியீட்டிய ஒரேயொரு கல்லூரி என்ற பெருமையினையும் பெற்றுக்கொண்டது. இரண்டாம் கிரிக்கெட் கோஷ்டி மகத்தான வெற்றிகளைப் பெற்று இரு வருடங்கள் 'சாம்பியன்' விருது பெற்றது. எமது கல்லூரி வினையாட்டுப் போட்டிகளிலும் வளர்ந்து வருகின்றது. வினையாட்டுத் துறையில் குறிப்பாக உதைபந்தாட்டத்தில் கொக்குவில் இந்து தனக்கென

வொரு தனியிடத்தினைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. இதனைக் கண்டு களிப்பெய்தும் அதேவேளையில் சிறு மழை பெய்தாலும் வெள்ளம் போடும் எனது பரிதாப நிலையும் மாறாதவென்ற கவலையும் என்னுள்ளே தோன்றுகின்றது.

கல்லூரிச் சஞ்சிகையில்

பழைய மாணவர் பக்கத்தின் இதயம் :

எவ்வளவுதான் முயன்றும் எமது பழைய மாணவர்களின் விபரக் குறிப்புக்களைப் பூரணமாகப் பெறமுடியாத காரணத்தினால் இம்முறை சஞ்சிகையில் நான் இடம்பெற முடியவில்லையென்ற கவலை என்னை மிகவும் வாட்டுகின்றது அடுத்த சஞ்சிகையிலாவது நான் இடம் பெறத் தக்கமாதிரி பழைய மாணவர்கள் தமது விபரங்களைக் கொடுத்து உதவுவார்களா?

எமது கல்லூரி மாணவர்கட்கு

ஒரு வேண்டுகோள் :

கிராமத்தின் மணிமகுடம் எமது கல்லூரி. அது ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிப்பது உங்களது கையில் தான் தங்கியுள்ளது. கல்வித்துறையிலும், வினையாட்டுத்துறையிலும், ஏனைய துறைகளிலும் ஈடுபட்டு வெற்றிமேல் வெற்றியீட்ட முயற்சி எடுங்கள். அவ்வாறு முயற்சிப்பவர்களைத் தட்டிக் கொடுங்கள். உங்களது முன்னேற்றம் கல்லூரியின் முன்னேற்றம். கல்லூரியின் முன்னேற்றம் கிராமத்தின் முன்னேற்றம். நாடு முன்னேற நாடும் முன்னேற வேண்டும். எனவே, ஆர்வமுடன் அயராது முழு முச்சாக முன்னேற முயற்சி செய்யுங்கள்.

கலாநிதி ராதாகிருஷ்ணன் கூறுகிறார் :

[1962-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஏழாம் நாள் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் நிகழ்த்திய பேச்சின் ஒரு பகுதி]

“நான் இந்தக் கல்லூரியின் மாணவரையிருந்தபோது நாம் இந்தியாவின் சுதந்திரத்தினைப் பற்றியோ, இந்தியா குடியரசாக வருமென்பதனைப் பற்றியோ, கனவுகள் கூடக் கண்டிருப்போம் என்று எண்ணவில்லை. அன்றியும், என்னுடன் கூடவிருந்த இளைஞர்கள் நான் எப்பொழுதாவது உபஜனாதிபதியாகவோ, ஜனாதிபதியாகவோ வருவேனென்று ஒருபோதும் எண்ணியதுமில்லை. இவைகள் யாவும் ஒருவரால் திட்டமிடப்பட்டவையல்ல. அல்லது தயாரிக்கப்பட்டவையுமல்ல:

வாழ்க்கையென்பது பலவிதமான சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டதாகும். எத்தகைய சந்தர்ப்பத்தினை நீர் பெற்றாலும், சிறந்தவற்றினை நீர் நன்கு செய்ய முழுமனதாக முயற்சித்தால் தெய்வத்தின் ஆசியினைப் பெறுவீர். எமது தெய்வீகமான உபநிடதங்களிலொன்று வெற்றிக்கு அல்லது மேன்மைக்குரிய காரணிகள் மனித முயற்சியும் தெய்வீக ஆசியுமென்றே கூறுகின்றது. எத்தகைய வேலையினை நீர் எடுத்தாலும், சிறிதோ பெரிதோ, அதில் முழுமையாக உம்மை ஈடுபடுத்தி உமது கடமைகளைச் செவ்வனே செய்தீராயின், உலக நோக்கில் நீர் வெற்றியடைந்தாலென்ன தோல்வியடைந்தாலென்ன, நீர் உமது கடமையினைச் செய்து விட்டவராவீர். இந்தக் கல்லூரியிலுள்ள ஒவ்வொருவரும், ஏன் எந்தக் கல்லூரியிலுமுள்ள எவரேனும், எப்படிப்பட்ட வேலை தனக்குத் தரப்பட்டாலும் அதனைப் பற்றிப் பெருமையடைய வேண்டும்; பூரணத்துவத்தினையடைய முயலும் செயற்றிறன் பெற்றிருக்க வேண்டும். நான் எதைப்பற்றியாவது பெருமையாகப் பேசவேண்டுமாயின், அது நான் மாணவனாகவிருந்தபோது என்னால் செய்யத்தக்க சிறந்தவற்றினையே செய்ய முயன்றேன், செய்ய எண்ணினேன் என்பதே யாகும். எத்தகைய வேலையினை நீர் பொறுப்பேற்றாலும் பூரணமாக அதில் ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும்; அதில் உயர்ந்த தரத்தினையடைய முயல வேண்டும். அதன் பலபலன் முக்கியமானதல்ல.

மேன்மையென்பது திறமையும் சந்தர்ப்பமும் இணைந்ததேயாகுமென்றே நான் கூறுவேன். உம்மிடம் திறமையிருக்கலாம்; உமக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காவிடில், ஒன்றுமே நடைபெறாது. உமக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது; ஆனால், உம்மிடம் திறமையில்லையாயின், ஒன்றுமே நிகழாது. திறமையும் சந்தர்ப்பமும் சேர்ந்தே உமக்கு வாழ்க்கையில் நியாயமானவளவு வெற்றியைத் தருகின்றது.”

மாயக் கதவு வழியே

..... இன்பம்!

நாமெல்லாம் இன்பத்தையேயன்றித் துன்பத்தை விரும்புவதில்லை. இன்பம் தானாக நம்மைத் தேடி வருவதில்லை; நாமாகவே அதைத் தேடி ஓடுகிறோம். இல்லை, இல்லை; மனம் ஓடுகின்றது. நல்லாடை, நல்லுணவு, நற்காட்சிகள், நல்லிசை எல்லாம் எமக்கு இன்பம் அளிப்பனவையாகும். இவை ஐம்புலநுகர்ச்சி வாய்ப்பட்டனவாகும். ஆனால், இதயத்திற்கு இன்பம் பயப்பவை நூல்களே. நூல்கள் கவி இன்பம் பெற்று மிளிர்மே யானால், அவை மனத்தையும் அறிவையும் ஒருவழிப்படுத்தும் இன்பப் பூங்காவாகும்.

இயந்திரமாக உழைக்கும் மனிதர்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்படாமலா இருக்கும்? ஜனங்களின் ஆரவாரம், வெறும் பேச்சு, வீண் சண்டைகள் என்பன எவருக்குமே வெறுப்பைத் தரும். இதனூற்றான் அறிஞர் நூலுலகிற் புகுந்து, நுண்ணிய பொருட்களை ஆராய்ந்து, இன்பம் நுகர்கின்றனர். நாமும் இதே இன்பம் பெறவேண்டுமெனில், நூல்களை வாசித்து, அதிலுள்ள கருத்துக்களைச் சிந்திப்பதற்கென்று நம்மை முதலிற் பயிற்சிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இப்பயிற்சியே எம்மை உண்மை இன்பத்துள் அழைத்துச் செல்லும் கருவியாம். சோம்பல்தனத்தை நீக்கி, எமக்குப் புத்துணர்ச்சி ஊட்டும் மருந்தாக நூல்கள் உள்ளன. பல சிந்தனைகளின் தோற்றங்கள் உருப்பெற்று, இதயத்தைப் பண்படுத்தி, எம்மையொரு புது உலகிற்குத் தூக்கிச் செல்கின்றன.

புது உலகிற் சஞ்சரிப்பதற்குச் சிறந்த இடம் நூல் நிலையமே. நூல் நிலையத்துள்

நுழைந்தால், உலகக் கவலைகளை அறவே மறந்து, உள்ளத்திற்குகந்த ஒரு புது உலகிற் புகுவதை நாம் உணரலாம். டாக்டர் ஹரி ராபர்ட்ஸ் என்பார், “நூல் நிலையம் மனித உலகிற்கு அளிக்கும் உதவியாதெனின், அது நம் நாட்டு அறிஞரின் வாழ்க்கையையும் சிந்தனைகளையும், நம் நாட்டுச் சாதாரண மக்களது அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைபெறும் வேலைகள், அவர்தம் எண்ணங்கள், செயல்கள் முதலியவற்றோடு சம்பந்தப்படுத்துவதாகும்” என்றார்.

நல்ல இதமான, ஒழுங்கான வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு நம் சொந்த அறிவும், அறிவுடையோர் போதனைகளும் அவசியமாகும். நாம் பரந்த அறிவினைப் பெறவேண்டுமெனின், பல்வகையான நூல்களைக் கற்க வேண்டும்: அறிஞர்களின் போதனைகளைக் கேட்கவேண்டும். இவற்றூற்றான் நம் அனுபவம் முதிர்ச்சி அடையும். ஆகவே, ஒரு சில மணி நேரங்களையாவது நாம் நூல் நிலையத்துள் செலவிட வேண்டும்.

‘கற்றது கைமண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு’ என்பது முதுமொழி. எமது ஆயுட்காலம் வரை படிப்பதற்கு நூல்கள் பல இருக்கின்றன. உடற் பசியை நீக்க உணவு உண்கிறோம். அதுபோல உள்ளப் பசியை நீக்க, நூல்கள் பல கற்க வேண்டும். நாம் ஒரு துறையில் முன்னேற வேண்டுமானால், கடினமாக உழைத்துத் தான் அதில் வெற்றி அடையலாம். நாம் அறிவு வளர்ச்சியையும், உள்ளத்திற்கு இன்பத்தையும் பெறவிரும்பினால், நூல்களை வாசித்தல் இன்றியமையாததாகும். மனிதன் மனத்தைப் பூரிக்கச் செய்து,

உன்னதமானவையும், திடுக்கிடச் செய்பவையும், புரட்சிகரமானவையும், புதிய புதிய சிந்தனைகளைத் தோற்றுவிப்பனவையுமான நூல்களே சிறந்தன. எமது சிந்தனைக்கு எவை இன்பம் பயக்கும் என்று அறிகின்றோமோ, அவையே நாம் படித்தற்குகந்த நூல்களாகும்.

எத்தனையோ உணர்ச்சிகளுக்கிடையே நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அழகாகப் பூத்துக் குலுங்கும் எழில் நிறைந்த மலர்த்தோட்டமே புத்தகங்கள் நிறைந்த நூல்நிலையம். வண்டுகள் பூக்களிலிருந்து இனிமையான தேனை எவ்வாறு உறிஞ்சுகின்றனவோ, அதேபோல நாம் புத்தக மலர்த்தோட்டத்தில் நுழைந்து, அதை அநுபவிக்கும் வண்டுகளாக மாற வேண்டும். இவையே பரந்த அறிவினையும், உலக உண்மை நிகழ்ச்சிகளையும், மனிதர்தம் பல்வேறு குணதிசயங்களையும், நன்மை தீமைகளையும், உயரிய சிந்தனைகளையும், பெரியோர்களின் சிந்தனைகளையும் அவர்களது அரிய அனுபவங்களையும் எமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

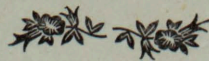
எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும் கலைஞர்களிடமிருந்தும் பல்வேறு வகைப்பட்ட உணர்ச்சிகளையும், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக மனித வர்க்கம் கண்ட கனவையும், கொண்ட துயரத்தினையும், வாழ்ந்த வாழ்க்கையினையும், வெற்றி தோல்விகளையும் அறிந்துகொள்கிறோம். அந்நிய நாட்டினரின் நாகரிகம், கலை, கலாச்சாரம், விஞ்ஞான வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சி என்பவற்றுடன் எமது நாட்டை ஒப்பிடும்போது எமது அறிவு விரிவடைகின்றது. இதனால்

ஆவல் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நூல்களின் மேல் அலாதி மோகம் பிறந்துவிடுகின்றது.

சர். ஆர்தர் கானண்டாயில் என்ற அறிஞர் தனது 'மாயக் கதவு வழியே' என்ற நூலில் "உனது புத்தக நிலையம் எவ்வளவு சிறிதாயிருப்பினுஞ் சரியே; அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. அறைக்குள் நுழைந்து, கதவைத் தாளிட்டுக் கொள்; கதவை அடைக்கும்போதே உலகக் கவலைகளையெல்லாம் வெளியே பறக்க விட்டுவிடு; மாண்டு சென்ற அறிஞரது இனிய கூடத்துள் செல். கவலை, துன்பம் நுழையாத இன்ப உலகிலே நீ இருப்பதாகக் காண்பாய். வெளியில் இதுவரை உன்னுடன் இருந்த கேவல மனிதர் மறைந்துவிடுவர். சாந்தமும், அறிவும் குடிக்கொண்ட மூதறிஞர் உனக்காக அங்கு காத்துக்கொண்டிருப்பார். அங்கு அடுக்கி இருக்கும் அவரது நூல்களில் உன் பார்வையைச் செலுத்து. நீ விரும்பும் மனிதனைத் தெரிந்தெடு. அம்மனிதனுடைய நூலைக் கையிலெடுத்ததும் அது உன்னைச் சொர்ப்பன உலகிற்குக் கொண்டு போய்விடும்" என்று கூறியுள்ளார்.

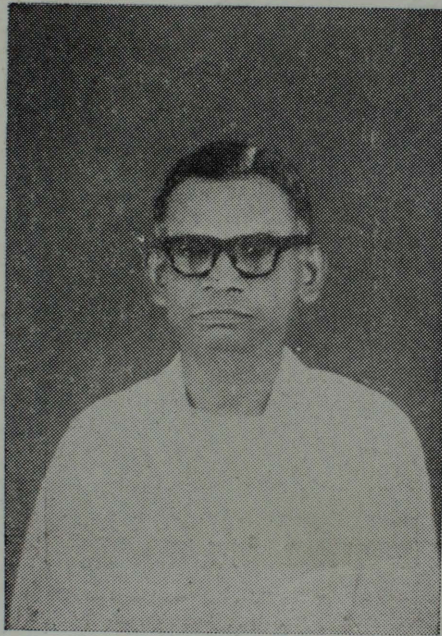
இத்தகைய இன்பத்தைப் பெற இப்போதாவது உங்கள் மனம் விழைகின்றதா? உலகக் கவலையை மறந்து ஒரு புது உலகிற்குச் செல்ல வேண்டுமா? நூல்நிலைய மாயக் கதவினூடாகச் செல்லுங்கள்..... படியுங்கள்..... சிந்தியுங்கள். இன்பம் உங்களைத் தானாகவே அரவணைத்துவிடும். அறிவு ஆரெனப் பெருகிவிடும்.

செல்வி நந்திவி மகேந்திரன்
க. பொ. த. ப. (உயர்தரம்)
கலைப் பிரிவு 2-ம் வருடம்

HEAD OF THE JUNIOR SECTION

RETIRED — 1968

Mr. C. Kanagasabai

JUBILARIAN

Mrs. S. Supiramaniam, B. A. (Lond.)

விஞ்ஞானி கண்ட

X கதிர்களும், அகச்சிவப்புக் கதிர்களும்

காற்று அகற்றப்பட்ட கண்ணாடிக் குழாயுட் சிறிய அலுமினியத் தட்டொன்று பொருத்தப்பட்டது. இந்த உபகரணத்தைக் கறுப்புத் துணியால் முடி இதனூடாக மின்னீச் செலுத்திப் பரிசோதனையைச் செய்துகொண்டிருந்தார் ரோன்றயன் (Rontgen) என்ற விஞ்ஞானி. குழாய்க்கு அண்மையில் வைக்கப்பட்ட துணியொன்று ஒளிரத் தொடங்கியதை அவர் கண்டார். குழாயினூடாகச் செலுத்தப்பட்ட மின்னொற் பிறப்பிக்கப்பட்ட மர்மக் கதிர்கள் துணியை ஊடுருவித் திரையிற் பட்டமையால் இது நிகழ்ந்ததென அவர் கண்டறிந்தார். இதுவே எக்ஸ் கதிர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரலாறு.

எக்ஸ் கதிர்கள் மனிதனின் தசை, கல் முதலாம் திண்மப் பொருட்களை ஊடுருவிச் செல்லுந் திறனுடையன. ஆயினும், அவை சில பொருட்களை ஊடுருவிச் செல்ல முடியாதனவாகியுள்ளன. உலோகங்களானவை X கதிர்கள் ஊடுருவுவதை ஓரளவிற்கோ, முற்றாகவோ தடுத்துவிடும். X கதிர்களின் இத்தன்மையே அவற்றின் முக்கியத்திற்குக் காரணமாகும். பல் நோய் வைத்தியர் பல்லைச் சோதனை செய்ய இக்கதிரை உபயோகிக்கிறார். இக்கதிரின் உதவியால் மனிதனின் என்புக் கூட்டினமைப்பையும், உடம்பின் உள்ளிருக்கும் ஏனைய உறுப்புக்களையும் படம் பிடிக்கலாம். இதனால் என்புகள் முறிவுற்றுளவா, உரிய நிலைகளில் உள்ளனவா? என அறியலாம். இதுமட்டுமா? வேற்றுப் பொருட்களை உடம்பினுட் புகுத்தி உடம்பின் எப்பாகமேனும் நோயுற்றுள்ளதா? இல்லையா? என அறியலாம்.

X கதிர்களின் ஊடுருவுத் திறனுக்குரிய காரணம் என்ன? X கதிர்கள் ஒளிக் கதிர்களில் ஒருவகையைச் சேர்ந்தன. ஒலியானது அலை வடிவிற செல்வது போல ஒளியும் அலை வடிவிற செல்கிறது. அலை நீளத்தில் ஏற்படும் வித்தியாசங்காரணமாக வேறுவேறான பண்புடைய ஒளிக் கதிர்கள் உள்ளன. ஒளிக் கதிர்களின் வேறுவேறான நிறத்திற்கும், அவற்றின் ஊடுருவுந் தன்மையில் உள்ள வேறுபாட்டிற்குங் காரணம் அவற்றின் அலை நீள வேறுபாடேயாகும். உதாரணமாக உடலுக்கு ஆரோக்கியந் தரும் புற ஊதாக்கதிர்களும், சிவப்புக் கதிர்களும் சூரிய ஒளியில் உள்ளன. ஆனால், புற ஊதாக்கதிர்கள் மூடுபனியை ஊடுருவிச் செல்லா; சிவப்புக்கதிர்கள் ஊடுருவ வல்லன. அந்தி மாலையில் ஆதவன் செந்நிறமாகத் தோன்றுவதற்கும் இதுவே காரணம். புவியைச் சூழ்ந்துள்ள காற்று மண்டலமானது ஊதாக்கதிர்களை ஊடுருவ விடாது தடுத்துவிடுகின்றன; சிவப்புக் கதிர்கள் வளிமண்டலத்தை ஊடுருவி விடுகின்றன. X கதிர்களின் அலைநீளம் 4×10^{-7} அங்குலம். இவ்வளவு மிகச் சிறிய அலை நீளத்தையுடையதாற்றான் X கதிரானது ஒளி புகமுடியாத பொருட்களையும் மற்றும் திண்மங்களையும் ஊடுருவுஞ் சக்தியை உடையதாயுள்ளது.

அகச் சிவப்புக் கதிர்களின் உதவியால் கொள்ளையிட வருந் திருடர்களை அறிந்து கொள்ளவும், விலையுயர்ந்த பெருமதிப்பு மிக்க பொருட்களைப் பாதுகாக்கவும் முடிகிறது. இவ்வதிகசய கண்டுபிடிப்பின் இரகசியமானது, செலேனியம் என்னும் இரசாயனப் பொருளிற்தங்கியுள்ளது. இப்பொருளானது மிகவும் ஒளியுயிர்ப்புள்ள

பொருளாகும். இது ஒளியுள்ளபொழுது மின்னைக் கடத்தக்கூடியது. ஆனால், இருட்டில் (ஒளியில்லாதபோது) மின்னைக் கடத்தமாட்டாது. இவ்விசேட பண்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டே அகச் சிவப்புக் கதிர்களை இங்கே பயன்படுத்த முடிகின்றது. கொள்ளைக்காரன் வருவதை அறிவிக்குங் கருவியில் செலேனியம் பாலமும் அகச் சிவப்புக் கதிர்களைக் காலும் விளக்கும் அடங்கியுள்ளன. செலேனியம் பாலமானது ஒருபுறத்தில் வைக்கப்படும். இப்பாலத்தில் அகச் சிவப்புக் கதிர்கள் விழுமாறு விளக்கானது எதிர்ப்புறத்தில் வைக்கப்படும். விளக்கு ஒளிர விடப்பட்டதும் அகச் சிவப்புக் கதிர்கள் செலேனியத்திற் படும்போது செலேனியமானது மின்னைக் கடத்தக்கூடியதாயிருக்கும். இதனால் ஒரு பூரணமான மின்சுற்று ஏற்படுத்தப்படும். இப்போது இக்கருவி எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது எனப் பார்ப்போம். திருடன் எவருமறியாது நுழையும்போது செலேனியம் பாலத்திற்கும், அகச் சிவப்புக் கதிர்களைக் காலும் விளக்கிற்கு மிடையே வருவான். அகச் சிவப்புக் கதிர்கள் உடலை ஊடுருவமாட்டா. ஆதலின், செலேனியமானது அகச் சிவப்புக் கதிர் வீச்சு படாதவாறு தடுக்கப்படும். இதனால் எச்சரிக்கை மணியடிக்கத்

தொடங்கும். ஆகவே, திருடன் வருவது அறிவிக்கப்படுகின்றது.

இப்பொழுது அகச் சிவப்புக் கதிர்கள் ஒளிப்படத் துறையிற் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சாதாரணமாக எடுக்கப்படும் படத்திலும் பார்க்கக் கூடுதலான தெளிவான விபரங்களை — விம்பங்களை — உடைய படத்தை அகச் சிவப்புக் கதிர்களை உபயோகித்து எடுக்கக்கூடியதாயுள்ளது.

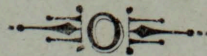
செலேனியத்தின் ஒளியுயிர்ப்புத்தன்மையையும், அகச் சிவப்புக் கதிர்களையுங்கொண்டு மின்னோட்டத்தை நிறுத்தவோ, ஓடச் செய்யவோ முடிகிறது. இதனால் பல்வேறு வகையான செயல்களை மனிதன் தான் நேரில் இல்லாது செய்யமுடிகின்றது. தனது இடத்திலிருந்தபடியே வீதி விளக்குகளை எரியவிடலாம். புகையிரதத்தை ஓடவிடவோ, நிறுத்தவோ சாத்தியமாகும். இவ்வாறு அன்றாட வாழ்க்கையிற் பல செயல்கள் நடைபெறுகின்றன.

இவ்விரு கதிர்களாலும் இவ்வாறு பல நன்மைகளைப் பெற்றுள்ளோம். இது விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியினால் சாத்தியமாகிறது. ஒளியின் தன்மையை ஆழமாக ஆராயுந்தோறும் அதன் அதிசயத் தன்மைகளை நாம் காணக்கூடியதாயிருக்கும்.

ச. கருணையீஸ்வரன்

க. பொ. த. ப. (உயர்தரம்)

விஞ்ஞானப் பகுதி

PRIZE FUNCTIONS

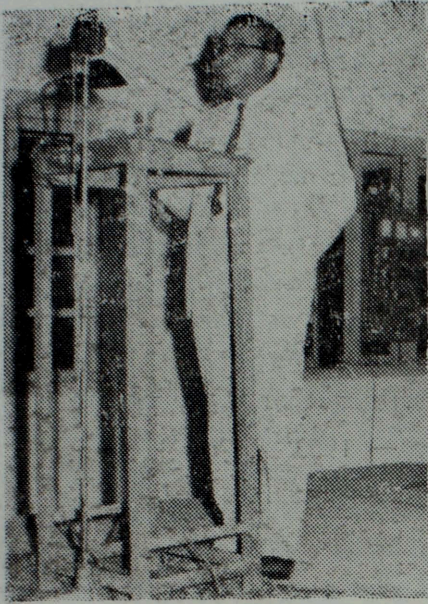

Sir Kanthiah Vaithianathan
CHIEF GUEST — 1963

O. L. De Kretzer Esqr.
Commissioner of Assizes

CHIEF GUEST — 1964

Dr. R. S. Thanabalasundrum
M. B. P. S. (Cey.), M. R. C. P. (Lond.) M. D. (Cey.)

CHIEF GUEST — 1965

Justice V. Sivasupiramaniam

CHIEF GUEST — 1967

இலங்கையின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்

[மூன்று மாணவர்களின் கருத்துகள்]

I

இன்று எம்மை எதிர்நோக்கி நிற்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் பல. விருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளுள் ஒன்றான இலங்கையின் பொருளாதாரம் இன்னுங்குறை விருத்திகொண்ட போக்குடனேயே காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைப் புள்ளி விபரக் கண்கொண்டு நோக்கின், 1968-ம் ஆண்டின் மத்திய வங்கிக் கூற்றின்படி (Central Bank Report) எமது மொத்தத் தேசிய வருமானம் 1059.6 கோடி ரூபாய்களாகும். நாட்டின் சனத்தொகையாகிய 1.2 கோடியைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டோமாயின், ஒரு தனி நபரின் சராசரி வருமானம் (Per capita income) 883 ரூபாய்களாகும். இவ்வருமானத்தை நாம் பொருளாதார விருத்தியடைந்த நாடுகளான ஐக்கிய அமெரிக்கா, மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளி, மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ளதுபோலாகும். இதை விடுத்து, இலங்கையை அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் ஆசிய நாடுகளுடன் (Developing Asian Nations) ஒப்பிட்டாலுங்கூட, நாம் பின்தங்கிய நிலையில்தான் நிற்கிறோம். இவை குறைவிருத்தி நாடாகவே இலங்கை காட்சியளிக்கின்றது என்பதற்குச் சான்றாகின்றன.

இலங்கையின் ஏற்றுமதி மூலம் கிடைக்கும் வருமானமே பயிர்ச் செய்கையில் பெறப்படும் உற்பத்தி, கைத்தொழில் விருத்தி என்பவற்றை நிர்ணயிக்கின்றன.

வருடந்தோறும் பெருகிவரும் 2.2 வீத சனத்தொகை பிரச்சனைக்கு மேலும் வலுபூட்டுகின்றது. இன்றைய உணவுப் பிரச்சனைக்கு பயிர்ச்செய்கைத் துறையிலுள்ள முக்கிய குறைபாடுகளே காரணம். குடியேற்றங்கள், சிறந்த விதை நெல் வகைகள், இரசாயன உரம், இயந்திரப் பாவிப்பு என்பனவற்றின் மூலம் நெற் செய்கை அதிகரித்திருப்பினும், அது இலங்கையின் சுயதேவைப் பூர்த்திக்குப் போதுமானதாக இல்லை. சிறிய நிலங்கள், பழைய முறை, மண்வளமின்மை, இயந்திரமயக் குறைவு, நீர்ப்பாசன வசதிக் குறைவு, வறிய விவசாயிகள் கடன் பாதிப்பு நிலைமை, ஊக்கத் தூண்டுகோலின்மை என்பவற்றால் நெற்செய்கை விருத்தியின்றிக் காணப்படுகின்றது. இதனால் 30 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட அரிசி சீனா, பர்மா போன்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகின்றது. இவை யாவும் உணவு உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

எமது ஏற்றுமதித் துறையை எடுத்து ஆராய்ந்தால், அது தேயிலை, ரப்பர், தென்னை ஆகிய ஒரு சில விவசாயப்பொருட்களிலேதான் தங்கியுள்ளது. மொத்த ஏற்றுமதி வருமானத்தில் இவை பெரும்பகுதியைத் தருகின்றன. இவ்விதம் முக்கியம் வாய்ந்த பொருட்களின் அண்மைக் காலத்தின்போக்கு ஏற்றத்தாழ்வுகூடியதொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் இவற்றின் சர்வதேச விலை தளம்பல் உடைய

தாகவும், போட்டிகள் அதிகமாகவும் இருக்கின்றன. தேயிலையைப் பொறுத்த வரையில், கிழக்காபிரிக்கா, இந்தியா என்பன இதனை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதால், அவை இலங்கையின் தேயிலை ஏற்றுமதிக்குப் போட்டியாக அமைகின்றன. இதனால் உலகச் சந்தையில் இலங்கைத் தேயிலையின் கேள்வி வீழ்ச்சியடைந்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. றப்பருக்கு மலேசியா, இந்தோசீனா நாடுகளின் உற்பத்திப் பெருக்கமும், அமெரிக்காவின் செயற்கை றப்பரின் பெருக்கமும் போட்டியாக உள்ளன. பிலிப்பைன்சீவின் தெங்குப்பொருட்களின் கூடிய உற்பத்தியும், சோயாபீன் விதைகளில் இருந்து பெறப்படும் ஒருவகை எண்ணெயும் இலங்கையின் தெங்குப் பொருட்களுக்குப் போட்டியாக அமைந்துள்ளன. எனவே, ஏற்றுமதி விவசாயப் பொருட்களை மாத்திரம் நம்பி, எமது பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியாது என்பது வெள்ளிடைமலை.

கைத்தொழிற்றுறையில் இலங்கை மிகவும் பின்தங்கிய தொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இதன் வளர்ச்சி வேகங்குறைந்த போக்கை உடையதாகக் காணப்படுகின்றது. சரியான முறையில் திட்டமிடாமை, நிர்வாகத் திறமையின்மை என்பவற்றால் இன்றைய கைத்தொழிற்றுறையின் வளர்ச்சி குன்றியதாகக் காணப்படுகின்றது. சீனிக் கூட்டுத்தாபனம் மேலதிக உற்பத்தியை ஆரம்பிக்காமையுக்குப் போதிய திட்டமின்மையும், இரும்புருக்கு ஸ்தாபனம் திட்டத்திற்குறிப்பிட்டபடி செயற்படாமையுக்குப் போதிய மூலதனமின்மையுமே காரணமாகும். நாட்டில் சேமிப்பும் முதலீடும் குறைவு. அத்துடன் இலங்கையின் மூலவளம்பற்றிய சரியான அளவீடுகள் இன்மையால் திட்டமிடலும் கடினம். 1956-ம் ஆண்டின் பின் கைத்தொழிலில் விரைவான விருத்தி காணப்படினும், மேற்குறித்த குறைகளால் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பனவாக இக்கைத்தொழில்கள் அமையவில்லை.

தாரப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பனவாக இக்கைத்தொழில்கள் அமையவில்லை.

எனவே, இலங்கையின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு எவ்வகையில் தீர்வு காண்பது? அநேகமாகப் பொருளாதார வளர்ச்சியுடைய நாடுகள் யாவும் கைத்தொழில் நாடுகளாகக் காணப்படுவதால், இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பையும் கைத்தொழில் மஹாக்குவதால் பிரச்சனைகள் தீருமா? கைத்தொழில் மயமாக்குவதெனில், நாட்டின் பொருளாதாரம் முழுதும் அதில் தங்கியிருத்தலைக் குறிக்கும். ஆனால், இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை, கைத்தொழிலை மாத்திரம் மையமாக வைத்து இயங்குதல் சாத்தியமானதொன்றல்ல. ஏனெனில், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான மூலவளமோ, மூலதனமோ, எம்மிடம் குறைவு. எனவே, எம்மைப் போன்ற நாடுகளின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் பன்முகப்படுத்தலாலேயே தீர்க்கலாம் என்று பல பொருளியல் அறிஞர்கள் வற்புறுத்தி வருகின்றனர். பன்முகப்படுத்தல் என்பது பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, நெற்செய்கை, கைத்தொழில் மூன்றிலும் விருத்தியை ஏற்படுத்தலே.

இது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமாயின், அதற்கு அடிப்படையான சனப்பெருக்கத்தை முதலில் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். இலங்கையிற் பல சமூக வசதிகள் சனத்தொகைப் பெருக்கத்தை அதிகரித்து, இறப்பு வீதத்தைக் குறைத்துள்ளன. சனத்தொகைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பாலிய விவாகங்கள், மூடநம்பிக்கைகள் என்பவற்றைத் தடை செய்வதோடு, அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் வகையில் தொழில் வசதிகளையும் பெருக்கல் வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தியிற் செறிவான பயிர்ச்செய்கை முறையைக் கையாளல்

மூலமும், இயந்திரப் பாவிப்பு, புதிய முறைகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள், விவசாய வசதிகள் என்பவற்றைப் பிரித்தல் மூலமும் உணவுப் பிரச்சனைக்கு வழிகாணலாம். உணவுப் பிரச்சனை தன்னிறைவு அடையும் பட்சத்தில் அதற்காக வருடா வருடம் செலவாகும் அந்நியச் செலவாணி உள்நாட்டுக் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக அமையும். பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையிலும் மண்ணரிப்பைத் தடுத்தல், புனர் நடுகை, திருத்திய பயிர்ச் செய்கைமுறை என்பவற்றுல் வளர்ச்சியைக் கூட்டி, ஏற்றுமதியை அதிகரிக்கலாம். இவ்விரண்டாலும் பெறப்படும் வருமானத்தைக் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்த

லாம்: கைத்தொழில் விருத்தியே நாட்டின் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரமான தொண்டுக மாற்றியமைக்கும்.

நாட்டின் பொருளாதார விருத்திக்கு எல்லாம் தழுவிய திட்டங்களே உகந்தன; அத்திட்டங்களிற் கைத்தொழில் முக்கியத்துவம் பெறவேண்டியதும் இன்றியமையாததாகும். பெருகி வரும் சனத்தொகைக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க இயந்திரசாதனம் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி, விவசாயத்துறையை விருத்தியாக்க நாட்டிலுள்ள மூலவளங்களாகிய காட்டு வளம், மீன்பிடி, மந்தை வேளாண்மை என்பவற்றை வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டும்.

இ. இராசலிங்கம்

க.பொ.த.ப. (உயர்தரம்)
கலைப்பகுதி 2-ம் வருடம்

II

நம் தாய்நாடாகிய இலங்கைத்தீவு அரசியல் விடுதலையடைந்து ஆண்டுகள் பல கழிந்துவிட்டன. ஒரு நாடு அரசியல் விடுதலை அடைந்தால் மட்டும் போதாது; பொருளாதார விடுதலையும் அடைந்தே தீரவேண்டும். இன்றேல், தான் பெற்ற அரசியல் விடுதலையை இழக்க நேரிடும்; ஈழவளநாடு பொருளாதார விடுதலையை எய்துவதற்குப் பெரிதும் முயன்று வருகின்றது. ஒரு நாட்டின் செல்வம் அந்நாட்டின் விளைபொருள், விலங்கினம், தாதுப்பொருள், கடற்றொழில், கைத்தொழில், வாணிபம் என்றின்னவற்றில் தங்கியிருக்கின்றதென அறிஞர்கள் கூறுவர். இத்துறையில் இலங்கை எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கின்றது என்பதனை அறிந்துகொண்டால், நாம் ஓரளவு இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியினை இனிது உணர்ந்து கொள்ளலாம்;

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது நாம் பெரிதும் துன்பத்தை அனுபவித்துள்ளோம். இனியும் அவ்வித துன்பத்திற்காளாகாமல், நம் நாட்டின் செல்வத்தின் பெரும்பகுதியை வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லவிடாமற் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். மேலும், குரக்கன், எள்ளுப் போன்ற தானிய வகைகளும், வாழை, மா, பலா, அன்னாசி போன்ற பழவகைகளும், கிழங்கு வகைகளும் நம் நாட்டிற் பயிரிடக்கூடிய பொருள்களாகும். அவை பயிரிடப்பட்டு மக்களின் தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு, எஞ்சியவற்றை விஞ்ஞான ரீதியிற் பாதுகாத்து, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து நாட்டின் செல்வத்தைப் பெருக்க வழியுண்டு. அந்த முறையிலே தற்சமயம் நம் நாடு ஓரளவு முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டு வருகின்றதெனக் கூறலாம்.

நமது நாட்டில் தேயிலை, றப்பர், தெங்குப் பொருட்கள், கறுவா, ஏலம், பாக்கு முதலியன சிறந்த ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக இருக்கின்றன. இவற்றின் மூலம் நமது நாடு பெரும் வருமானத்தைக்கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பெற்றுக்கொண்டு வந்தது; ஆனால் தற்சமயம் குறைந்து கொண்டு வருகின்றது. பிறநாட்டவரின் போட்டியே இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகும். தேயிலை, றப்பர்த் தோட்டங்கள் பெரும்பாலும் கூட்டுப் பங்குக் கழக முறைப்படி பிரித்தானியாவின் முதலைக் கொண்டு நடாத்தப்படுகின்றன. அதனால் ஆதாயத்தின் பெரும்பகுதி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றது. தேயிலை, றப்பர்த் தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை இன்று நாட்டில் உருவாகி வருகின்றது. தெங்குப் பொருட்களுக்கு இப்போது நல்ல மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்கம் தென்னைச் செய்கையில் நல்ல ஊக்கங்காட்டி வருகின்றது. தெங்குச் செய்கை சிறந்த முறையிற் கவனிக்கப்பட்டால், நாட்டுக்கு நல்ல வருமானங்கிடைக்கும் என்பதற் சிறிதேனும் ஐயமில்லை. வெளிநாடுகளிற் சமீப காலங்களில் ஏற்றுமதியாக்கப்படும் தேங்காய் எண்ணெயின் உபயோகம் குறைந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. காரணம், தேங்காய் எண்ணெயின் விலை அதிகமாக இருப்பதேயாம். எனவே, இவ்வியாபாரம் இழக்கப்படாதிருப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் கண்டறியப்பட வேண்டும்.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார விருத்திக்கு விலங்கினங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. நமது நாட்டிற் பிரயோசனமுள்ள மிருகங்கள் அநேகம் உண்டு. இலங்கையில் அதிகம் புற்றரைகள் இன்மையால், ஆடு மாடுகளைப் பண்ணைகளாக வைத்து வளர்க்க இயலவில்லை. பாற் பொருள்களுக்கும் இறைச்சிக்கும் வெளிநாடுகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கின்றது. இதனால் நாட்டுப்பணம் வெளியே செல்கின்றது. இருந்தும், இங்கு மிருகங்களை வளர்ப்பதுடன் போபத்தலாவ,

கல்லோயா போன்ற இடங்களிற் பாற் பண்ணைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பணம் வெளியே செல்வதினாற் பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றது. எனவே, இதனைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து கவனஞ் செலுத்தி வருகின்றது. இலங்கை தாதுப்பொருட்கள் நிரம்பாத ஒரு நாடாகும். தாதுப்பொருள் நிரம்பிய நாடுகள் பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்து விளங்குகின்றன. இலங்கை ஒரு காலத்தில் இரத்தினக் கற்களுக்குப் பெயர் பெற்றிருந்தது. இங்கு காரீயம், சீனக்களி, சண்ணாம்புக்கல் முதலிய தாதுப் பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடியனவாக இருக்கின்றன. காரீயம் புடமிடும் குகைகள், கறுப்பு மை வகைகள், பென்சில் வகைகள் போன்றன செய்வதற்கு உபயோகப்படுகின்றது. இவற்றினைச் செய்வதில் ஊக்கஞ் செலுத்தினால், வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் பணத்தை மிச்சம் பிடிக்கலாம். சீனாக்களியினைக் கொண்டு பீங்கான் வகைகள் செய்யப்படுகின்றன. அரசாங்கம் நீர்கொழும்பில் பீங்கான் தொழிற்சாலையை நிறுவி, அதிக ஊக்கஞ் செலுத்தி நமது நாட்டின் வருவாயைக் கூட்டிவருகின்றது. இவ்வாறு நாம் சிற்சில வகைகளான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதினால் உள்நாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுடன் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியுஞ் செய்யலாம். இலங்கை கடற்ரொழில் வாயிலாகப் பொருளாதார வளத்தை உயர்த்தக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. இதற்குப் பிரித்தானியா, நோர்வே, நியூபவுண்லாந்து முதலியன சிறந்த உதாரணங்களாகும். உப்பு விளைவித்தல், முத்துக்குளித்தல், மீன்பிடித்தொழில் ஆகியவற்றின் மூலம் நாட்டின் செல்வம் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. நமது நாட்டில் உப்பு விளைவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு உப்பு சென்னை மாகாணத்தில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று உப்புச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டபின், நாட்டு மக்களின் தேவைகளைப் பூரணமாகப் பூர்த்தி செய்வதுடன் தேவைக்கு

அதிகமாகவும் உப்பு கிடைக்கின்றது. மீன்பிடித்தொழில் செல்வத்தைப் பெருக்கும் ஒரு தொழிலாகும். இதனை இன்னும் விருத்தியாக்குவதற்கு நவீன முறைகளைக் கையாள்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து வருகின்றது. எனவே, இவ்வாறு மீன்பிடித்தொழில் போன்றவற்றிற்கு கவனஞ் செலுத்தினால் அதிக வருமானத்தை அடையமுடியும். கைத்தொழிலை நாம் நோக்கினால், அதனையும் நாட்டில் ஓரளவு விருத்தியாக்கிக் கொள்ளலாம். கைத்தொழில்துறையில் முன்னேற்றம் ஓரளவு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதற்கு உதாரணமாக காங்கேசன் துறை சீமெந்துந் தொழிற்சாலை, வாழைச்சேனை கடதாசித் தொழிற்சாலை, வெள்ளவத்தை — வியாங்கொடை நெசவாலைகள், சீனித்தொழிற்சாலை, ஜின் தோட்டை ஒட்டுப்பலகைத் தொழிற்சாலை, கண்ணாடித் தொழிற்சாலை முதலியன சான்று பகருகின்றன. எனவே, இவ்விதமான கைத் தொழில்கள் பெருகுவதினால் நாட்டின் பொருளாதாரம் மேம்பாடு அடைகின்றது. இலங்கையின் வியாபாரப் பொருட்களாகிய தேயிலை, றப்பர் முதலியவற்றை வெளிநாடுகளில் விற்பனை பெறுகின்ற பணமே வருவாயாகவும், நாட்டிற்குத் தேவையான பிறபொருட்களையும் இறக்குமதி செய்வதற்கும் உதவுகின்றது. இப்பொருட்களின் விலைகளில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டால், நாட்டின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டு மக்கள் துன்பத்தை அடைவார்கள் என்பதற்கு சிறிதேனும் ஐயமில்லை. எனவே, இவற்றை நன்கு உணர்ந்து,

கைத்தொழில்களைப் பெருக்கி, நாட்டின் சுய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. பிறநாடுகள் கைத்தொழில் போன்ற பல துறைகளில் உச்ச நிலையைடைந்து கைத்தொழில் நாடாகத் திகழ்வதன் நோக்கம், அரசாங்கத்தினதும் நாட்டு மக்களினதும் பூரண ஒத்துழைப்பேயாகும். இனி இலங்கையின் வியாபாரத்தை நோக்குவோம். ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நிலையை அத்தேசத்தின் வர்த்தக இலாபநட்டக் கணக்கில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது பல அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஏற்றுமதி கூடி, இறக்குமதி குறைந்திருந்தால் தான் பொருளாதாரநிலை சாதகமாக இருக்கின்றது எனக் கூறலாம். இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்குச் சீவநாடியாக இருப்பன தேயிலை, றப்பர், தெங்குப் பொருள் ஆகிய மூன்றுதான் என்பதனை முன்பு அறிந்தோம். இவற்றில் ஒன்றின் மதிப்புத்தானுங் குறைந்தால், நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படும். நாட்டின் பொருளாதாரம் உயர்வடைந்தாற்றான், மக்களிடையே உள்ள பசி, பிணி, பகை, வேறுபாட்டுணர்ச்சி முதலியன எல்லாம் நீங்கும்: கிடைத்த சுதந்திரத்தைச் செவ்வனே அனுபவிக்க முடியும். எனவே, நமது தாய்நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நன்கு வளர்த்துப் பிறநாடுகளுடன் சரிநிகர் சமானமாகத் தலைநிமிர்ந்து வாழ நாட்டு மக்களாகிய நாம் ஒன்றுசேர்ந்து உழைப்போமாக. இதற்கு அரசாங்கமும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் எனவுங் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

பொ. கிருபானந்தன்

க.பொ.த.ப. (உயர்தரம்)
வர்த்தகப் பகுதி 2-ம் வருடம்

III

இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எத்தனையோ பிரச்சனைகளில் வேலையில்லாப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படமுடியாத ஒரு

விஸ்வரூபம் எடுத்திருக்கிறது. இது ஒரு சாதாரண பிரச்சனையன்று. சகல மக்களும் தமது குடும்ப நல்வாழ்வு கருதி

எதிர்காலத்தில் சுகமாக வாழமுடியும் என்ற காரணத்தினால் தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்காகத் தமது உழைப்பை அர்ப்பணித்து ஏமார்ந்திருக்கிறார்கள். இதனால் தமது வாழ்க்கையைச் செவ்வனே நடாத்த முடியாமலும், வாழ்வதற்கே நாதியற்ற நிலையிலும் படித்த வாலிபர்களின் குடும்பங்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சனை இந்நாட்டிலிருந்து தீர்க்கப்படாவிட்டால் அது ஜனநாயகத்திற்கே பங்கம் விளைவிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நாட்டிலுள்ள படித்த வாலிபர்கள் தமது எதிர்காலத்தை எண்ணிக்கணவுகண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கல்வி கற்கும் காலங்களில் தமது குடும்பக் கஷ்டங்களையும், நஷ்டங்களையும் எதிர்காலத்தில் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் கல்விச்சாலைகளிலும், கலாசாலைகளிலும் தமது பொன்னான காலங்களைக் கல்விக்காகவே அர்ப்பணித்திருக்கின்றனர். ஆனால், நடப்பது என்ன? நம்பிக்கையோடு கல்வி கற்று, அவர்கள் கலாசாலைகளைவிட்டு வெளியேறும் காலத்தில் அவர்களை எதிர்நோக்கியிருப்பது வேலை இல்லாப் பிரச்சனையாகும்.

இன்று இந்த வேலையில்லாப் பிரச்சனைக்குப் பலரும் பல காரணத்தைக் கூறுவார்கள். வேறு நாடுகளில் இயந்திரப் புரட்சியினால் தான் வேலையில்லாப் பிரச்சனை எழுந்தது என்பர் சிலர். வேறு சிலர் சனத்தொகை அதிகரிப்பினால்தான் இப்பிரச்சனை எழுந்துள்ளதென்பர். ஆனால், பொருளாதார நோக்கில் நாம் ஆராய்ந்தால், இதற்கு ஏற்ற விடையைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. இலங்கை ஒரு பொருளாதார அபிவிருத்தி குன்றிய நாடாக இருப்பதினால் இங்குள்ள தொழிற்றுறைகள் அதிகம் விருத்தியடையவில்லை. அரசாங்கம் பெருந்தொகையான பணத்தை முதலிட்டு அநேக தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கவில்லை. தனியாற்றுறையில் உள்ளவர்களும் துணிந்து முதலிட்டுத் தொழிலில் இறங்கத் தயங்கு

கின்றனர். அவர்களிடம் முதலிடுவதற்குப் போதிய பணமும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையிலிருக்கும் எமது நாட்டில் இந்த வேலையில்லாப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமேயானால் சமுதாயத்திலே பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும். இன்று அரசாங்க உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் சமுதாயத்தில் மதிப்பு உண்டு; விவசாயத் தொழில் போன்ற வேறு சாதாரண தொழிலில் உள்ளவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் அதிக மதிப்பில்லை. எனவே, இந்த நிலை மாற்றப்படல் வேண்டும். பொறியியல், மருத்துவம் போன்ற உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்களைச் சமுதாயம் மதிப்பது போல விவசாயத் தொழிலில் உள்ளவர்களுக்கும் மதிப்பைக் கொடுத்தால் இந்த வேலையில்லாப் பிரச்சனையை முற்றும் முறியடிக்கலாம்.

இன்று எமது நாட்டில் உள்ள ஒரு தனி நபருக்கு வருடமொன்றுக்குச் சராசரி வருமானம் 600 ரூபாவாகும். (மாதம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபா). எமது நாட்டின் சனத்தொகை ஒரு கோடி 25 லட்சமாக இருப்பது ஒரு அடிப்படை உண்மையாகும். இந்த ஜனத்தொகையில் 85 லட்சம் பேர் 35 வயதுக்குட்பட்டவர்கள். பாரம் மிகுந்த எமது ஜனத்தொகை அமைப்பில் அதிக பாரத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள் இளம் வர்க்கத்தவராகும். 55 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இலங்கையில் 10 லட்சத்துக்குக் குறைவானவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பாடசாலையை விட்டு விலகியவுடன் வேலை தேடும் இளைஞர்களின் தொகை 55 வயது மட்டில் ஓய்வு பெறுபவர்களின் தொகையிலும் பார்க்க அதிகமாக உள்ளது. எனவே, இன்று இந்த வேலையில்லாப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் பல துறைகளிலும் முயற்சிசெய்து வருகிறது. காடுவெட்டி விவசாயம் செய்வது தொடக்கம் விவசாயத்துக்கு வேண்டிய பல உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கிறது. அரசாங்கம் இங்கிருந்து பலரைத் தொழில்

பயிற்றுதற்கு வேண்டிய செலவுகளைக் கொடுத்துப் பிறநாடுகளுக்கு அனுப்பி, பயிற்சி முடிந்து வந்ததும் அநேக தொழிற்சாலைகளை நிறுவி அவைகளில் அவர்களைத் தொழில் செய்ய நியமிக்கிறது. இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தி உள்நாட்டு உற்

பத்தியைப் பெருக்கி, நாட்டில் வேலையற்றிருப்பவர்களுக்கு வேலைபெற உதவியளிக்கின்றது. எனவே, இப்படிப்பட்ட நடத்தையிற் கூடிய சிரத்தை கொண்டு அரசாங்கம் இந்த வேலையில்லாப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வந்துள்ளது.

த. பரமேஸ்வரன்

க.பொ.த.ப. (உயர்தரம்)
வர்த்தகப் பகுதி 2-ம் வகுடம்

பாரதி தந்த கவியின்பம்

கவிதையினை மேல்நாட்டு அறிஞர்களும் புலவர்களும் நம்நாட்டுக் கவி வாணர்களும் இலக்கணிகளும் ஆராய்ந்துள்ளார்கள். ஆயினும், கவிதையென்பது யாது? என்ற வினாவிற்குத் தக்க விடையளிக்கக்கூடிய முறையில் நாம் இல்லையென்றே கூறலாம். கவிதையென்றால் செய்யுள், பொருள் பொதிந்த சொல்லின்பம், நவரசங்கள், இசையென்று பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. மேல்நாட்டு அறிஞரான வேட்ஸ்வர்த் என்ற புலவர்பெருமகன், “ஆற்றல் ததும்பிய சொற்கள்தாமே பொங்கிவழிவது கவிதை” யென்றார். நன்னூல் ஆசிரியர் பலவகையான தாதுக்களுடன் நிலைநிற்கும் உடல் உயிரோடு ஒன்றி நிற்பது போன்று, பொருள்களின் தன்மைகளை உணர்ச்சி விளங்கும் வண்ணம் அழகிய சொற்களில் அணிதோன்றும்படி செய்தலே கவிதை யென்றார்.

மக்கள் உயிர்வாழ்விற்கு இன்றியமையாத உயர்ந்த கருத்துக்களை உணர்ச்சி ததும்பும் முறையிற் செஞ்சொற்களால் அமைத்து எழுதப்படுதலே கவிதை. உடலும் உயிரும் போன்று அசை, சீர், தளை,

யாப்பு முதலிய ஏழு வகைத் தாதுக்களும் செய்யுளகத்தே விளங்க வேண்டும் என்பதே முடிந்த கருத்தாகும். புலவன் தன் உள்ளத்தின் மேன்மையாலும் உணர்ச்சியின் அனுபவத்தினாலும் ஏற்படுத்திய கருத்துக்களைத் தன் வாயிலாகவும், பிற கதாபாத்திரங்களின் வாயிலாகவும் உலகத்தினருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புங்காலை, அக்கருத்துக்கள் வசனநடையில் எழுதாது செய்யுள் வடிவாக எழுதப்பட்டால், அது படிப்போர், கேட்போர் உள்ளங்களைக் கவருகின்றது.

பாரதியாரின் கவிதாசக்தியை எடுத்துணருங்கால், அவர் பாடல்களிடையே ஆன்மநேயம், விசாரணை, இலட்சியங்கள் ஆகியன விரவிவராத இடங்களில்லையென்றே கூறலாம். காதற் பாடல்களிலும், தேசிய கீதங்களிலும், தோத்திரப் பாடல்களிலும், காவியங்களிலும், இரங்கற் பாக்களிலும் விரவி நிற்பது ஆன்மநேயமே. பாரதியாரின் பாடல்களை யாப்பிலக்கண நெறியில் வைத்தெண்ணாமல், புறநடையில் அமைத்துக்கொள்வதே சிறந்தது. இவர் பாடல்கள் பிறதேசத்தினராலும் ஆங்கில மக்களாலும் மொழி

பெயர்க்கப்பட்டு, அனுபவிக்கப்பட்டன. தேசக் கவிஞனாக அவர் விளங்கிய தன்மையால் தமிழ்மொழியானது பெருமையும் மதிப்பும் அடைந்த தெனலாம்.

பாரதியாரின் பாடல்களில் முதன்மையாகக் காணப்பெறும் அழகு “சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்” ஆகும். மற்ற அழகுக்களான சொல்லழகும், அணியழகும், பொருளாழமும் அமைந்திருத்தலோடு நடையழகும் நயமாகவே அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்களைப் புலமை மிக்க பண்டிதரே படித்தின்புற முடியும். ஆனால், கவிதா மணியின் பாடல்கள் சாதாரணமான தமிழ்ப் பயிற்சியுடைய வர்களாலும் படித்துப் பொருளறியக் கூடிய மொழிநடையி லமைந்துள்ளன.

பாடல்களைப் படிக்கின்ற காலத்துப் படிப்போர் உள்ளக்கிளர்ச்சியுடனும் முகமலர்ச்சியுடனுந் தோன்றுவர். இவர்பாடலில் உணர்ச்சி அலைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வருகின்றன. மகிழ்ச்சியே கவிதையின் இலட்சியம். வேதாந்தம், தோத்திரம், வாழ்த்து, காவியம், தேசம் முதலான எப்பகுதியையேனும் கம்பன் தனது இராமாயணத்தில் காட்டாத இடமே இல்லையெனலாம். பாரதியாரும் கம்பனையே பின்பற்றியவராய்த் தனது பாடல்களில் அநேக இடங்களில் தனது கவிதா உள்ளத்தைக் காட்டிச் செல்கின்றார்.

பாரதியாரின் செய்யுள் நடை தனித் தன்மை வாய்ந்தது; வசனநடை போன்ற தாயிருப்பினும், அது நவமுறையாகச் செல்லும் இனிய செய்யுள் நடையெனலாம். அகராதிப் பதங்களை மிகுதியாகப் பெய்து செய்யுள் இயற்றும் வழக்கம் பாரதியிடந் தோன்றவில்லை. மன உணர்வில் தோன்றிய உயர்ந்த கருத்தினை ஒளிபெருகிய வண்ணம் அணி விளங்கக் கூறிச்செல்வதே அவரது இயல்பாகத் தோன்றியது. இதற்குக் காரணம் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட உண்மை ஒளியே ஆகும். அவ்வொளியே வாக்கையும்

மதுரமாகச் செய்கிறது; இக் கருத்தினைப் பாரதியாரும் பாடியுள்ளார்:

“உள்ளத்தில் உண்மையொளி
உண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்.”

கம்பன்கூறிய நல்லியல்புகளில் “அபிநயத் துறைகள் தாங்கி” என்பதைப் பார்க்குமிடத்து, பாரதியார் பாடல்களாகிய திருத்தராங்கம், விநாயகர் நான்மணிமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி, நவராத்திரிப் பாட்டு முதலியவற்றிற் பாக்களும் பாவினங்களும் நன்கு கையாளப்பட்டுள்ளன. பல துறைகளிலுஞ் சென்று பாடக்கூடிய சக்தியுடையவர் பாரதியார் என்பது வெளிப்படை.

“ஐந்திணை நெறியளாவி” என்று கூறுமிடத்துத் திணையை ஒழுக்கமாகக் கொள்ளின், அக ஒழுக்கத்திற்கே திணை பொருந்துவதாயினும் புற ஒழுக்கத்திற்கும் பொருந்துவதாகும். பல பாடல்களில் அகப் பொருட் சுவையைத் தழுவி யும் பாரதியார் பாடியுள்ளார். இவருடைய பாடல்களில் அகவொழுக்கம் ஐந்தும், புறவொழுக்கம் ஐந்தும் நல்ல முறையில் அமைந்துள்ளன.

“செவியுறத் தெளிற்று” என்னுமிடத்துத் தெளிவே பாரதியாரின் பாடல்களில் தெளிந்து நிற்பது என்பதாம். முடிந்த சித்தாந்த, வேதாந்தக் கருத்துக்களையும் தேச விடுதலைக்கான தீர்மானமான எண்ணங்களையும் ஐயமின்றி அழுத்தமாகவும் திடமாகவுங் கூறிப் போதல் அவர் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

பொருளாழம், இனிய சொல்நடை, தொடையழகு ஆகியனவும் இவர் பாடல்களில் கலந்திருப்பதால், பாரதியாரின் பெருமைபற்றிக் கூறவரும் நூலாராய்ச்சியாளர் பலமுகமாக அன்றொரைப்பற்றி

எழுதியுள்ளனர். பாரதியாரின் பாடல் களைப்பற்றி எழுதுவதற்கென அறிஞர் பலர் முன்வந்துள்ளமையே அன்றார் கவி சான்றோர் கவியென்ற தன்மையை நிரூபிக்கின்றது.

‘ஆன்ம இயல்புகள்’ என்பதைப் பாரத சமுதாயம், சுதந்திரப் பெருமை, தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் என்ற பாடல்களிலும், ஏழுவகைத் தாதுக்களால் ‘‘உயிர்க் குடல்போல்’’ என்பதை அவருடைய பாடல்கள் எல்லாவற்றிலும்,

‘‘ஆன்ற பொருள் தந்து’’ என்பதை வேதாந்தப் பாடல்களிலும் தோத்திரப் பாடல்களிலும், ‘‘புலத்திற்றுகி’’ என்பதைப் பாஞ்சாலி சபதத்திலும், ‘‘தெளிந்த’’ என்பதைச் சிறப்பாகப் பாரதி—அறுபத்தாறும் தமிழ் மொழி, பாரதநாடு என்ற பாடல்களிலுங் காணப் பெறுவது தமிழ் அன்னையின் தவப்புதல் வராம் பாரத நாட்டுக் கவிஞர் பாரதியின் கவிதா சக்தியைத் தெற்றென விளக்குமன்றோ!

செல்வி ருசீலாதேவி வல்லிபுரம்
க. பொ. த. ப. (உயர்தரம்)
கலைப்பிரிவு - 2-ம் வருடம்.

நாடு நம்மை நம்பியிருக்கின்றது

இன்று கல்லூரிகளிற் பயிலும் மாணவர்கள் நாளை நாட்டிற்காக உழைப்பதற்கு இன்றே தம்மை நல்வழியில் நடத்தப் பழகிக் கொள்ள வேண்டியவர்களாவார்கள். நல்ல அத்திவாரம் இருந்தால் தான் பலமான கட்டிடங்கள் போடமுடியும். எனவே, நாம் நானாய சமுதாயத்தின் நல்ல பிரசைகளாக வாழ, நமது நாட்டிற்காகவும் நமது இனத்திற்காகவும் உழைக்க, பொறுப்பான பதவிகளை வகிக்க, எம்மைக் கல்லூரி வாழ்க்கையிலே தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம், நமது கல்லூரி வாழ்க்கையில், கல்லூரியில் நடைபெறும் மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சகல நிகழ்ச்சிகளிலும் எம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; எமது கல்லூரியின் மாணவ மன்றங்களிலும் இல்லங்களிலும் கிடைக்கும் பொறுப்புக்களை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுப் பொதுநலத்துடனும் சேவை மனப்பான்மையுடனும் உண்மையாக உழைக்க வேண்டும். சொற்பெருக்காற்றவோ, கருத்துரை வழங்கவோ கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களை யெல்லாம் நல்ல வழியில்

பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சிறந்த பேச்சாளர்களும் அரசியல் வாதிடும் தமது கல்லூரி வாழ்க்கையில் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் அக்கறையுடன் பங்குபற்றினார்களென்பதை அவர்களது வாழ்க்கை வரலாறுகள் எமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன.

நாட்டின் பாதுகாப்புச் சம்பந்தமான பதவிகளில் இருப்போரும் தமது கல்லூரி வாழ்க்கையிற் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள்; அத்தோடு சாரணரியக்கம் போன்ற இயக்கங்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, நாமும் நம்மை இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

நாம் நம்மை முயற்சியுடையவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நாம் முயற்சியுடையவர்களாகவிருந்தால் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே திருக்குறளுக்கு இலக்கணம் கூறும்போது ‘‘அணுவைப் பிளந்து எழு கடலைப் புகுத்தி குறுகத் தணித்த குறள்’’ என்று கூறி, அணு பிளவுபடுத்தப்படக் கூடியது

என்னும் கருத்தை எத்தனையோ நூற்
 ரூண்டுகளுக்கு முன்பே கூறிய தமிழன்.
 முயற்சித்திருந்தால், இன்று டால்ரனின்
 அணுகுகொள்கையென்பதற்குப் பதிலாக
 கத் தாமோதரனின் அணுகுகொள்கை
 யென்று ஒன்றைப் பலநூற்றாண்டுகளுக்கு
 முன்பே ஆக்கியிருப்பான். நாம் எந்த
 விடயத்தையும் அலசி ஆராய்ந்து, சீர்
 தூக்கிப் பார்க்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்
 டும். எமக்கு வேண்டியவராக இருந்தா
 லென்ன, வேண்டாதவராக இருந்தா
 லென்ன, யார் சொல்லும் விடயத்தையும்
 எடைபோட்டு, அவற்றுள் நல்லவற்றை
 “மாற்றான் வீட்டு மல்லிகையாயினும்,
 அது மணமுள்ளதாயின் அது மணமுள்
 ளது” என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் பண்
 பாடுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

நாம் உண்மையிலே நல்வாழ்வு வாழ்
 கிறோமா? இப்படிப்பட்ட கேள்வி நம்
 மத்தியிலே எழுவதற்குக் காரணம் நம்
 மிடையேயுள்ள பிரிவினைகள்தான். நாம்,
 இந்நாட்டிலே சனத்தொகையைப்
 பொறுத்தளவில் சிறுபான்மையினர்.
 இச் சிறுபான்மையினத்தினுள்ளே சாதி
 யின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் பல்
 வேறு பிரிவுகள் உண்டு. ஆனால், இவை
 னின் மத்தியில் “ஒன்றே குலம் ஒருவனே
 தேவன், சாதியில்லை சமயமுண்டு” என்று
 கூறியவர்களுக்குச் சிலையெடுக்கின்றோம்;
 ஜெயந்திகள், விழாக்கள் கொண்டாடு
 கின்றோம். ஆனால், அவர்கள் காட்டிய
 வழியில் வாழாது, விழாவெடுப்பதில்
 நேரத்தைவிரயமாக்குகின்றோம். ஏன் இந்த
 அர்த்தமற்ற செயல்கள்? வீடுகளிலே பேர
 றிஞர் அண்ணா, காந்திஜி போன்றவர்க

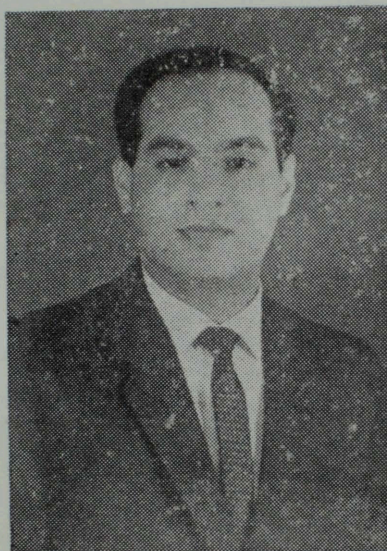
ளின் திருவுருவப் படங்களை ஆணி அடித்து
 அழகாகத் தொங்கவிடுகிறோம். ஆனால்,
 அதே திருவுருவப் படங்களின் முன்னிலை
 யில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களென ஒருபகுதி
 யினரை எங்கள் வீட்டுப் படிகளில் ஏறா
 மல் தடுக்கின்றோம். ஏன் இந்த அநியா
 யங்கள்? நாமே நம்மில் சிலரைச் சாதி
 என்ற போர்வையில் இழிவுபடுத்தி அவர்
 களது நியாயமான கோரிக்கைகளை நிரா
 கரிக்கும் அதேவேளையில் எம்மிலிருந்து
 எத்தனையோ மைல்கள் தொலைவிலுள்ள
 அமெரிக்காவில் கறுப்பர்களை வெள்ளை
 யர்கள் புறக்கணித்துக் கொடுமைகள் விளை
 விப்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாகப்
 பார்த்துப் பச்சாத்தாபப் படுகிறோம்.
 இதனை நினைக்கும்போது, தன்னைப் பெற்ற
 தாய் தண்டிப் பிச்சை எடுக்கத் தம்பி
 கும்பகோணத்தில் அன்னதானம் செய்
 கின்ற செயல்தான் நினைவிற்கு வருகிறது.
 ஆகவே, இதுபோன்ற அர்த்தமற்ற செயல்
 களை நாம் மறந்தும் கைக்கொள்ளாது
 வாழ நம்மை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்;

ஈழத்திருநாட்டிலே ஒற்றுமையாக
 நாம் கூடிவாழ்ந்தால் கோடி நன்மை
 பெறலாம். ஆகவே, நாம் “சாகும்
 போதும் தமிழ் படித்துச் சாகவேண்டும்,
 என்னுடல் வேகும் போதும் தமிழ்
 மணத்து வேகவேண்டும்” என்று பாடிய
 பாரதிதாசனின் வழி வந்தவர்களாக
 விருந்தால், மொழிப்பற்று, இனப்பற்றுள்
 ளவர்களாக, நாட்டுப்பற்றுள்ளவர்களாக,
 ஒற்றுமையுள்ளவர்களாக எம்மை எமது
 கல்லூரி வாழ்க்கையில் ஆக்கிக்கொள்ள
 வேண்டும்.

தி. குஞ்சீதபாதம்

க. பொ. த. ப (உயர்தரம்)
 விஞ்ஞானப் பிரிவு-1ம் வருடம்

INTER HOUSE ATHLETIC MEET 1969

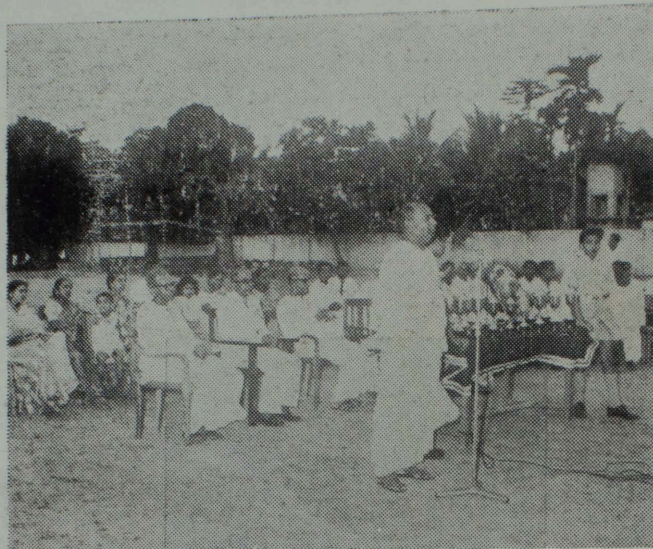

Dr. T. Kumarasamy

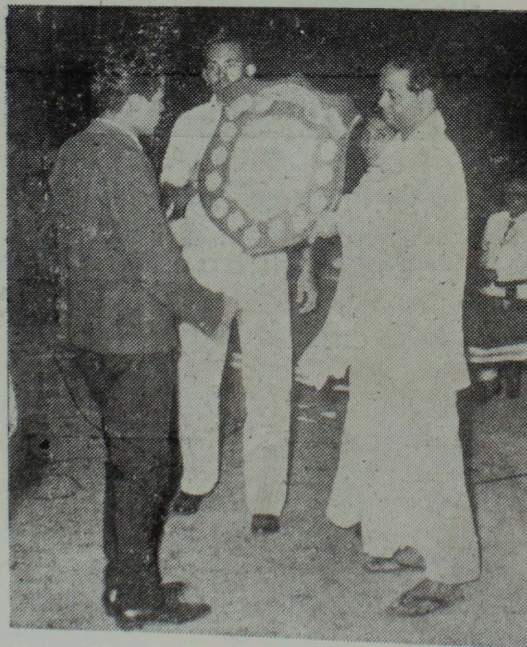
M. B. B. S. (Cey.), M. R. C. P. (Edin.), F. R. C. S. (Edin.)
F. R. C. S. (Eng.), M. R. C. O. G. (Gt. Brit.)

CHIEF GUEST

INTER HOUSE ATHLETIC MEET 1970

Senator T. Neethirajah, the Chief Guest, speaks to the students

Mr. S. Sinnathurai, a benefactor of the school gives away the All Round Championship Shield to Mas. M. Sivalingam, Secretary of the Nagalingam House

வள்ளுவன் கண்ட பெண்மையா.....?

பாரதி கண்ட பெண்மையா.....?

தமிழினம் பெண்மையில் தெய்வீகத்தைக் காண்பதில் பெருமை அடைந்தது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தோன்றிய வள்ளுவனார் கண்ட பெண்மை அன்பும், பண்பும், அதன்வழி கண்ட இன்பத்தாற் பூரிக்கும் மனப்பான்மையுமுடையதாகத் திகழ்ந்தது. அன்பையும், அறத்தையும், நற்குணம் என்னும் திண்மையையும் ஒருங்கு கூட்டிப் 'பெண்மை' என்று அழைத்த வள்ளுவர் அன்று தம் சமுதாயத்திலும் அதே மனப்பாங்குடைய பெண்மையைக் கண்டு விட்டார் போலும். புலவனின் கற்பனையின் உயிர்நாடியான சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பே அவனது சொல்லோவியம் என்பர்.

நற்குணமும் கற்பும் அன்பும் அறிவும் ஒருங்கு கூடிய மெல்லியரைப் 'பெண்' எனக் கூறும் வள்ளுவர் தமக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும் இதே பெண் சமுதாயம் தோற்றப்பட வேண்டும் என்றே விரும்பினார். இங்கு அவர் தான் கண்ட பெண்மையின் பெருமையை "தற்காத்து தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்" எனக் கூறுகிறார்.

பண்டைய பண்பாட்டில் ஊறிய பெண்மையையே வள்ளுவர் கண்டாலும் அங்கே கற்பின் திண்மையும் கல்வியின் மேம்பாடும் "சிப்பியின் முத்தென" இருந்தது. இல்லிலிருந்து "கொழுநீனப் பேணுதல் குலமகட்கு அழகு" என்று ஒழுகிய பெண்மையையே அன்று வள்ளுவர் கண்டார். இதனாற்றான், அடிசிற்கினியவனோ, அன்புடைய மாதை, "படிசொற் தவறாத பாவாய்-அடிவருடிப் பின்தூங்கி முன் எழும் பேதையே" என்று, தான் கண்ட பெண்மையின் மென்மையையும், பரிவையும் ஒளிவின்றிக் கூறுகிறார்.

ஆனால், பாரதியோ "மடமை என்பது மாதர்க்கணிகலன்" என்ற மனப்பாங்குடைய ஒரு பிற்போக்குச் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்தார். அவரது உணர்ச்சிகள் புண்படுத்தப்பட்டமையால் உருவாகிய புதுமைப்பெண் "நாணமும், அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்" என முழங்குகிறார். பெண்மைக்க இழைக்கப்படும் அநீதியைக் கண்டு கொதித்த பாரதியின் புதுமைப்பெண் "நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர் கொண்ட பார்வையும், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால், செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்" என, வீராவேசம் கொண்டு கூவுகின்றார்.

அன்று பாரதி காட்டிவிட்ட புரட்சிவழி பெண்ணுலகிற்கோர் புதிய பாதையை வகுத்தது மட்டுமன்றி, எதிர்காலத்தில் புதியதொரு பெண் சமுதாயத்தையே உண்டாக்கிவிட்டது எனலாம். "ஆணும், பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவிலேரங்கி இவ்வையகம் தழைக்குமாம்" என்னும் புதுமைப்பாதையால் அச்சம், மடம், நாணம் இன்றி, உடை, நடை, பாவனையிலும் ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமான்ம் என்ற பிழையான மனநிலையுடன் கேவலமாக வாழும் இன்றைய பெண் சமுதாயத்தைப் பாரதி கண்டுவிட்டால்..... "மாதர்க்குண்டு சுதந்திரம்" என்ற தமது வார்த்தைகளை உடனே வாபஸ் வாங்கிவிடுவார்.

காட்டுமிராண்டிகளிலும் கேவலமான உடை, நடை, பழக்கவழக்கங்களை நாகரிகமெனத் தவறாகக் கருதிக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் பெண்மையாவள்ளுவனும் பாரதியும் காட்டிவைத்த பெண்மை? எனவே, இன்றைய உலகில் பெண்களின் அறிவும் நாகரிகமும்

“ரொக்கெட்” வேகத்தில் செல்லும் போது, வள்ளுவன் கண்ட பெண்மை பெண்களிற் சிலரால் மானமிழந்து, மதிப் பிழந்து மண்டியிடுகிறது. அதேபோலப் பாரதி கண்ட பெண்மை சில பெண்களால் மதிப்பிழந்து, மானபங்கப்படுத்தப் படுகிறது. இன்றைய உலகில் வள்ளுவன் கண்ட பெண்மையின் சிறப்புப் போற்றப்படவில்லை. பாரதி கண்ட பெண்மை தனது குணாதிசயங்களை இழந்து “புரட்சி” எனும் போர்வையின் கீழ்ப் பிழையான வழியிற் செல்லத் தொடங்கி விட்டது. இந்நிலையில் பாரதி கண்ட பெண்மையாலும் வள்ளுவன் கண்ட பெண்மையாலும் இன்றைய உலகில் தனித்து நிற்க

முடியாது என்பதற்கு அவற்றின் நிலை குலைந்த தோற்றமே சான்று பகருகிறது. எனவே, வள்ளுவன் கண்ட “அடிசிற்கினிய, அன்புடைய.....படிசொந்தவரூத, பண்புடைய, பின்தூங்கி முன் எழும்” மனப்பான்மையும் உணர்வும் உடைய பெண்மையும், பாரதி கண்ட “நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், நிமிர்ந்த ஞானக் செருக்கும்” கொண்ட தோற்றமுடைய பெண்மையும் ஒன்றாகிப் புதியதொரு உருவெடுக்கும் ஒரு உண்மைத் தமிழ்ப் பெண்மையே இன்றைய நம் சமுதாயத்திற்கு ஏற்றது எனலாம்.

செல்வி சசிலேகா செல்வராசா

க. பொ. த. ப (உயர்தரம்)
கலைப்பிரிவு - 1-ம் வருடம்

இலவசக் கல்வியும் இன்றைய மாணவரும்

எந்தச் சமுதாயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கு வசதி பெற்றவன், வசதியற்றவன் என்ற இருவர்க்கும் இருப்பதை நாம் காணமுடியும். பணக்காரன், அதாவது வசதி பெற்றவன், பணத்தின் பலத்தைக் கொண்டு சௌகரிய வாழ்க்கை வாழ்கிறான். அதன் துணைக் கொண்டு பட்டம் பெற்றவனாக, பகுத்தறிவாளனாக, பேரறிஞனாக, சிந்தனைச் சிற்பியாக மாறிவிடுகிறான். ஆனால், பணம் குறைந்து வேதனை நிறைந்த வாழ்க்கை வாழும் ஏழை எளியவர்கள் எப்படிச் சௌகரியமாக வாழ முடியும்? பட்டம் பெற்றவர்களாக, பகுத்தறிவாளர்களாக, பேரறிஞர்களாக எவ்வாறு சிகழமுடியும்? எனவேதான், ஏழைகள் பணவசதியில்லாமையினால் பாமரர்களாகவும், பகுத்தறிவற்றவர்களாகவும்

பரந்து காணப்பட்டார்கள்; இன்றுகூடக் காணப்படுகிறார்கள். எனவேதான், இந்த ஏற்றத்தாழ்வு நிலை மாறி, யாவரும் அறிவின் செல்வங்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற நல் நோக்கினால் இந்நாட்டில் இலவசக்கல்வி தோன்றியது.

இலவசக்கல்வியின் பயனாக ஏழை மாணவர்கள் போதிய வசதிபெற்றுப் பேரறிஞர்களாக உருமாறும் நிலை பிறந்துள்ளது. இந்த நாட்டின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் வாழும் பள்ளிப்பருவம் கொண்ட ஒவ்வொரு மாணவனும் பள்ளி செல்கிறான்; படிக்கிறான்; அதன் பயனும் அறிவைப் பெற்று ஒங்குகிறான்; விடாமுயற்சியும் சிந்தனைத் திறனும் மிக்க மாணவனுமாக விளங்குகிறான். ஒவ்வொரு மாணவனும் தன் தாய்நாடும், தானும் சிறப்புற்று வாழ முனைகிறான்.

மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது தனித்துவம் பெற்ற சிறப்பியல்புகளுக்கேற்பப் பலவகைப்பட்டவர்களாக விளங்குகிறார்கள். அவர்கள் பலவகையினராக இருந்தபோதிலும், மாணவர்கள் என்ற அடிப்படையிலும், அவர்களின் இலட்சிய நோக்கு என்ற அடிப்படையிலும் அவர்களது முழுக்கவனமும் நுனித்துக் கல்வி கற்பதிலே மூழ்கி இருக்க வேண்டும்.

தற்கால மாணவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் பாடசாலைகளிற் கவனமாகக் கல்வி கற்பவர்கள் ஐம்பது வீதத்தினராகவே காணப்படுகிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பங்கினர் வறுமையில் செம்மையாகத் தம்மை வாழப் பழக்கிக் கொண்டவர்களேயாவார்கள்.

இன்றைய இலவசக் கல்வி முறையில் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி கற்பதில் சமத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது, என்ற உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், அறிவு வளர்ச்சியும் அறிவு விளக்கமும் பெறாத மாணவர்களைப் பரீட்சையில் சித்தியடையாத தன்மையிலுங் கூட வகுப்பேற்றங் கொடுப்பதனால் சில மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதும் உண்மையே. இத்தகைய மாணவர்கள் இறுதியில் கல்வி இலாகாக்களினால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளில் தோல்வியுறுகிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அதுமட்டுமல்ல, பூரண விளக்கமற்றவர்களாகவும் இருக்கின்ற பரிதாபகரமான நிலைக்கு உட்படுகிறார்கள்.

தற்கால மாணவ உலகம் கட்டுப்பாடுகளை மீறக்கூடிய சுதந்திர மனப்போக்குக் கொண்டதாக இருக்கிறது. பாடசாலை ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்று, 'ஆசிரியன் எமது அறிவீனத்தை அகற்றும் குரு; அவருக்கு மாணவராகிய நாம் நல்மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும்; அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து எமது அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும், என்ற மனப்பக்குவமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இதனால், இத்தகைய மாண

வர்கள் கற்கவேண்டிய காலத்திற் கற்கவேண்டியவற்றைக் கசடறக் கற்க முடியாத நிலையை உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள். அத்துடன் கற்பதனால் பெறவேண்டிய நற்பயனைப் பெறமுடியாத துக்கரமான முடிவையும் அவர்கள் எதிர்நோக்கவேண்டியுள்ளது.

தற்போதைய பாடசாலை அமைப்பில் ஆசிரியர்கள் தமது கடமையைச் சரிவரச் செய்ய முயன்ற பொழுதிலும், மாணவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்புக் கிட்டாததினால் தமது கடமையைச் சரிவரச் செய்ய முடியாத ஓர் இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த நிலையில் சில ஆசிரியர்கள் தமது கடமையைச் செய்வதில்லை. அவர்களும் மாணவர்களுடன் மாணவர்களாகக் கலந்து தமது கடமையைச் செயற்படுத்த மறந்து விடுகிறார்கள். 'நாம் மாணவர்களுடனது எப்படி நடந்து கொண்டாலும், மாத முடிவில் உள்ளவாறு எமது ஊதியம் கிடைக்கத்தானே செய்யும்' என்ற அலட்சியப் போக்கிற்கும் தவறான எண்ணத்திற்கும் ஆசிரியர்கள் உட்படுகின்றார்கள். பல மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடத்திலும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடத்திலும் நம்பிக்கையை இழந்து விடுகின்றார்கள்.

பாடசாலைப் படிப்பில் அதிருப்தி கொண்ட மாணவர்கள் வேறு பிரத்தியேகமான ஆசிரியர்களை நாடவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுத்துப் பூரண விளக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய செயல்பாடு இலவசக் கல்வியின் இலட்சிய நோக்கிற்கு மாசு கற்பிக்கும் புன்மைச் செயலாக அமைந்துள்ளது. பிறரிடம் விளக்கம் பெறும் மாணவர்கள் பாடசாலையில் ஆசிரியர் போதிக்கும் போது கவனஞ் செலுத்துவதில்லை. இவர்களால் பாடசாலைப் படிப்பையே நம்பியிருக்கும் ஏழை மாணவர்கள் முழுமையாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், என்ற உண்மையை நாம் மறந்துவிடலாகாது.

நமது நாட்டில் இலவசக்கல்வி நடைமுறைக்கு வந்த பொழுதும், சில பாடசாலைகளில் தவணைக்குத் தவணை ஏழைப் பிள்ளைகளிடமிருந்து நிர் ப்பந்தத்தின் பேரில் பணம் வசூலிக்கின்றார்கள். இம்முறை இலவசக்கல்விக்கு முரண்பட்ட செய்கையாகும். அத்துடன், மாணவரின் போக்கையும் ஆசிரியரின் போக்கையும் அரசியல் விவகாரங்கள் அதிகம் பாதிக்கின்றன. அரசியல் தாக்கத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகள் அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தடையாகவும் இருக்கின்றன.

இலவசக்கல்வி முறையிற் சில குறைபாடுகள் இருந்த பொழுதிலும் பல நன்மைகள் இல்லாமலும் இல்லை. ஏழை மாணவர்கள் அறிவுப் பசியை வளர்த்துப் பயன் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஓர் அகல் விளக்காகத் துணை புரிகிறது. அவர்களின் வளமான வாழ்வுக்கும், திறமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கும் ஓர் ஊன்றுகோலாகவும் அமைந்துள்ளது. “நாட்டில் பாமரர் இல்லையடா; எல்லோரும் பேரறிஞரடா” என்ற நிலை பிறக்க வழிவகுக்கின்றது. பணம் படைத்தவர்கள் மாத்திரமன்றி, வறியவரும் தமது அறிவின் திறமையால் ஏழ்மை நிலை மாறி, அவர்களுக்கு நிகரானவர்கள், அவர்களிலும் பார்க்க எல்லாத்துறைகளிலும் மேம்பட்டவர்கள் என்ற நிலையையும் அளித்தது இலவசக்கல்வியே யாகும். இந்த இலவசக் கல்வியேதான் ஏழை மாணவருக்கு உயிரும் இயக்கமும் கொடுத்ததெனலாம்.

இன்று இலவசக்கல்வி மாணவர்களுள்ளோருக்கும் பூரண பயனளிக்க வேண்டுமாகில், முதலில் எந்தவிதமான அரசியல் தலையீடுமில்லாத ஒரு கல்விச் சபையினால் கல்வி நிலையங்கள் பரிபாலிக்கப்பட வேண்டும்; ஆசிரியர்கள் எந்நேரமும் மாணவர்களின் நல்வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் வகைகளையும், கடமை உணர்ச்சியுடன் தங்களது கடமைகளைச் செய்கின்ற ஆர்வத்தை வளர்க்கும் வழிகளையும் கைக்கொள்ள வேண்டும். மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது இலட்சியம் கல்வி கற்பதேயன்றி வேறில்லை என்ற திடசக்தியுடன் இயங்கும் மனப்பக்குவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் அவர்கள் ஆசிரியர்களின் கண்காணிப்பின்கீழ் கல்வியை ஐயம் திரிபு அறக்கற்கும் திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்த வேண்டும். கல்விச்சபை ஒவ்வொரு கல்வி நிலையங்களுக்கும் ஒவ்வொரு மாதமும் கல்விப் பரிசோதகரை அனுப்பி நேரடியாக ஆசிரியரையும், மாணவரையும் கண்காணிப்பதன் மூலம் மாணவர்கள் எல்லோரும் சிறந்த முறையிற் கல்வி கற்பதற்கும், ஆசிரியர்கள் திறமையாகக் கல்வியைப் போதிப்பதற்கும் வழிவகுக்கும். தற்போதைய கல்வி முறையிற் கூறப்பட்ட வழிவகைகள் திறமையாகக் கையாளப்படுமாகில், இன்றைய மாணவர் குழாம் எதிர்காலத்தில் மண்ணைப் பொன்னாக்கும் பேரறிஞர்களாகவும், நற்சமுதாயத்தின் சீர்திருத்தவாதிகளாகவும் திகழ முடியும்.

த. தர்மஜெயந்தி

10 C

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்”

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்” என்று, பெண்மைத் தன்மைக்கே ஒப்பு யர்வற்ற அரியாசனம் அளித்துச் சிறப்பித்தார் தெய்வப்புவர். தமிழ் நாட்

டில், தமிழ் மொழியில், தமிழ் மறையில், “பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்” என்ற பொன்மொழி காணப்பட்டிருத்தலால், தமிழ்ப் பெண்கள் சிறப்புரிமை பாராட்

டுதல் அறமே யாகும். இனி, இக்குறளடியில் அமைந்துள்ள நுட்பத்தினை ஆராய்வோமாயின், இயற்கையின் பாலதாய எல்லா நற்குணங்களும் எய்தப் பெற்றிருக்கும் பெண்ணிடம் கற்பென்னுந் திண்மை உண்டாகப் பெற்றால் அவர்க்கீடில்லை யென்பது தெளிவாகின்றது. இன்சொல், ஈகை, பணிவு, சகிப்பு முதலிய குணங்கள் பேதைப் பருவத்திலேயே அமைந்திருப்பதை எவரும் எளிதிற்காணலாம். கற்புத் திட்பம் ஒன்றினை மட்டும் அவ்வாறு காணமுடியாது. உரிய பருவத்திலேயே அதன் ஆழத்தைக் கண்டுணரல்கூடும். இக்கருத்துப்பற்றியே திருவள்ளுவநாயனாரும், “கற்பென்னுந் திண்மை யுண்டாகப் பெறின்” என்று பொருத்தமுறக் கூறியுள்ளார்.

“கற்புத் திண்மையில்லாத பெண்ணிடம் பிறகுணங்கள் உளவா?” என்று ஒரு சிலர் ஐயுறலாம். ஒளவைப் பிராட்டியார் நட்பும், தயையும், கொடையும், பிறவிக் குணமென்றருளியிருத்தலால், கற்புநிலைவழுக்கிய பெண்களிடமும் இன்சொல், அன்பு, ஈதல் முதலிய நற்குணங்கள் அமைந்திருப்பது இயற்கை. ஆயினும், அவைகள் உயிரற்ற உடலுக்குப் புனைவிக்கும் மணியணிகளைப் போன்று பயனற்றதாகும், என்று கொள்ளலே முறை. திண்மைக் கற்புடைய பெண்ணிடம் பொலிந்து விளங்கும் நற்குணங்களே, “பொன்மலர் நாற்றமுடைத்தானாற்” போலப் பொலிவுறும். பெண்மையின் பெருமையை அறிஞர் பலர், புனைந்து புனைந்து போற்றினர். பின்னும் பின்னும் போற்றினும் அஃது முடிவுறாது நீண்டு நீண்டு காட்சியளிக்கும்.

விருந்தோம்புதல் பெண்ணியல்புக்கு இயற்கையணியாகும். அதிலும் இனிமையுறச் செய்து, உண்பித்து, அவர் முகநோக்கி, தளர்வகல்வது கண்டு தாம் உண்பது போல் இன்புறுவது நன்மகளிர்குணம். உதாரணமாகத் திருத்தொண்

டர் தொகையில், இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான்,

“இன்னவாறு வளஞ் சுருங்கியும்
எம்பிரானி னையான்குடி
மன்னன் மாறன்
மனஞ் சுருங்குதலின்றி”

எனச் சிறப்பித்தருளினார். வளஞ் சுருங்கியும், மனஞ் சுருங்காத நாயனார்க்குக் கையறு நிலையிலும், காரிருளிலும், கடும் பசியிலும், நகை முகத்தோடும் விருந்தேற்று உபசரித்து ஊட்டும் ஆவலுடைய மனைவியாரின்றேல், எவ்வண்ணம் தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவார்?

விருந்தூட்ட விரும்பினார் கணவர், அதனை அமைக்க வேண்டிய சாதனங்கள் யாதும் தன்பாலில்லை என்பதை உணர்ந்து மயில்மாறன் மனைவியார் வருந்தவில்லை. விருந்தூட்ட இயல்பின்மை ஒரு துயர்; விருந்தூட்ட எண்ணிய கணவன் மனக்குறையைக் காணநேர்ந்தது மற்றொரு துயர். இவ்விரண்டினையுமுள்ளடக்கி அம்மாதரசி,

“திது செய்வினையேற் கென்செயல்”
எனக்கூறி உள்ளம் நொந்து திகைத்ததாகக் கவி கூறுகிறார். வறுமை வந்ததற்கு நாயகனின் பெருங்கொடையே காரணமாக இருக்கவும், மனைவியார்தனைக் கருதினரில்லை. தனதில்லைத் தேடிவந்த ஆதுலரைப் பரிவுடன் ஊட்டும் பேறு தனக்கில்லாதது தான் செய்த பாவத்தின் பயனெனவே சிந்தித்துருக்கிறார். பெண்மையிடம் இயல்பாகப் பரிணமித்து மணம் வீசும் அடக்கவுணர்ச்சிக்கும், சகிப்புத் தன்மைக்கும் இவ்வுதாரணங்களே போதியதாகும். தாம் அறப்பசித்திருப்பினும், கணவனையும், மக்களையும், முதியோரையும் ஊட்டிப் பசியாற்றிய பின்பு தான் உண்பதையே அமுதமாகக் கொள்வது பெண்ணின் மாண்பு. இதில் நாம் உதாரணமாகக் கொண்ட தமிழ்மகள் பின் நாயகன் கொண்டு வந்த முனை நெல்லை வாயிலில் நின்று வாங்கி,

“சிந்தையில் விரும்பி நீரிற் சேற்றினை அரும்பியூற்றினார்” என நூற்றலைவர் அழகுபெறக் கூறியருளினார். சேற்றைக் கழுவும் போது அதனை விரும்பிச் செய்தார், என்ற நுட்பம் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தகுந்தது. அம்மையாருக்கு விருந்தூட்ட உபாயந் தோன்றி, அது கைகூடிய மகிழ்ச்சியை, அச் சொல் நன்கு உறுதிப்படுத்துகிறது. இது குறித்தே,

“இல்லா ளகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை” என்று கூறினார் மூதாட்டியார்.

உண்மையொழுக்கமும், தாய்மையன்மும், திண்மைக் கற்பும் பிரிக்க முடியாத உறுப்புக்களாகப் பின்னிக் கிடப்பதே பெண்மையென்னும் மொழியின் இலக்கணமாகும்.

உண்மையான ஊழியக்காரியாயும், நம்பிக்கையுடைய காவற்காரியாயும், காதன்மிக்க மனையாளாயும், கண்மணியனையபுதல்வியராயும், கௌரவமுடைய

சகோதரியாயும், அன்புக்குறைவிடமன்ன அன்னையராயும், இன்றோரன்ன சிறப்புக்களை உடையவராய் இவ்வுலகமாகிய நடனசாலையை இயக்கி ஒளிபெறச் செய்து வருகின்ற உத்தமமாதர் உலகிலே முதன்மையுடையவர் என்பது வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளிதிற் புலனாகின்றது.

தன் பெருமை தானறியாப் புனிதவதியாரிடம் கல்விச் சிறப்பும், பக்குவமுதிர்ச்சியும்; வீரஞ் செறிந்த கண்ணகியாரிடம் தன்னைப்புறக்கணித்த கணவன்பால் பிழை பொறுத்துக் குறைகூறாத பெற்றியும், தமிழ்ப் பெண்களின் பெரும்புகழுக்கு அழியாத அறிகுறியன்றோ! அனைத்தையுமுள்ளடக்கியே பெண்ணினிற் சிறந்தது பிறிதொன்றில்லை, என்னும் பொருள்படப் பொய்யாமொழிப் புலவர்,

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் திண்மை யுண்டாகப் பெறின்” என்று மனமாரப் போற்றினார்.

செல்வி மனமோகனஜோதி பொன்னையா
10 R. C.

தற்போதைய நிலையில் ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமா?

தற்போதைய நிலையில் ஆங்கிலக் கல்வியின் நிலை எப்படியானது? அது எவ்வகையில் எமது வாழ்வில் முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது? என்பதை மாணவரில் பலர் அறிவர். இன்றைய உலகில் ஆங்கில பாஷை ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது. ஆங்கிலம் ஓர் உலக மொழியாகக் காணப்படுகிறது. நாம் எத்துறையை நோக்கினாலும் ஆங்கில பாஷையின் முக்கியத்துவத்தினை உணர முடிகின்றது.

இப்படியாக, உலகில் விஞ்ஞான மொழியாக, அறிவு மொழியாக, அழகு மொழியாக விளங்கும் ஆங்கிலம் எமது தாயகமாகிய இலங்கையில் தேய்வடைந்து, அற்றுப்போகும் நிலையில் உள்ளது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆங்கிலம் அரசாங்க மொழியாக இருந்தமையினால் நம்மவருட் பலர் வேலை வாய்ப்புகளுக்காக அதனை வலிந்து கற்றனர். ஆனால், தற்பொழுது அதன் நிலை குன்றிவருகின்றது.

இன்றைய அர சியல் வா திக ளி ன் கொ ள்கைப்படி மாணவர்கள் கல்வியை சுயபாஷைகளிலேயே கற்று வருகின்றனர். பட்டப் படிப்பு முன்பு ஆங்கில பாஷையிலேயே இருந்து வந்தது; இன்று சுய பாஷைகளிலே இருந்து வருகின்றது. ஆங்கிலம் ஒரு கட்டாய பாடமாக்கப் பட இருந்தபோதிலும் ஆங்கிலத்தினைக் கற்க பலர் முன்வராது விப்பிற்குரிய செயலே; ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தினை உணராது இதனைக் கற்க வேண்டியிருக்கின்றதே என வருத்தப்படுகின்றனர். எமது நாடாகிய இலங்கை பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய வில்லை. இலங்கை பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள ஒரு நாடு. விஞ்ஞானத் துறையிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வளர்ச்சியோ முன்னேற்றமோ பெற்றிராத நாடுஎமது நாடு.

இன்றைய ஆராய்ச்சிகளின் சாதனைகளை உணர்ந்து புதிய அறிவு பெற எந்த மொழி எமக்குச் சாதகமாக இருக்கின்றதோ அதை நாம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

யுனெஸ்கோ என்ற உலக தாபனம் கல்வி விருத்திக்காகப் பல சேவைகளைச் செய்து பெருந்தொகையான நூல்களை வெளியிடும் வருகின்றது. இத்தாபனம் வெளியிடும் நூல்களில் பெரும்பாலானவை ஆங்கில நூல்களாக இருப்பதை நாம் உணர்வோம். பலதுறைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் ஆங்கில மொழியை நாம் நன்கு பயன்படுத்த வேண்டும். எமது தாய் மொழியாகத்தமிழ் இருக்கலாம். ஆனால், விஞ்ஞான அறிவு மொழியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய மொழி ஆங்கிலமே. சிறுவர்களாகிய நாம் ஆங்கில மொழியை நன்கு கற்று முன்னேற்றப் பாதையில் வீறுநடையுடன் செல்ல வேண்டும். எட்டுத்திக்கும் சென்று அறிவுச் செல்வம் திரட்டி, நாடு திரும்பித் தாயகம் முன்னேற முயற்சிக்க வேண்டியது எமது கடமை. அக்கடமைக்கு உறுதுணையாக அமைவது ஆங்கில மொழியாகும். அறிவு விருத்தி பெறப் பிறநாடு செல்ல வேண்டின் ஒரு பொதுமொழியின் துணை அத்தியாவசியமாகின்றது. அம்மொழியே ஆங்கிலமாகும். எனவே, ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமாகின்றது.

வரதராஜன் இராஜரெட்ணம்
Grade 10 F

இன்றைய நம் நாகரிகம் அழிவுப் பாதையிற் செல்வதேன் ?

உலகின் சிறந்த நாகரிக வாதிகள் எனப் போற்றப்பட்ட நம் சான்றோர் வெறும் உடை, நடை, பாவனையில் மட்டும் நாகரிகவாதிகளாக இருக்கவில்லை; வீரம், போர், காதல் போன்ற அகப்புற ஒழுக்கங்களை உடையவராய் இருந்தலையே நாகரிகம் எனப் போற்றினர்.

ஆனால், இன்றைய நம் நிலை யாது? “ரை கட்டி வாழ்வாரே வாழ்வார் மற் றெல்லாம் கை கட்டிப் பின் செல்வார்” என்ற நிலைக்கு இன்று நாம் மாற்றப்பட்டிருப்பதைக் காணும் போது தமிழன் நாகரிகம் அழிவுப் பாதையிற் செல்கிறது என்பதைக் கூறவே தேவையில்லை.

இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் யாது? சிந்துவெளி நாகரிகவாதிகள் என உலகம் எல்லாம் போற்ற வாழ்ந்த நம் தமிழினத்தின் இன்றைய நாகரிகம் செல்லும் பாதையைப் பார்க்கும்போது அது நம் பழைய நாகரிகத்திற்கே “சவால்” விடும் நிலையில் இருப்பது நகைப்பிற்குரிய விடயமாகும்.

“தன் சமயத்தை அறிந்தவனே நாகரிகவாதி” என்பர் சான்றோர். ஆனால், இன்றைய நம் நிலை என்ன? மனதிலே அநாகரிகமுடையவராய் உடை, நடை, பாவனையில் மட்டும் வெறும் போலி நாகரிகத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். இவ்வாறு நாகரிகமெனச் சொல்லிக் கொண்டு முற்றும் பிழையான பாதையில் இன்றைய நம் தமிழினம் செல்லக் காரணம் மேலைத்தேசப் போலி நாகரிகத்தின் பாதிப்பேயாகும்.

மேலைநாட்டு மக்கள் தமது நாடுகளின் அமைப்பிற்கும் தேக அமைப்பிற்கும் ஏற்ப அணியும் உடைகளை நாம் நாகரிகம் என எண்ணும் பிழையான மனப்பான்மையினூற்றான் இன்று நம் நாகரிகம் படுபாதாளத்தை அடைந்து கொண்டு இருக்கிறது. நாகரிகத்தின் உச்

சக்கட்டத்தில் நிற்கிறோம் எனக் கொடிகட்டிப் பறக்கும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் தோற்றுவிக்கும் “கிப்பீஸ்” போன்ற கேவலமான சமுதாயங்களும் அவர்களின் உடை நடைகளும் எமது நாகரிகத்தின் புனிதத்தைக் கெடுத்து வருவதை நாம் இன்று நடைமுறையில் காண முடிகிறது.

எனவே, மேலைத்தேச நாகரிகத்தின் பாதிப்பு நம் நாகரிகத்தை முற்றாக மாற்றினுங்கூட ஆச்சரியப்பட ஒன்றும் இல்லை. “அடுப்பூதும் பெண்ணுக்குப் படிப்பெதற்கு?” என்று கூறிய நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இன்று “மினி” போன்ற மேற்கத்திய உடை பரவக் காரணம் எமது போலி நாகரிக ஆசையேயாகும்.

புனிதமான கல்வியுடன் வேற்றுநாடுகளின் சிறப்புகளையும் நாம் பின்பற்றுவதே இன்று நம் நாகரிகம் அழிவுப்பாதையில் செல்லக் காரணம். எனவே, இன்று நம் நாகரிகம் போகும் வேகத்தில் ஆதிமனிதர்களைப் போன்றவர்கள் இவ் விண்வெளியுக்கத்தில் உண்டாக்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்று நினைப்பின் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமேயில்லை.

சேல்வி அம்பிகை செல்வராஜா
10 C. (Science)

பிரிவின் துயரிடையே.....

ஆலய மணியின் இனிய நாதம் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. வழமையாக அதன் நாதத்தினை ஆவலுடன் சுவைக்கும் வைதேகி குலுங்கிக் குலுங்கி அழுது கொண்டிருந்தாள். மணியின் ஒலி நின்ற போது அவளும் அழுகையை நிறுத்தினாள். மனதிலே ஏதோவொரு தவிப்பு; வார்த்தைகளால் விளக்க முடியாத ஒரு சோக

உணர்ச்சி. மனம் கட்டுக் கடங்காமல் அலைபாயத் தொடங்கியது.

தாயின் நோய் காரணத்தாலும் படிக்க வசதியில்லாத காரணத்தாலும் வைதேகியின் தந்தை அவளைப் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டாமென்று கூறி விட்டார். என்றுமே பெற்றோருக்கு

அடங்கி வாழும் வைதேகியால் மறுப்புக் கூற முடியுமா? அல்லது இந்தக் கலை உலகத்தைத் தான் மறக்க முடியுமா? தாங்கொண்ணுத் துயரைக் கண்ணீர் கரைத்து வடித்தாள் வைதேகி.

நல்லதும் கெட்டதும், அழகியதும் அழகற்றதும், களங்கமற்றதும் களங்கமுள்ளதுமான எத்தனையோ பிஞ்சு உள்ளங்களுக்குத் தைரியமூட்டி, அறிவு, ஆற்றல், பணிவு, பண்பு என்பனவற்றை அளவில்லாமலூட்டி, அக்குழந்தைகளின் வாழ்வில் தென்றல் வீச வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன், சுயநலமேயில்லாமல் "ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்," என்ற சந்தோஷப்பூரிப்பில் கம்பீரமாகத் தலைநிமிர்ந்து வானளாவ நிற்கும் பாடசாலையின் கட்டடங்களைத் தான் வைதேகி இனிக்காண்பாளா? இக் கலைக் கோவிலினுள் இனிமேல் வைதேகியின் சிற்றடிகள் நடமாட முடியாதா?

வைதேகி இப்பாடசாலைக்கு வந்து ஏறத்தாழப் பத்து வருடங்களிருக்கும். இப் பத்து வருடங்களில் அவள் கண்டது இப்பாடசாலையாகிய கலைக்கோவிலும், நடமாடும் கலைத்தெய்வங்களாகிய ஆசிரிய ஆசிரியைகளும் தான். அவளது வெள்ளையுள்ளத்திற்கு இறைவன் தந்த பரிசா இத் தண்டனை? புரியவேயில்லை வைதேகிக்கு.

எத்தனையோ ஆசிரிய ஆசிரியைகளை வைதேகி கண்டு பழகியிருக்கிறாள். ஆனால், அவளது வகுப்பு ஆசிரியை மட்டும் அவள் மனதில் தனியிடம் பெற்று விட்டார். காரணம் வைதேகிக்கே இற்றை நாள் வரை புரிந்ததில்லை. எத்தனையோ மாணவ உள்ளங்களைக் கண்ட அந்த ஆசிரியைக்கு, சாதாரணமாக மற்ற மாணவர்கள் அவர் மனதில் எந்த ஸ்தானத்தில் இருக்க முடியுமோ அதே ஸ்தானத்தில்

இருக்க முடியும். எவ்விதமான அன்பு என்று சொல்லத் தோன்றாத ஒரு வகையான பாசப்பிணைப்பு தனக்கும் அந்த ஆசிரியைக்கும் இடையில் இருப்பதாக வைதேகி நினைத்துக் கொள்வாள். எந்த வகையிலும் இப்புது மாதிரியான அன்பிற்கு ஈடாக அவள் மற்றவர்களிடம், ஏன்? தன் உறவினர்களிடம் கூட அன்பு செலுத்தியதில்லை. அந்த ஆசிரியை அவளுக்குச் செய்த உதவிகளுக்கெல்லாம் என்றுமே அவள் மனதால் நன்றி செலுத்திய வண்ணம் இருப்பாள்.

என்ன செய்வது? காரணம் புரியாமலே சிலரிடம் நமது மனம் ஒன்றுகிறது. அவர்களுக்காக நாம் தவிக்கிறோம், அழுகிறோம், ஏங்குகிறோம், ஏதோ விட்ட குறை தொட்ட குறை என்பார்களே, அப்படித்தான் எண்ணவேண்டியுள்ளது. இரத்தத்துடன் பிறப்பது சகோதர பாசமென்றால், உலகத்தில் மனித சமுதாயத்தில் எங்கோ எப்படியோ காணப்படுகின்ற அந்தப் பாசத்துக்கு அர்த்தம் கூற முடியுமா? அந்த வகையில் வைதேகி மனங் குமுறி அழுவதற்கு யாரால் காரணம் கூற முடியும்? நாட்கள் தேயலாம்; வாரங்கள் நகரலாம்; மாதங்கள் உருளலாம்; வருடங்கள் மறையலாம்; காலங்கள் மாறலாம். ஆனால், வைதேகியின் அன்பான, அபிமானமுள்ள, அருமையான ஆசிரியைக்கு அவளது நல்லிதயம் என்றாவது விடைகொடுக்குமா?

வைதேகியின் சிந்தனைக்கோர் முற்றுப்புள்ளியாகப் பாடசாலை மணி ஒலிக்கிறது. "இது தான் நான் கடைசியாகக் கேட்கும் மணியோசை" என எண்ணி னுள் வைதேகி. மனவருத்தத்துடன் வகுப்பை விட்டு வெளியேறிப் பாடசாலை

யைக் கடந்த வைதேகிக்கு, குன்று தோறும் குமரன் தன் செந்தாமரை வதனத்தினின்று ஒரு எழில் நகையை வீசி நின்றான், வைதேகியை நோக்கி மலரிதழ்ச்சிரிப்பை வீசிக் கொண்டிருந்த கார்த்து கேயனின் நோக்கம் தான் என்ன?

நோக்கம் எதுவாயிருப்பினும் காண் போரை வசமாக்கும் அரிய சக்தி அந்த முறுவலில் மறைந்திருக்கிறது. அந்த முறுவலில் கணநேரம் தன்னையிழந்த வைதேகி தொடர்ந்து தன் பாதையில் நடக்கிறாள்.

க. கலாவதி

10 RC (Science)

மனிதனும் சமய வாழ்வும்

மனித வாழ்க்கையில் உயர்ந்த இடம் பெற்றிருப்பது சமயம். ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையின் மூலமாகப் பெரும்பாலும் நல்வழிக்கும் ஒழுக்க நெறிக்கும் உதவியாக இருக்கக் கூடியது சமயம். மனிதன் மனிதனாக வரழ, அன்பும் பண்புமுள்ள பொதுநலவாதியாகத் திகழ விஞ்ஞானம் வழிவிடாத இவ்வேனையிலே சமய வாழ்வின் சிறப்பு நன்கு வெளிப்படையாகத் தோன்றுகின்றது. இதனை, பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்பே உணர்ந்த வள்ளுவப் பெருந்தகையும்

“கற்றதனா லாய பயனென் கொல்

—வாலறிவன்

நற்றூள் தொழா ரெனின்”

என்று அழகாகக் கூறிப் போந்துள்ளார். சமய வாழ்வென்பது மனிதனின் உலகியலினின்றும் தனித்து நிற்பதன்று; அது மனிதனின் அன்றாட உலக வாழ்க்கையுடன் ஊடுருவி நிற்கும் ஒரு தன்மையது. உலகம், உலகியல், இதனோடிகையுடைய வாழ்வு என்பனவெல்லாம் எங்கும் நிறைந்துள்ள பரம் பொருளுக்கு வேராக நிற்பனவல்ல என்பதை நாம் முற்றாக உணர்ந்து செயலாற்றுவோமே யானால் அதுவே உண்மையான சமய வாழ்வு ஆகும்.

ஆனால், இன்றைய நேரத்திலே (இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலே) சமயம் என்பது, “பொதுமக்களின் அபிணி” என்று பரிகாசத்துக்குள்ளாகப் பட்டிருக்கிறது. உண்மை அதுவன்று. மனிதனின் இலட்சியம் இன்பம். அந்த இன்பத்தைத் தர வல்லது அமைதி. அத்தகைய அமைதியை நாம் சமய வாழ்வென்னும் சாதனங் கொண்டு தான் பெறலாம். ஆகவே, பேரின்ப வாழ்வு பெற விழையும் எந்த மனிதனும் எந்தச் சமயத்தினையாவது சார்ந்து அமைதி பெற முயலுவதே சரியாகும்.

இதனைத்தான் பண்டைய சரித்திரமும் மனித குலத்துக்கு இடித்துரைக்கிறது. பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன், பலம் தான் பெரியது என்று வாதாடிய ஸ்பாட்டா தேச மக்களின் பலப் பெருமை இன்று எங்கே? குதிரை ஏற்றமே அறிவின் ஏற்றமெனப் புகழ்ந்த கிரேக்க தேசத்தின் புகழ் இன்று எங்கே மறைந்து விட்டது? ஆனால், அதே நேரத்தில் சமய வாழ்வின் மேன்மையை உணர்ந்த பாரதநாடு அன்று தொட்டு இன்றுவரை மங்காப் புகழுடன் விளங்குவதற்கு அதனுடைய சமய வாழ்வே காரணமாகும். பழம்பெரும் கலாச்சாரமாகக் கருதப்படும் மொகெஞ்சதாரோ,

ஹரப்பா என்ற இடங்களிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட மண் சின்னங்கள் சமய வாழ்வின் மகத்துவத்தை நன்கு புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. தலைகுனிந்து தவநிலையிற் காணப்படும் பரம் பொருளின் திருவுருவம் தன்னை வெற்றி காண்பதே இன்பம் பெற வழி என்பதனையன்றே உணர்த்துகிறது? மனிதன் தன்னைத் தானே வெற்றி காணச் சமய வாழ்வே ஏற்ற வழியாகும். இல்லாவிடில், தன்னைச் சிலுவையில் அறைந்த அறிவிலிகளை மன்னிக்கும் படி இபேசு பிரானாலும், சுடப்பட்டு விழும் நிலையிற் கூட “அரேராம்” என்று அண்ணல் காந்தி மகானாலும் கூற முடிந்திருக்குமா? இவர்கள் தம்மைத்தாமே வெற்றி கண்டவர்கள். சமய வாழ்வு இவர்களாற் கையாளப்பட்ட மார்க்கம். உயிர், அறிவு, சடப்பொருள் என்பன எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவிச் செல்லும் அந்த எல்லாம் வல்ல இறைவனின் அடிபணந்து, அவன் புகழைப் பாடிப் பரவினால், “நான்” “எனது” என்ற ஆணவம் மறையும்; அகந்தை ஒழியும்; அன்பும், அறனும் தழைத்தோங்கும். ஹிட்லர், முசோலினி போன்ற சர்வாதிகாரிகள் மாண்டொழிந்து, மண்ணோடு மண்ணாய், இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விட்டார்கள்; இன்று இகழப்படுகிறார்கள். ஆனால், நிலையற்ற இவ்வுலகிலே நிலையாய் பரம்பொருளின் புகழைப் பாடியவரின் பெருமையே என்றென்றும் அழியாது நிலைத்திருக்கிறது. இயேசு, முகமது, கௌதம புத்தர், காந்தி மகான் போன்றோரின் புகழ் எக்காலத்தும் மங்காது, மறையாது. சமய வாழ்வின் மூலம் மங்காப் புகழ் பெற்று விட்ட மகான்களினவர்கள். ஆகவே, சமயவாழ்வு மனித வாழ்வின் அச்சாணி என்ற கூற்றுச் சற்றேனும் சந்தேகத்திற்கிடமானதாகாது. அடுத்து, சமய வாழ்வு எத்தன்மையினதாக அமைய வேண்டும்? என்ற வினா நம்மிடையே எழுகிறது. இதற்கு:—

“மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா—
உலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாய் மொழியையே மீண்டும் எடுத்தாராய்வோம். உலகம் பழிக்கும் பாவகாரியங்களான கொலை, களவு, சூது, காமம், பொய் என்பனவற்றைத் தவிர்த்து, எச்சமயத்தினையும் சார்ந்து, நற்குண சீலர்களாகச் செயலாற்றுவதே முறைமையாகும். இங்கு, “சமூக சேவையே சாலச் சிறந்த சமய சேவையாகும்”, என்று ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் கூறிய பொன்மொழியினையும் நாம் சிந்தனைக்கெடுத்தல் நன்று. இனி, இல்லறமா அல்லது துறவறமா சிறந்த சமய வாழ்வு என்பதும் சிந்திக்க வேண்டிய விடயமாகிறது. பொதுவாகக் கூறப்போனால் உலகில் பெரும்பாலான மக்களுக்கு இல்லறமே ஏற்றதெனலாம். துறவறத்தை மேற்கொள்ளத் தக்கவரே கொள்ளல் வேண்டும். இல்லறத்திலிருந்து கொண்டே இயல்புடைய மூவர்க்கும் உதவி, அறத்தினை ஆற்றி, சிறந்த சமூகத் தொண்டராக வாழ்ந்து, இறைவன் புகழ்பாடுவதே மிகச் சிறந்த சமய வாழ்வாகும். ஆகவே, எப்படிப்பட்ட சமய வாழ்வு எமக்கு ஏற்றந்தருமென்பது தெளிவாகி விட்டது.

நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தான் எந்த மதமும் இருக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிதல் வேண்டும். மக்கள் “சமயமும் வேண்டாம், கடவுள் பற்றும் வேண்டாம்” என்று கருதுவது தக்கதாகாது. சமயமும் வேண்டும்; கடவுள் பற்றும் வேண்டும். இவையே நாம் நல்வழியில் நடக்கவும் தீய வழியில் செல்வதைத் தடுக்கவும் வழிகாட்ட உதவுவன. மக்கட்குத் தொண்டு புரிவதும், கோயிலுக்குப் பணி புரிவதும், உடனாக நேர்மையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வதும் தான் உண்மைச் சமய வாழ்வு என்று கூறப்

படுகின்றது. சமயங்களனைத்தும் பொதுவாக ஒரே விதமான சுக வாழ்வைத் தான் கூறுகின்றன. நாஸ்திக வலையிலே கட்டுண்டு, பதியுண்மை உணராது உழலும் இன்றைய உலகினை மனித சமுதாயம்

“சமய வாழ்வு” மூலம் தான் காக்க முடியும். சமய வாழ்வு தான் வாழ்க்கையில் வெற்றியை ஈட்டித் தருவது. அதுவே மறுமைக்கு வித்து. சத்தியமே ஜெயம்.

த. ஜெயபூபதி

9 E.

நம்பிக்கையே இறைவன்

மனிதன் பிறக்கின்றான், வாழ்கின்றான், இறக்கின்றான். இந்நிலையில் உலகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் பிறந்து, வாழ்ந்து, மாண்டு போனார்கள். மாண்டவர் மீள் போவதில்லை. மக்கள் கூட்டம் என்னும் பெருங்கடலிலே சிறுதுளியாக நாமும் வாழ்கின்றோம். நாம் விடுகின்ற ஒவ்வொரு மூச்சும் மரணத்தை நோக்கி வைக்கும் ஒவ்வொரு அடிகளாகும். என்றே ஒருநாள் நாம் அதனை அடையத் தான் போகின்றோம். இதனை யார் தான் தவிர்க்க முடியும்?

வாழ்வு நிலையற்றது என்பதனை அறிந்தும், மனிதன் செய்யும் பாதகங்களும் வஞ்சகங்களுந்தான் எவ்வளவு? நாம் எவ்வளவு நாட்கள் வாழ்கின்றோம் என்பது பெரிதல்ல; வாழும் தரம் தான் பெரியது. அதாவது நல்லவகை, பிறருக்கு உதவுபவகை, எல்லோராலும் மதிக்கப் படுபவகை, விரும்பப் படுபவகை வாழ்வது தான் வேண்டற்பாலது. இக்குணாதிசயங்களை ஒருவன் பெற வேண்டுமேயானால் அவன் மத நம்பிக்கை உடையவகை இருக்க வேண்டும். மதமானது மனிதனை முழு மனிதனாக, நிறைவு பெற்ற தலைவனாக ஆக்குகின்றது.

அன்று விண்ணையும் மண்ணையும் கண்டு பயந்து அடங்கி ஒடுங்கிய மனிதன் இன்று அவற்றை அடக்கி ஒடுக்கி விட்டான். எல்லா விதத்திலும் முன்னேறிய மனிதன் எல்லாவிதத்திலும் பின்னோக்கியும் போகின்றான், என்பதையும் நாம் மறந்து விடலாகாது. இதற்குக் காரணம் அவனது இறை நம்பிக்கை இன்று குறைந்து கொண்டு செல்வதே யாகும். இந்நிலைமையை மாற்றுவதற்கு வழிவகை காணப்படல் வேண்டும்;

இறைவனை நம்புபவனே அமைதியான உள்ளமும், தெளிந்த உணர்வும் படைத்தவனாவான். நம்பிக்கையும் இறைவனும் ஒன்றே. மலரை விட்டு மணத்தைப் பிரிக்க முடியாது. அது போலச் சக்தியிடமிருந்து சிவத்தைப் பிரிக்க முடியாது. சிவத்தை விட்டு ஒரு சமயம் சக்தியின் அம்சம் பிரிந்தது. எதற்காகப் பிரிந்தது? மீண்டும் தவம் புரிந்து இறைவனை அடைவதற்காகத்தான். ஆதிபராசக்தி பார்வதியாக மன்னுலகில் அவதரித்தது எதற்கு? சிவனைப் பிரிந்தது எதற்கு? ஊழி முதல்வனோடு ஒன்றி நின்று அனைத்துலகும் வாழ அருள் சுரப்பதற்குத்தான்.

எனவே, இறைநம்பிக்கைக்குப் புத்தியிர் அளிக்கப்படல் வேண்டும். இந்த உலகில் எதற்கும் ஒரு கால வரையறை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ரோஜா மலர்ந்தால், அது அப்படியே என்றென்றும் மணம் வீசிக் கொண்டு மலர்ந்த படியே இருக்கக் கூடாதா? என்று ஏங்குகின்றோம். ஆனால், அந்த மாலைக்குள் வாடிவதங்கி விடவேண்டும் என்று இயற்கை அதற்குக் கட்டளை இட்டு இருக்கின்றது. இதுபோல் தான் எம் வாழ்வும் முடிந்து

விடும்; உடல் வாடிவதங்கி விடும். ஆனால், நாம் இறைநம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருந்தால் எமது வாழ்வின் நற்பயன்கள் வாடாமாட்டா, வதங்கமாட்டா,

“தவ மொன்றும் இல்லை — ஒரு சாதனையும் இல்லை சிவ மொன்றே உள்ளதென சிந்தை செய்தால் போதும்.”

— மகாகவி பாரதி

கு. சபேராசா
Grade 9. A.

ஈழந்தந்த முத்தமிழ் வித்தகர்

சான்றோரின் பெயர் உலகம் அழிந்தாலும் அழியுமா? அது அழியாது. நம் ஈழநாடு பெற்றெடுத்த சான்றோரில் விபுலானந்த அடிகள் ஒருவராவார்.

மட்டக்களப்பிலே காரைதீவு என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே சாமித்தம்பி என்பவருக்கும் கண்ணம்மையாருக்கும் 1892-ம் ஆண்டு மயில்வாகனம் என்று பெயரிடப்பட்ட அடிகளார் பிறந்தார். மயில்வாகனனார் தமிழ் நூல்களையும் வடமொழி நூல்களையும் ஆங்கில நூல்களையும் நன்கு பயின்றார். அவர் முதன் முதல் அர்ச்-மைக்கேல் கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அடுத்தபடியாக கல்முனையிலுள்ள கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலையில் ஆசிரியரானார். அங்கிருந்தும் அவர் கொழும்பு அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிற் சேர்ந்து ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்றார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்தி கண்டார். யாழ்ப்பாணம் அர்ச்-

சம்பத்திரியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகி மாணவர்களுக்குப் புதுவிஷயங்களைப் போதித்ததுடன் தானும் படித்து இலண்டன் பி. எஸ். ஸி. சோதனையிலும் வெற்றி பெற்றார். பிறகு அவர் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் பிரதம ஆசிரியரானார்.

மானிப்பாயில் பணியாற்றுகின்ற காலத்தில் உலக இன்பங்களைத் துறந்த முனிவராகத் தன்னை ஆயத்தம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டுச் சென்னை யிலுள்ள ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடாலயத்திற்குச் சென்று, அங்கே உபதேசம் பெற்று, சுவாமி விபுலானந்தர் என்ற பெயரையும் பெற்றார்.

அடிகளார்க்கு மொழிபெயர்ப்பு ஒரு பொழுது போக்காக அமைந்தது. விவேகானந்த விஷயம். பிரபுத்த பாரதம் முதலிய சஞ்சிகைகளுக்குப் பல சமய ஆராய்ச்சி விஷயங்களை எழுதி உதவினார். சிறிது காலம் அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்

கழகத்தில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அடிகளார் மதங்க சூளாமணி, யாழ்நூல் ஆகிய சிறந்த நூல்களை இயற்றினார். அடிகளார்க்கு நோய் பீடிக்கத் தொடங்கியது. கொழும்பில் சுவாமிகள் சிகிச்சை பெற்றார்கள். நோய் மாறுதலடையாத நிலையில் தமது ஐம்பத்தைந்தாவது வயதில் சுவாமிகள் சிவபத

மடைந்தார்கள். சுவாமியின் உடல் மட்டக்களப்புக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அவர் அமைத்த சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

“மன்னு உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர் தம்பெயர் நிறீஇத் தாமாய்ந்தனரே”

S. Sri Ranjini

8 A.

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன்

ஈழம் ஈன்றெடுத்த அருந்தவப்புதல்வர்களில் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றார். இவர் அஞ்சா நெஞ்சமும் பேச்சுவன்மையும் மிகுந்த வீரர். இலங்கையின் வரலாற்றிலே பொன் எழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட்ட பெயர் இவருடையது. இன்று நாங்கள் அனுபவிக்கும் சுதந்திர இலங்கைக்கு வித்திட்ட பிதா இவரென்றால் மிகையாகாது. சொற்களை அழகுபெற அமைப்பதிலே, ஆங்கிலக் கவி ரொசிட்டியையும், கருத்துக்களைப் பொலிவுடன் பொழிவதிலே ஷெல்லியையும், காவிய ரசனையில் மில்டனையும், கவின் பெறு கவிதை பொழிவதிலே கம்பனையும் போல் சிறந்து விளங்குகின்றார், சேர் பொன். இராமநாதன். இம் மகான் தமிழுக்குப் புத்துயிரும் புனர்வாழ்வும் அளித்த பெருந்தகை.

இவர் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த பொன்னம்பல முதலியாருக்கு 1851-ம் ஆண்டு ஈழம் போற்றும் ஒப்பற்றவராக அவதரித்தார். இளமைப் பருவத்திலே கொழும்பிலுள்ள “ரோயல்”க் கல்லூரியிற் கல்வி கற்றார். இவர் ஆங்கிலத்திலும் வடமொழியிலும் நன்கு பயின்று

தேர்ச்சி எய்தினார். அதன்பின் இந்தியா விற்குச் சென்று கல்வி கற்று வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்தார்.

இப்பெரியார் 1879-ம் ஆண்டில் சட்டசபையில் பிரதிநிதியாகத் தெரியப்பட்டுத் தொடர்ந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் வரை அமர்ந்து பணியாற்றினார். அதன்பின் 1891-ம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற சிங்களவர்—முஸ்லீம் குழப்பத்தின் பொழுது சிங்களவரின் பிரதிநிதியாக இங்கிலாந்திற்குச் சென்றார். தமது கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறிச் சிங்களப் பெருமக்களை வ்டுவித்த அஞ்சாநெஞ்சம் படைத்த வீரனை இன்றைய எமது சிங்களச் சகோதரர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்களென நினைக்கிறேன் அலை அலையாக ஆங்கிலச் சொற்களை அள்ளி வீசி, அரசியல் வாதிகளையும் ஆங்கிலப் பெருமக்களையும் அதிரச் செய்த ஒரு தனிப் பெருந்தலைவர். இம்மகான் கோயில்களிற் பல சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்துள்ளார். அத்துடன் பெண்களுக்காக இராமநாதன் கல்லூரியையும், ஆண்களுக்குப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் கட்டுவித்தார். இவை சைவத்தையும், தமிழையும் ஒருங்கே வளர்த்தன. இவர்

பல கோவில்களையும் கட்டுவித்தார். அவற்றுள் ஒன்றுதான் கொழும்பிலுள்ள சிவன் கோயிலாகும். இக் கோயிலில் இன்று வரை பூசைகள், திருவிழாக்கள் நடைபெற்று வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். இவற்றின் பராமரிப்புக்காகப் பல காணிகளையும் எழுதி வைத்துள்ளார்.

அயராது தொண்டு செய்த இம்மகான் தமது தெய்வ வழிபாட்டின் மத்தியில் இறைவன் திருவடி அடைந்தார். இறந்த செய்தியினைக் கேட்ட தமிழலகம் அழுதது. தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் விட்டனர். இம்மகான் பல துறைகளில் ஈடுபட்டுழைத்த உத்தமர். பிரசித்தி பெற்ற இவரது கீர்த்திப் பிரதாபம் காலஞ் செல்லச் செல்லச் சரித்திர ஏடுகளில் மேன்மேலும் பிரகாசிக்கும். இவர்

கடமையுணர்ச்சி மிக்குடையவர். மானம் மரியாதையைப் பேணி நடப்பவர். அதனால் இன்றும் இவரது அழியாச் சின்னமாகப் பாரளுமன்ற முகப்பில் இவரது சிலையொன்று வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் பேராதனையில் ஓர் மண்டபத்திற்கு "இராமநாதன் மண்டபம்" எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

காளையர்கள் இதயத்திலே, கன்னியர்கள் குரலிலே, திக்கெட்டும் ஒலிக்கவேண்டும் இவர் கண்ட கனவு. இன்றைய தமிழினம் தலைதூக்கி நிற்க சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனைப் போன்ற ஒரு "தனிப்பெருந்தலைவர்" எங்கள் தமிழினத்திற்கு மிக அவசியம்.

செல்வி த. மீரா
8 B.

புரட்சிகள்

யூத நாடான இஸ்ரேல் நாட்டின் தலைவர் பதவிக்கு அழைப்பு வந்தகாலையிலே "தயவு செய்து மன்னியுங்கள், நான் விஞ்ஞானியே ஒழிய அரசியல்வாதியல்ல" என்று கூறினார் விஞ்ஞானி ஒருவர். அவர்தான் அணுசக்தி ஆராய்ச்சியில் புரட்சியை ஏற்படுத்திய ஜன்ஸ்டைன்!

ஓரினம் தம்மை உயர்ந்ததாகக் கருதிக் கொண்டு மற்றொரு இனத்தைத் தாடிமைகொள்வதைத் தடுக்க வேண்டும். அடங்கி வாழ்ந்து அடிமைத் தாழ்நிலையை ஏற்று வந்த ஆசிரியரைக் கண்டிக்கும் முகமாகக் கலாசாலை வாழ்வைக்

கைவிட்டாரே, அது சுபாஷ் சந்திர போஸின் புரட்சி!

விஞ்ஞானத்தில் ஆராய்ச்சிகள் செய்து, விஞ்ஞான வரலாற்றில் என்றும் மறக்க இயலாதபடி தம்பெயரைப் பொறித்துக் காட்டினானே, அது விஞ்ஞானி பரடே (Faraday)யின் அறிவியற் புரட்சி!

"உள்ளத்தை வெளிப்படையாக, சீர், தளைகளுக்குக் கட்டுப்பாடின்றிச் தைரியமாகச் சொல்பவனே கவிஞன். அவன் எதுகை மோனையின் அடிமையல்லன்; கருத்தின் முதல்

வன்; அவன் தனியான சிருஷ்டி கர்த்தா. உண்மைக்கவி ஒரு தீர்க்க தரிசி. அவன் பழங்கவிகளின் எதி ரொலியல்லன்," என்று புதுவழி வகுத்து எழுச்சி முரசு கொட்டினானே, அது வால்ட் விட்மனின் புரட்சி!

விதம் விதமாக உடுக்கப் பணமிருந் தும் நாட்டு மக்கள் நல்ல நிலையிலே உடுக்கக் கூட இயலவில்லையே என்று ஏங்கி, இரத்தக் கண்ணீர் வடித்து, முழங் காலுக்கு மேலே ஒரு வேட்டியும், உடலை மறைக்க ஒரு சிறு துண்டும் அணிந்து கடைசிவரை காலத்தைத் தள்ளினானே, அது மோகன்தாஸ் கரம் சந்த் காந்தியின் புரட்சி!

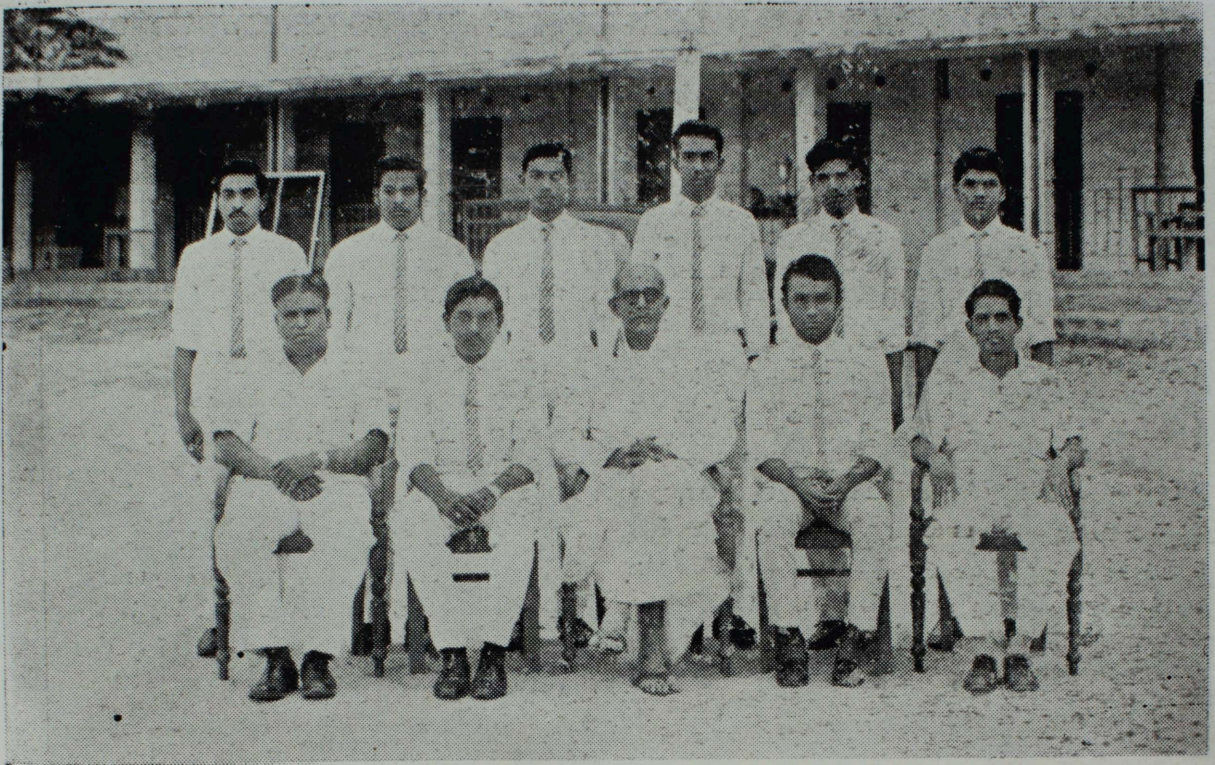
இப்புரட்சிகளைப் போல, பலப்பல புரட்சிகள் இன்னும் இயங்கிக் கொண் டிருக்கின்றன. இம் முறையில் தான்

கிரேக்க நாட்டு தத்துவ ஞானி சாக்ர டீஸ், அரசியல் ஞானி ப்ளாட்டோ, தர்க்கஞர்னி அரிஸ்டாட்டில், அமெரிக்க நாட்டு அடிமைத்தளை உடைத்தெறிந்த ஆப்ரகாம் லிங்கன், மதப்புரட்சி மாவீரர் மார்ட்டின் லூதர், சமதர்மவீரர் கார்ல் மார்க்ஸ், அயர்லாந்தின் அஞ்சா நெஞ் சன் டி வெலரா, நோயாளித் துருக்கியை வல்லரசுத் துருக்கியாக்கித் தந்து வெற்றி வாகை சூடிய முஸ்தபா கமால் பாட்சா, தள்ளாத வயதிலுங் கூடத் தமிழுக்காக உழைத்துத் தன் இயக்கத்தவரையும் உழைக்கச் செய்து தமிழ் சிறை செல்லக் கூடாது எனத் தமிழுக்காக உழைத்த ஈ. வே. ராமசாமிப் பெரியார், இவர்களைப் போன்ற பலர் பலப்பல துறைகளில் எழுச்சியையும் புரட்சியையும் உண்டாக்கிக் காட்டி உளம் மகிழ்ந்த தோடு மட்டுமன்றி, உலகையும் மகிழ்ச் செய்தனர்.

ஆ. லோக்ஸ்வரன்
F III E.

“உண்மையில் ஒரு கவலையும் இல்லாதவர்களாய் இருக்க வேண்டியிருக்க, கவலைகளும் சங்கடங்களும் இன்று நமது மாண வர்களை பிய்த்துத் தின்னுகின்றன. அறிவைப் பெற்று அதைத் தங்களதாக்கிக் கொள்ளவேண்டியதுதான் அவர்கள் வேலை. எதைப் பெறுவது, எதைத் தள்ளுவது என்று பகுத்தறிய மட்டும் அவர்களுக்கு தெரிந்திருந்தால் போதும்.”

— மகாத்மா காந்தி

PREFECTS — BOYS

PREFECTS — GIRLS

SCOUTS — 8th JAFFNA
Winners of the All Ceylon Queen's Scout Flag 1970
Runners Up at the District Annual Rally 1969

GIRL GUIDES — 33rd JAFFNA

From the Editor's Pen

To conform to custom this page should carry the opinion of the editors on some topic of current interest or importance, and discuss that topic at some length. To do that we must pose for a moment as the repositories of wisdom. Though the pose is easily struck, wisdom is not so easily come by. Moreover, opinions only make for divisions and dissensions and not for peace and harmony. Also, one man's opinion is as good as that of another and each one is as sincere as the other person. For instance, though you and I are of the opinion that the earth is round, the followers of Voliva are sincerely of the opinion that the earth is flat.

So we make a deviation this time and bring to your notice some matters that have forced themselves on our attention.

* * *

In the world today, there is much talk of peace and as much talk or even more, of preparations for war. Peace through 'preparedness for war' is a discovery of the modern saints — worshippers of wealth and power! If there is peace in the world today, it is

not due to the moral excellence of human beings but due to the great deterrent power of the nuclear weapons. Pursuing that line of thought it seems that the surest recipe for permanent peace is the accidental discovery by the contending nations, of a weapon which, when detonated, would exterminate the entire race, including those who use it.

* * *

In Ceylon, a thing of first rate importance has taken place. A new Government has been brought into power through the use of the ballot paper. Governments, like plots of land have to be overturned, if only gently, to get the best yield, and during the last twenty years of our existence as a free people, we Ceylonese have known and used this technique fairly often. It signifies that we as a nation are politically very much alive. There seems to be no doubt that this process will go on until prosperity and peace are established on this Island of ours where

"..... every prospect pleases
And only"

It is said in the Bible (26th verse of the 21st Chapter of Ezekiel) "I will overturn, overturn, overturn it; and it shall be no more until he come whose right it is and I will give it him."

* * *

As we send this issue to the publishers there is much animated talk about 'standardisation'. To demand more from those who are capable of more was the principle that lay behind the social organization of the ancient Hindus, which organization, incidentally, is considered to be superior to any form of social organization..... attained..... anywhere else. As opposed to the Western maxim that the King can do no wrong, the ancient Hindus had it that the 'Sutra' (the lowest class in the ancient caste hierarchy) can do no wrong. The modern formula too is 'to take from each according to his capacity and to give to each according to his needs.'

In the light of the above it seems that there is nothing wrong in asking a clever student to obtain more marks to be on a par with less clever students for purposes of gaining admission to seats of learning. There appears to be a snag in this. If this policy is adopted for sometime, there is a possibility of the bad

schools getting flooded with students and the good ones emptied of them.

Socrates has said:

"Once made equal to man, woman becomes his superior."

* * *

The recent trend in examinations is towards multiple-choice questions. There seems to be some relationship between modern examinations and elections.

In these examinations there are a number of answers from among which the right answer has to be chosen. In the elections, there are a number of candidates from among whom the right person has to be chosen. In the answer paper as in the ballot paper a cross (X) has to be made against the choice you have made.

In examinations as in elections, some times the best 'response' counts the least supporters.

* * *

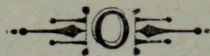
Our School must have been founded in the dim past for nobody alive seems to know the exact year of its birth. Some put it at 1910 and some others at 1911. From whichever year we may reckon

its age, it is either completing its 60th year or entering it. Yet we are unable to say that the school is 60 years old for it does not seem to wear on its face the wrinkles of old age. On the contrary it has vitality and not a trace of senility, it has the spirit of youth and not a sign of the decadence of old age.

The growth of the school has been continuous; its achievements in various spheres of its activities have been continual; the Annual Dinners of the old students were genuinely annual. Only, the appearance of 'Kokuvil' — its Magazine—has been consistently sporadic. Five years in succession have never passed, each of which saw the

coming out of the Magazine; perhaps to compensate for this, sometimes more than six years have passed in between two consecutive issues of 'Kokuvil'. The causes for this lapse are deep-lying, so deep indeed that nobody seems to be able to fathom it. But on the surface, it is want of funds that prevents its regular appearance. Another pertinent observation has been that it breaks all the known laws of Economics in the market. The greater the demand for it the greater is the loss — for alas a price is never charged for it!

Now that it has seen the light of day after seven years of veiling, we hope, that it will never again go into seclusion.

Principal's Notes

It is seven years since I last wrote my notes for 'Kokuvil' — the Magazine of the College. I am happy that the 'seven lean years' have come to an end and I fervently hope that 'Kokuvil' will henceforth appear every year.

The progress made by the school within the last seven years have not altogether been left unreported by me. The Prize - Day reports of 1963, 1964, 1965 and 1967 chronicle the major events in and achievements of the College, appointments and retirements and transfers and promotions of the members of its staff. I therefore restrict my notes to the period that lies uncovered.

Our performances at public examinations have continued to be satisfactory and the details regarding these are given elsewhere in this issue. In Cricket, Soccer and Athletics too we have held our own and have become champions at Inter-Collegiate encounters.

I wish to place on record the unique achievement of our College this year in the field of soccer. Our first eleven team, after meeting

almost all the leading schools in the North has emerged as the only unbeaten team and has won the Inter-Collegiate soccer championship this year.

An event of major consequence to the College this year has been the retirement of Mr. A. R. Rajanayagam, our Deputy Principal. Though his was a well-earned retirement, after a long and dedicated service to the institution, we bade him farewell only with a sense of despair. He played a difficult role and the entire school community will remember him for the ease and grace with which he played it. We wish him many more years of peaceful and healthy life. His place has been filled by Mr. C. Gunapalasingam, who through the years having got woven into the fabric of the College has played a useful role in its life. I have no doubt that he will continue to be even more useful and make a distinct contribution to the progress of the institution. Our congratulations and best wishes go with him.

There has been frequent changes in the staff and it is not

possible to record every going and coming. Nevertheless, I have to refer to certain retirements and promotions. The maximum number of retirements in the history of the school seems to have occurred during the period under review.

Mr. M. Sinnathamby who has spent almost his entire life in, around, and for the College retired early this year on reaching his 60th year. Known to generations of students as "M. S.", he has won for himself a special place in the hearts of all his past pupils and his colleagues. His example as a resourceful, systematic, enthusiastic and exacting teacher is worthy of emulation.

Mr. C. Somaskanthar, belongs to the family of veterans who toiled in and for this institution. He inspired his students in the subjects he taught and instilled into the students in the upper forms high ideals. By the disciplined life he lived as a true Saivaite he evoked in the students an enthusiasm for and a desire to lead such a life. He has all along been the personality behind all our efforts to build up a religious atmosphere in the school. The void he has left behind cannot be easily filled.

Mr. C. Kanagasabai retired after a decade of stewardship as the Head of the Junior School. He holds the record as the teacher with the longest period of service in this school. The School community cherishes fond memories of him and the fruitful role he played in the growth of the School.

Mrs. R. Ganeshalingam was with us for over 15 years and retired on reaching her 60th year. Her erudition in Tamil studies pervaded the College, and students and teachers drank deep at her fountain of knowledge.

Mrs. L. Arasan during her brief stay here made her influence felt in the life of the College and always gave of her best to it.

Mr. C. Kanagasabai who retired last won the esteem and regard of his fellow teachers and students with his amiable ways. He did everything in a spirit of service and was a wholesome influence in the School.

Mr. P. Ratnasingam who was attached to the College Office retired in 1969 after serving the College for about two decades. His long and devoted service to the School will be remembered with genuine gratitude. He was a tower of strength to those in

authority and was always willing to bear extra-responsibilities. The memory of his personality will linger long in the minds of all here.

I take this opportunity to congratulate Messers. S. Maheswara Iyer and A. L. B. Hensman on their well-deserved promotions in their career.

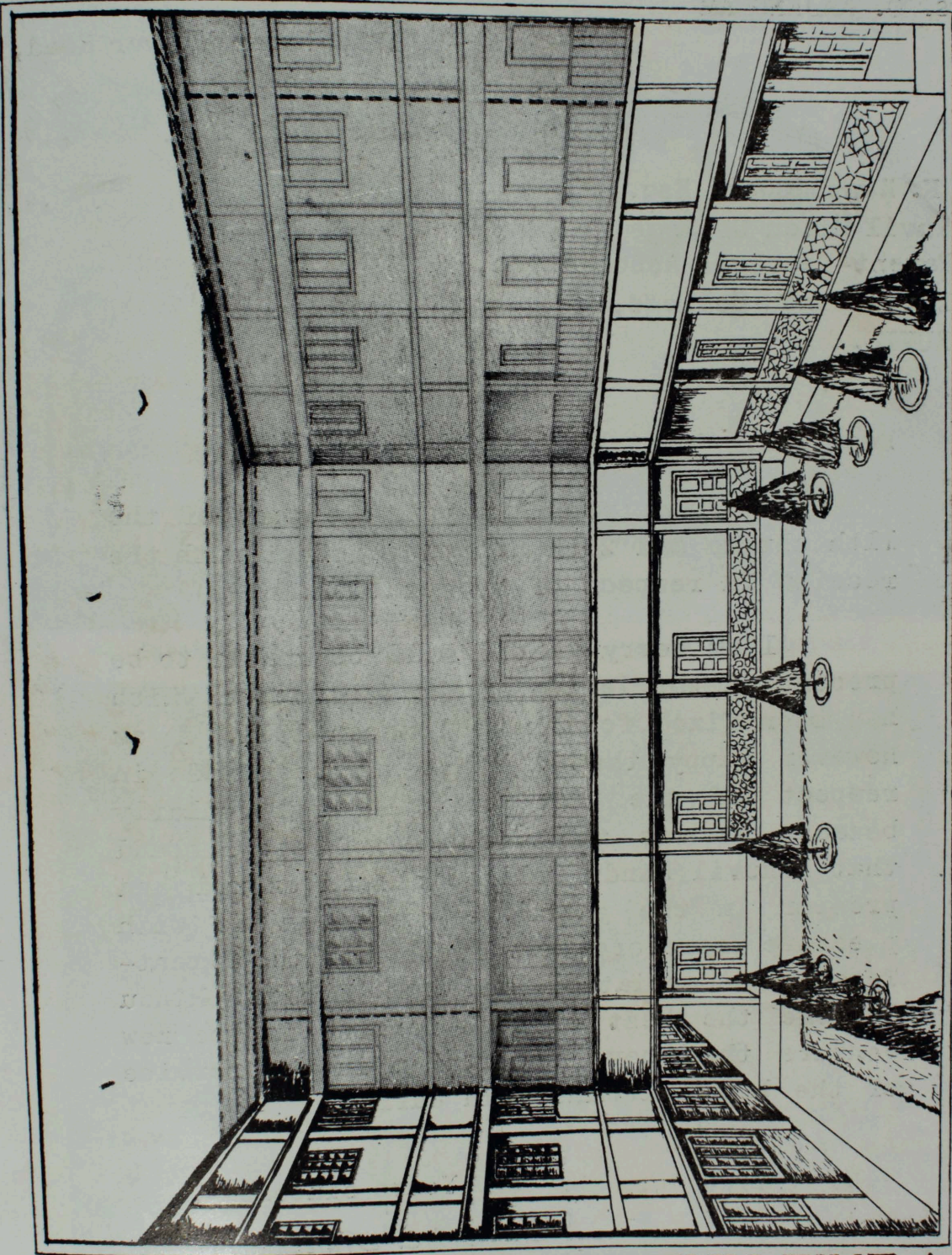
Mr. Maheswara Iyer served this institution in many ways. He was looked up to both by the teachers and by the students for his depth of knowledge and impeccable character. For nearly twenty years he placed himself at the disposal of the College and rendered invaluable service both in the classroom and outside it. Though we rejoice over his merited elevation as Circuit Education Officer, we find it difficult to reconcile ourselves to the void created by his departure from this school.

Mr. A. L. B. Hensman will be remembered with gratitude by generations of students who have gone through his hands for the affection with which he brought them up. His disciplined ways and genial temperament and devotion to duty have earned for him the enduring regard and respect of the School Community. Our best wishes go with him in all his endeavours.

A word or two about the pressing needs of the school will not be considered inappropriate here. Though, no doubt, the College has been growing in terms of its buildings, this growth has always been lagging behind, by a step or two, its growth in terms of the number of pupils and their ever more growing needs.

It has become essential now to shift the Library and the Home Science Laboratory to the Southern side where the secondary section of the school is housed. Also with a large number of students opting to do Commerce and allied subjects like Shorthand and Typewriting at the G. C. E. ordinary level, it has become necessary to find special accomodation, which has to be something like a Hall, for them. In addition, the College has yet to see a workshop worth its name. I am glad to remark here that some benefactors of the College like Mrs. S. Rajendram of Inner Flower Road, Colombo, Mr. S. Sinnathurai and Senator T. Neethirajah have volunteered to contribute liberally towards meeting the cost of the first storey of a three-storeyed building. Plans and estimates of this proposed building have been approved by the Education Department and the foundation for this building was laid on 3rd March at 9 a. m. an auspicious hour.

EXTENSION TO THE THREE - STOREY BLOCK

EXISTING BUILDING

PROPOSED BUILDING

MRS. C. RAJENDRAM

175, Inner Flower Road,
Colombo 3.

2nd March 1971

G. K. Kanthaswami Esq.,
Kokuvil Hindu College
Parent-Teachers Association,
Kokuvil Hindu College,
KOKUVIL.

Dear Sir,

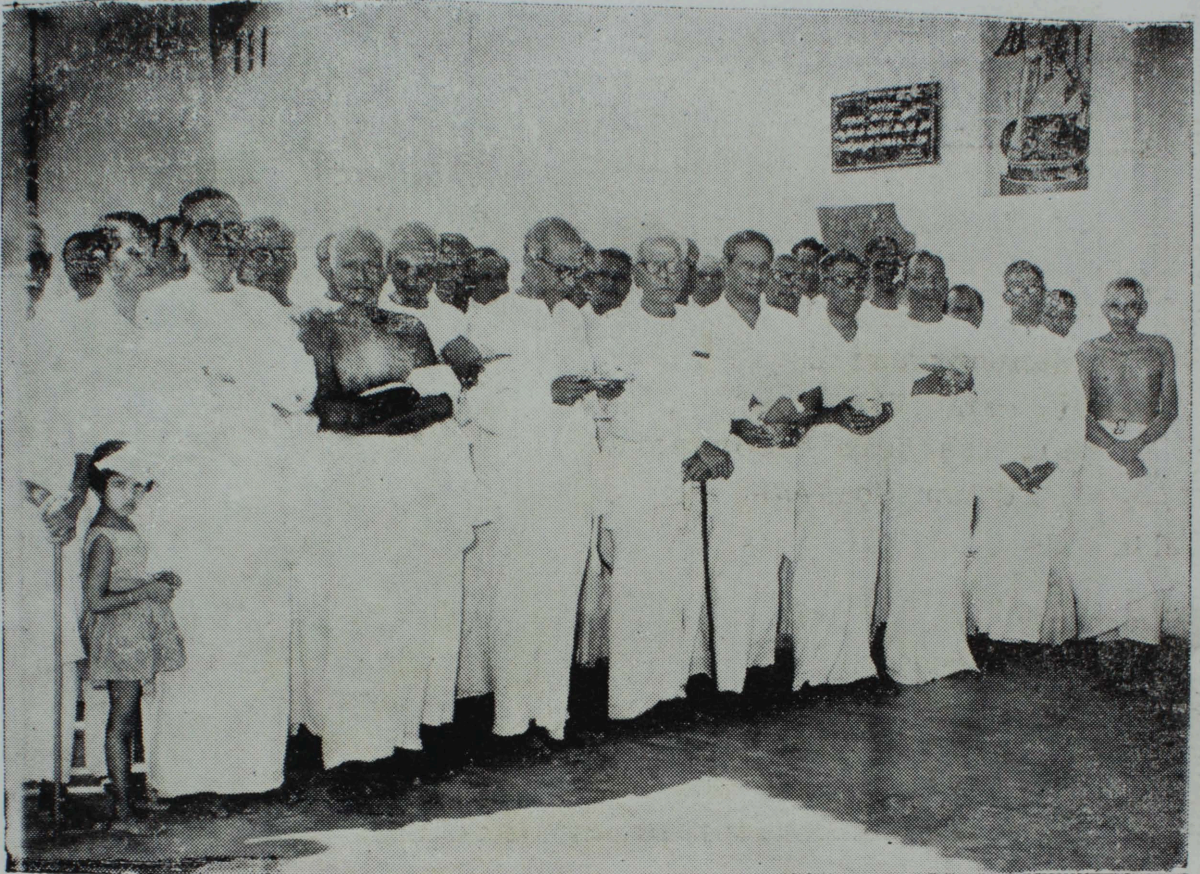
I thank you for your letters of the 11th ultimo and 26th ultimo together with the receipt in respect of my donation.

I am sorry that I will be unable to be present at the laying of the foundation which has been fixed for the 3rd March 1971. I am however happy that a start has been made in respect of the new building particularly because it was the wish of my late husband that Kokuvil Hindu College should expand and prosper in the years to come. It is with pleasure therefore that I wish both the Parent-Teachers Association and the Kokuvil Hindu College the best of good fortune in the new venture they have undertaken in the service of the Tamil community in Jaffna.

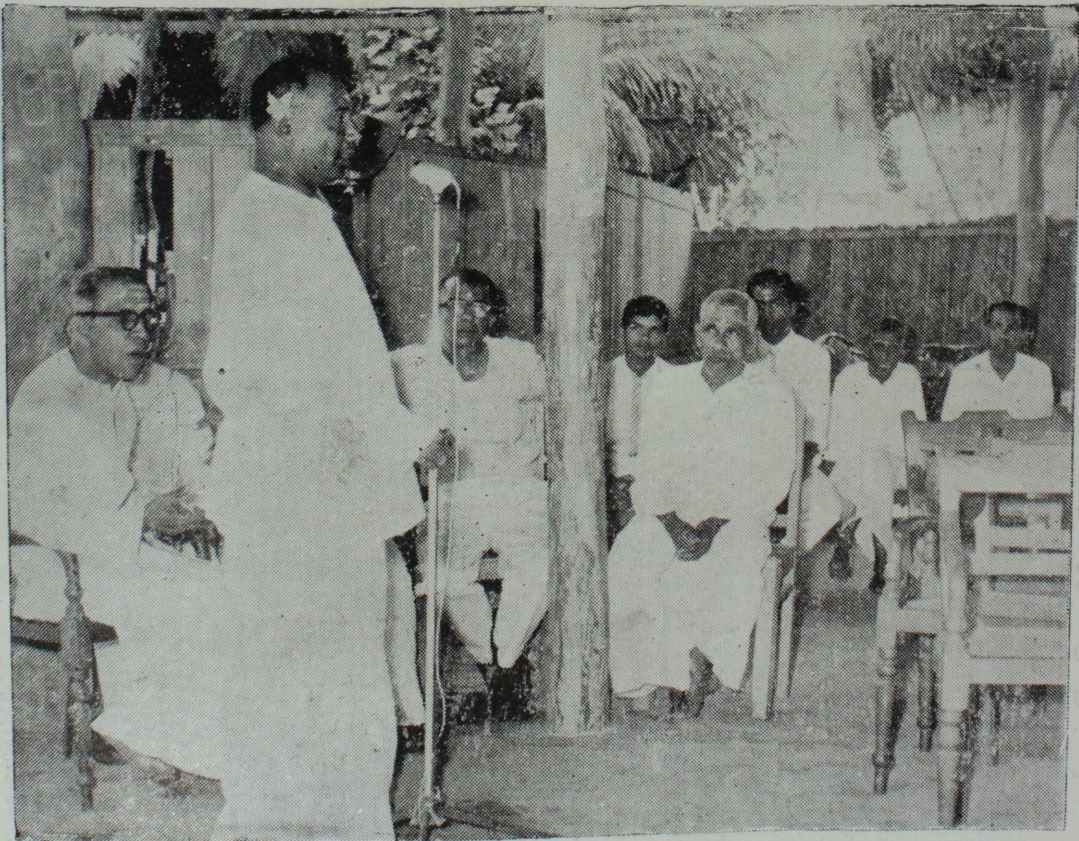
Yours sincerely,

C. Rajendram

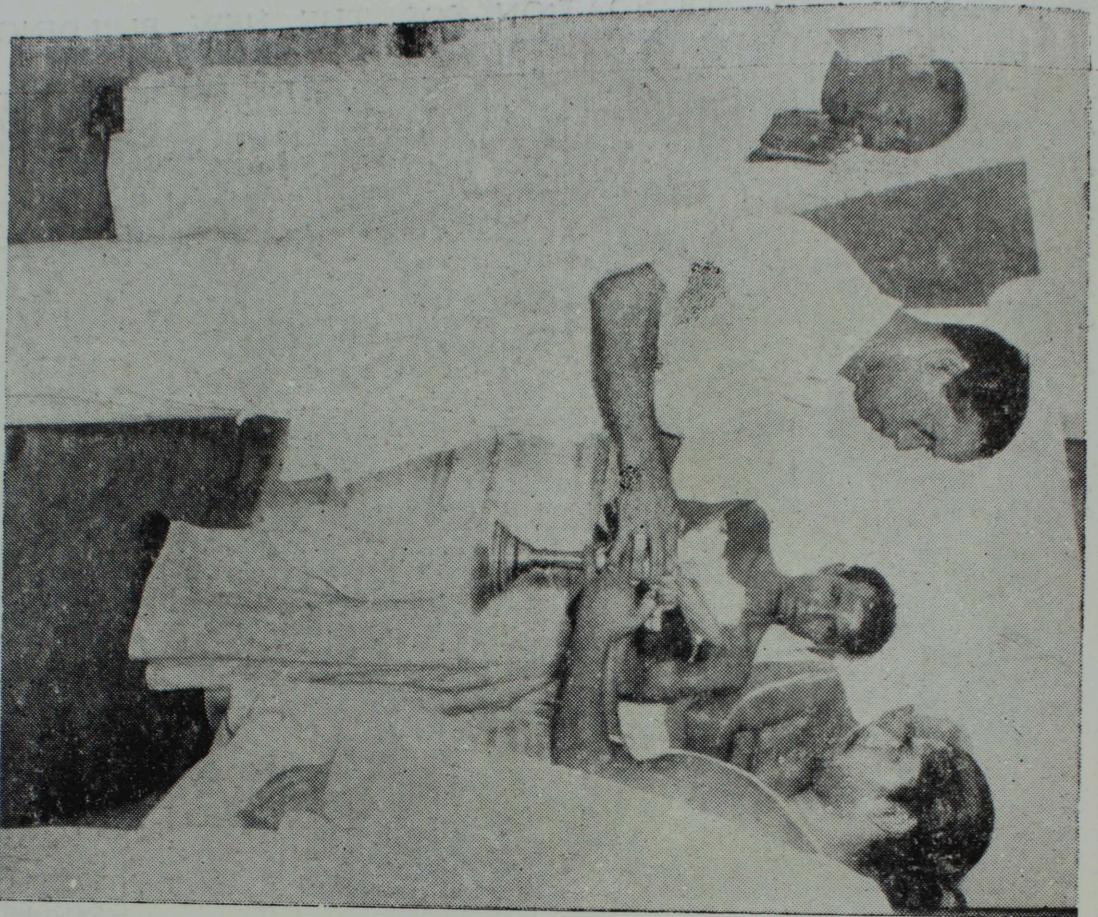
LAYING THE FOUNDATION FOR THE NEW BUILDING

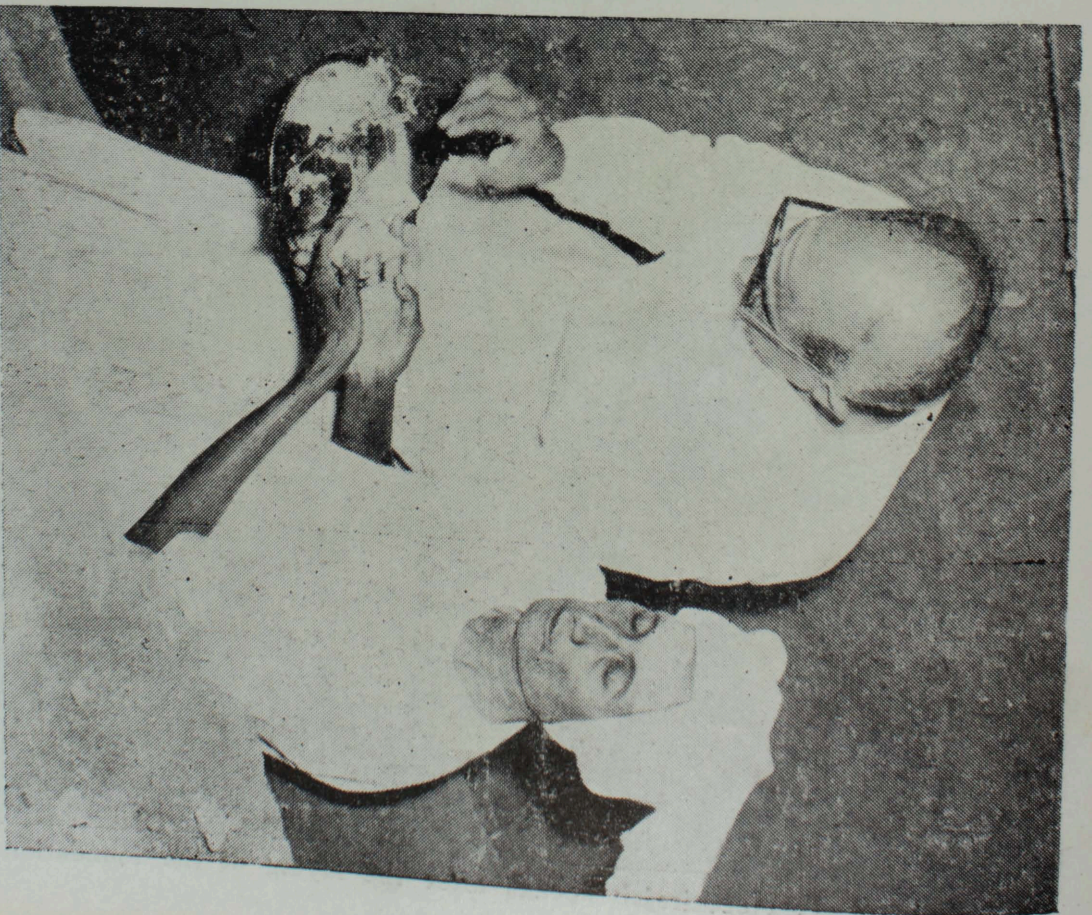
Invoking the blessings of LORD KIRUPAKARA SUBRAMANIAN

Senator T. Neethirajah speaks after the laying of the foundation

Mr. S. Simathurai, one of the benefactors receives 'Kalanchi' from the temple priest while Senator T. Neethirajah, another benefactor, looks on prayerfully

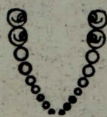

Mr. A. Kanapathipillai (representing Mrs. C. Rajendram, the other benefactor) and Mr. C. K. Kanthaswami, the Principal, lay a firm foundation

Mr. A. Kanapathipillai on behalf of Mrs. Rajendram, Mr. S. Sinnathurai and Senator T. Neethirajah laid the foundation. Members of the Executive Committees of the P. T. A. and the O. S. A. and members of the staff participated in the function.

I must also take this opportunity to herald the Diamond

Jubilee of the College. The Silver Jubilee of the College was celebrated in 1936 — 1937 and going by that date, the Diamond Jubilee would fall in 1971 — 1972 and would have to be celebrated before the end of 1972. I fervently hope that it will be celebrated in the most fitting manner.

Pierre and Marie Curie

Marie Curie was the scientist who discovered Radium, in which they found an extremely potent weapon for the war against disease. Scientific research into radio activity, culminating with the discovery of Radium opened men's eyes to a new world. Madame Marie Curie who worked together with her husband Pierre first obtained Radium Pitchblende and later went on to discover its properties. Radium is one of the most important factors in modern medical science.

In every true scientist there is, above all things, the desire to discover the truth — truth proven and without possibility of doubt. In Professor and Madame Curie that desire was stronger than anything else in their lives. Their common interest in scientific research is the most remarkable feature of their lives.

Pierre Curie was born in Paris in 1869. He was educated at the Sorbonne, the University of Paris. He was a very brilliant man and worked steadfastly towards scientific honours.

Marie Curie was born in Warsaw on November 7th, 1867. Her father, Professor Sklodowska was a lecturer in science. Marie Curie had her early education in Warsaw. As there was no scope for further studies there, she left Warsaw, and came to Sorbonne, the University of Paris, which was one of the few universities that encouraged women-scientists. In England at that time, women were not allowed to take medical degrees, and many English women were studying medicine in Paris.

It was here she met Pierre Curie, then a respected and famous lecturer, and

in 1895 they were married. She taught science and attended lectures at the Sorbonne, and worked in the laboratories there. In 1895, Rontgen discovered the famous rays that were named after him. Then Henri Becquerel went further and discovered new rays called Becquerel rays. The work of these two men proved that there is all around us the great force known as radio activity. If they could track down and separate this power, it would be a tremendous thing, and it was Madame Curie working with her husband who achieved the miracle.

The matter used for the radium experiments was black and very hard, a compound called Pitchblende. By fractionization—separating the substance up into its elemental parts by dissolving it—Marie Curie extracted a substance which she named for her native country, Polonium and a second element, Radium. Radium is the most powerful of radio-active elements. The benefits of radium in the realm of medicine are still incalculable. It has been used with great effect against cancer both to cure and to relieve pain. The bacteria of such diseases, as cholera, anthrax and typhus can also be killed by Radium.

Madame Curie was not thirty-two when she discovered Radium. In 1904, the Curies shared with Henry Bacquerel the Nobel Prize for Physics. In the same year they received the Davy Medal of the Royal Society. The Sorbonne honoured Pierre Curie by creating a special department of which he was appointed the head, and Marie Curie became his chief assistant.

Three years later Pierre Curie died under tragic circumstances. Though Marie

Curie was terribly shocked, she carried on her husband's work. She was appointed in his place at the Sorbonne, and in 1911 won alone the Nobel Prize for Chemistry. The Sorbonne created for her a Radium Institute and later she established a similar institute in her beloved native city of Warsaw. It was an additional happiness to Madame Curie that her daughter Joliot was interested in her mother's work. Her daughter and her husband received the Nobel Prize for Chemistry for the production

of artificial radio activity in the common elements.

Marie Curie lived to see the completion of the great work, but by the time the great honour was conferred on her children, death had claimed her. She died on July 4th, 1934. The great value of her work is already apparent, but it will only be rightly assessed by the scientists of future generations.

Miss Lanka Theyy Thirunavukkarasu
Grade 12 A (Science)

We Live in Deeds, Not Years

There are some people who fill their lives with actions. They have the adventurous type of mind. It is the spirit of adventure that drove them to unknown lands and seas, to invent new things and to do spectacular deeds. On the contrary there are some people who live without any outstanding event, or even any new thought to mark the passage of time. Such people might live a hundred years; yet, there would be nothing noteworthy in their existence.

Keats, a great English poet, died in his early days. He had tuberculosis and was ill all his adult life. But he was still full of an immense desire to give his pen the opportunity to 'glean his teeming brain'. Though he knew very well that he could not live long, he did not sit down and lapse into self-pity. Rather

he made up his mind to use every precious minute that remained to him, and to get the maximum out of life. The result of this enthusiasm for living in this young man was a store of beauty that has enriched the literature of English Language.

Thomas Henry Huxley was a born book worm. He more than compensated for his inadequate education by largely devouring book after book. Usually he got up in the early hours of the morning to wrestle with some scientific masterpiece. His industry bore fruit. When he was twenty-one, he was admitted a member of the Royal Society. Huxley's work covered many spheres. He is chiefly well-known, however, as the brilliant interpreter of the Theory of Evolution, and the indomitable champion of Charles Darwin.

Socrates left no great literary works behind him. Yet his views and philosophy have passed undimmed down the centuries. He had been a searchlight on the age in which he lived. Socrates was only a poor labourer and soldier. He wore the simplest clothing. He was noticeably ugly. But his thoughts were beautifully draped in words and loftily in their message. Ever wandering through the streets of Athens, he impressed upon his listeners the importance of really knowing themselves. Naturally he had enemies, for some were jealous of his widening influence with the young people. On a petty charge he was tried and condemned to be poisoned. Even at the hour of death, Socrates chatted cheerfully to his friends.

Abraham Lincoln was the son of a poor farmer. He had to earn his living in his early days. At one time he hired himself out as a clerk to a trader. At another he worked in a store. In his spare time he studied law and he soon made a name for himself as an honest, clever and trustworthy young man. He might never have become a hero if it had not been for the question of slavery. He wanted to put an end to slavery. As soon as he was elected President of the United States of America, the slave owners began to fear that one of the first things Lincoln would do, would be to get a law passed forbidding slavery. So the Southern States, where the slaves were, decided to break away from the Northern States and form a separate slave-owning country of their

own. Only by force could President Lincoln now prevent their being two nations in the territories of U. S. A. instead of one; so war was declared.

The American Civil War lasted for four years. But for the courage and determination of Lincoln in these Dark Days, it is probable that the North would have wearied of the struggle. As it was the far greater resources of the North and the fact that their fleet could prevent supplies from reaching the South from abroad, made their victory certain. A law was passed freeing all slaves in the United States and forbidding slavery within the Union for ever. Only a few months later, Lincoln, the architect of victory, the saviour of American Unity, was assassinated by a madman in a theatre in Washington.

We cannot all be poets, nor have we all the opportunity to do spectacular deeds of heroism. We can all make our lives richer by living them adventurously. We must take every opportunity to do whatever we can do.

*"If you can fill the unforgiving
minute
With sixty seconds worth of
distance run,
Yours is the earth, and every-
thing that's in it,
And, what is more, you'll be
a man, my son!"*

S. Karuna Eeswaran
G. C. E. A/L (Science)

ADVANCED LEVEL UNION

ANNUAL DINNER

1969

Mas. Thayapara Idaikkadar, President, welcomes the Guests

Dr. N. T. Sambhandan, the Chief Guest, proposes the Toast of the College

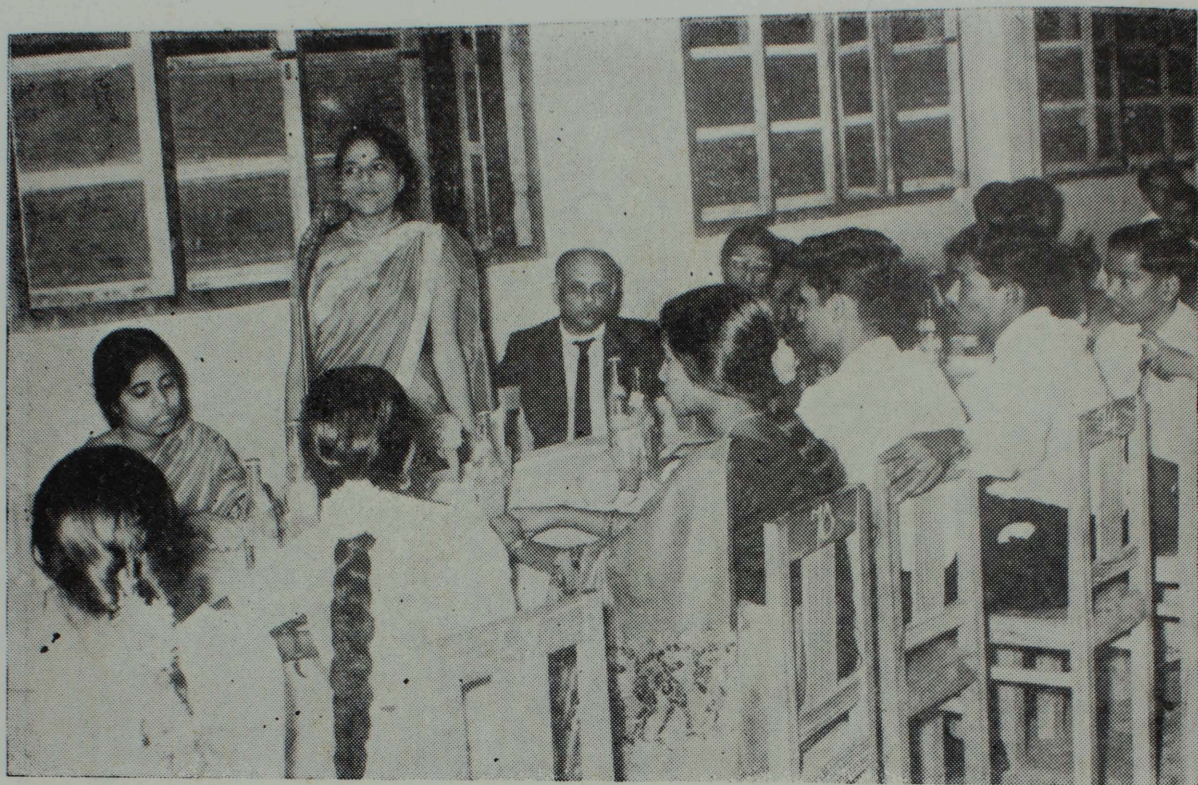
The Principal replies

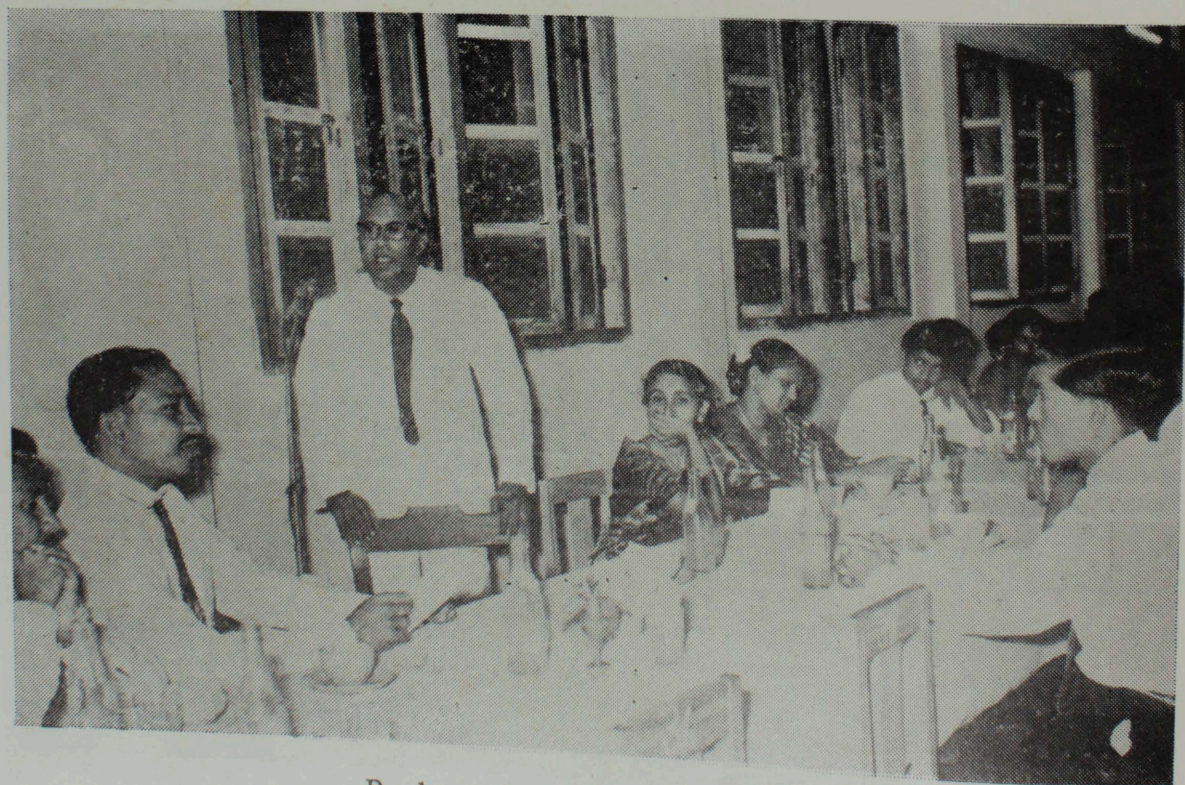
Miss Nirmala Nadarajadurai of the Vembadi Girls' High School A/L Union
proposes the Toast of the Union

Reply — Mas. S. Sri Ranjithan, Secretary

Miss Chithra Thiagarajah says "Thank You" to the Guests

Reply — Mr. C. E. Rajasingam
Deputy Principal, Union College

Chemical Warfare

Chemicals have been used in war from ancient times. In 431 B. C. the Spartans soaked wood with pitch and sulphur and burned it to choke the enemy. The 'gas' as a weapon of war was used by Greeks and even by Americans in their civil war.

Poison gas was first used by Germans in 1915 against the Britishers and French. The nature of the gas was identified as Chlorine — an element found in the common salt. The troops which inhaled the gas not only wept but ran in panic in search of fresh air. Pads of cloth soaked with various solutions and fastened over the nose gave quick relief. From this idea masks were evolved by research. The contents of the masks have to be changed according to the gas that emanates from the bombs. The gas masks became so popular that in 1918 America alone produced as many as five million masks.

"Phosgene" gas which was later used did not bring about any outward reactions but those who inhaled when put to serious physical work not only suffered but even died. The presence of the gas cannot be easily traced because it is absolutely odourless. The enemy usually filled the air with this gas under cover of darkness. The gas bombs were seldom allowed to explode in day time.

The "Mustard Gas" used in the latter part of World War - I, produced blisters on the skin which required a very long time to heal. Even a minute trace in the air is sufficient to cause the burns in the skin. During this World War - I,

the Germans fired 50,000 bombs in one night practically filling the entire town with this deadly gas. The result was that the entire hostile army went out of action.

An important development in World War - II is "Screening Smoke" — i.e. a cloud of extremely small solid or liquid particles suspended in air. There are three methods of producing this artificial cloud or smoke screen :

- (i) by burning a smoke producing substance ;
- (ii) by exploding a shell containing a smoke producing material ;
- (iii) by spraying a chemical into the air which will combine with water vapour to form the cloud.

Phosphorus, Gasoline and Kerosene are some of the chemicals used in producing the smoke. Phosphorus has an additional advantage in that it catches fire at a low temperature. The greatest advantage of the smoke screen is that the army or navy can march anywhere unnoticed under the cover of this screen.

Incendiary bombs meant to set fire to military buildings are sometimes dropped on cities to demoralize the public. Quite innocent people are affected by this. Thus it is seen that chemical warfare is a potent weapon in the hands of a modern army. The best way to avoid this chemical warfare is for both sides to equip themselves powerfully in this field. The fear of mutual destruction by chemicals may act as a deterrent against chemical warfare.

Miss Sacitekai Idaikkadar

Grade 11 A

My First Day at School

I can still remember how I went to school for the first time to get myself admitted. It took place on the thirteenth of January in 1960. Although it took place ten years back, yet it remains green in my memory. My mother had made a new suit of clothes for me. My father had brought me a new slate and a slate-pencil.

The great day dawned. I got up earlier than usual. My mother had prepared milk rice for our breakfast. After a hearty meal, my father dragged me to go to school. I thought that I was going to be separated from my mother and sisters. They followed me up to the gate and bade "tata". My father and I arrived at the school gate.

My father and I went to the school. There I saw many children playing in the play-ground. Then my father took me to the office. There was a long queue for admission. We also joined the queue. The head-master called the names one by one. The head-master opened a big book and took down in it some

particulars about me. Then he took a slip of paper and noted down my admission number, date of birth and my full name Manoharan Suthaharan. I accompanied the peon to my class.

The class-teacher was a charming lady. She greeted me with a very broad smile. She asked me to take a seat in the front row and patted me. It seemed to me that I was meeting with kindness every-where. She entered my name in the class register. At this stage my father went home.

There were a number of boys and girls about my size in the class. The teacher started to tell a good story. I did not listen carefully. Some of the children asked my name and I told them. I was at school only for nearly two hours. But it appeared like two years. When the interval bell rang, I got a bun. After some time the school bell rang. I ran to my class. There I sat in my place. After some time the bell rang and the morning session ended. I ran to my father at the school gate. He took me home where I was fondly greeted by my mother.

A. M. Suthaharan
G. C. E. (O/L) RA

Believe It or Not

It was a cool Poya morning. I went out for a stroll to the river bank. Two of my friends were already there. Seeing me, they asked me whether I would join them on a boating expedition. I was overjoyed for I had been waiting for an opportunity like this.

I was then ordered to put on some heavy clothes. An oxygen bag was then slung on my back. My friends too wore clothes similar to those of mine. A boat anchored near the riverside. It was in the shape of a ball and had openings at the top which were again covered with a thick plastic-like material.

A horn blew and the boat began to sail downwards. My heart throbbed. I looked at my friends who were singing away with merrh. The boat stopped at a certain point and the door of the boat opened. I was asked to get down.

I saw in front of me two human forms dressed in thick clothes and talking in a language that I could not understand. My

friends and I were then taken to a beautiful palace. Thousands of guards saluted us on our arrival. We came to a hall where a king sat in splendour. The three of us looked at one another with surprise. The king spoke to us but we could not quite comprehend what he said.

Then we were taken to another room where we saw tables neatly arranged with foods of all kinds, fruit salads and ice-cream and other things. We hopped here and there trying to eat as much as we could.

All of a sudden we heard a familiar horn of the boat. It was about to start on its return journey. We ran to it though the king appealed to us to wait for some more time. The boat rose higher and higher and then came to the surface of the river. We got down and ran home to tell the others of our adventure. Do you want to have a similar experience? Then come to us on a cool Poya morning!

S. Naguleswaran
Grade 9 B

My Trip To Maskelia

This year the Wesak was on 20th of May and 21st was an additional holiday. During the Wesak season pilgrims go to Sri Pada in Hatton. The season begins in March and goes on till one week after the Wesak. My father works in Maskeliya. So we thought of going there.

My parents, brothers, sisters and I left Jaffna on 18th noon by the Yaldevi. I

was very happy because this was my first trip to the Central Province. We got down at Polgahawella and rested till the 11. 45 train came. When the up-country train came, we got in. We were the only passengers in one compartment.

The train then stopped at Rambukana. After this we were all fast asleep. At times we got up, then we felt very cold.

We covered ourselves with our blankets. As the elevation became greater it was very cold. At a certain point we saw the lights on the Sri Pada peak.

It was moon light and we saw the hills and valleys, the Kelani Ganga and Mahaveli Ganga on either side of the hills. Father told us about the places on our way. There was a drizzle also at times. At Rozalle we got our things ready to get down at the next station.

At 5 a. m. the train reached Hatton. We got down here. It was very cold. We had tea and biscuits. When the mail bus came we got into it and took the

front seats. We saw the lion hill near the Hatton station. On our way to Maskeliya we passed Dickoya and Norwood. The journey from Hatton to Maskeliya took one hour. There were tea estates everywhere. The places were very beautiful to see. We enjoyed the journey very much.

We went closer to Maskeliya and came nearer to Adam's Peak. Off and on we saw the clouds covering the hill tops. We were at 4,000 feet above the sea level. I took a diary with me and noted everything. We reached home at 8 a. m. The journey was a pleasant and comfortable one. I like to go to Maskeliya once again.

S. Sukanya
Grade 8 A

Our Picnic

It was a bright, sunny day, and my cousins and I set off on a picnic. Each one took a basket and off we went to the lake. The sun shone brightly and it was very high up in the sky. The lake was of silvery blue colour and it was as still as a mirror. We chose a shady spot where we could see the country side miles around. We placed our baskets under a big tree and ran about in glee. First of all we swam in the lake happily. We had a swimming race and I won. After some time we went to look for birds' nests. We found two or three nests and some of us took a few eggs. We went

boating in the lake. It was such a hot day and we began panting soon.

It was nearly lunch time when we reached our shady spot. At lunch we helped ourselves well, and it was the tastiest meal we ever had. After the meal we fell asleep one by one.

It was tea time when we woke up. Soon tea was ready and we enjoyed our tea thoroughly. After tea we played hide and seek. When we were bored playing hide and seek, we played another game.

The sun was sinking low when we went home. We enjoyed every minute that day.

S. Gunaranjani
Grade 8 A

My Flower Garden

I always like to do something interesting during my leisure hours. I am a lover of flowers. I have a beautiful flower garden in front of my house. This helps me to spend my leisure time very happily, both in the morning and evening. I spend a short time in this garden.

This garden is twenty-five feet long and eight feet wide. I have divided each plot into small beds of flower plants. There is a barbed-wire fence around the garden to keep away stray animals. In the middle of the garden, there is a circular plot where I have planted rose plants. They bloom early in the morning. The flowers are large, red and fragrant. There are also other kinds of flower plants

in my garden. They are zinnias, cannas, sunflowers, jasmines, cocks-comb and queen of the night.

I keep the garden clean and tidy. There is not a single weed in my flower garden. I water the plants daily. Once a month I dig up the soil and manure the plants. My neighbours and friends come daily in the evening to see my flower garden. The flowers gracefully sway in the gentle breeze. We admire them for their beauty. Every Friday and Monday my mother takes some flowers to the temple. My brothers, sisters and I love to sit in the garden on moonlight nights.

Sakthikumar

Grade 7 C

College Activities

SPORTS AND ATHLETICS

The period under review covers eight long years. Much water has flown under the bridge during these years. It is not possible to lay down all the details of our achievements, but it is my duty to highlight our glories.

Cricket

We have been playing this game since 1950. Our progress in this short period has been recognised by the "Big schools" who consented to play matches against our College teams, since 1969. We thank these schools for having given us fixtures in their very crowded programme.

We have won the Second Eleven championship at the Inter Collegiate Second Eleven Cricket Tournament for two consecutive years in 1967 and 1968. Since 1968 a tournament has not taken place

The following represented the Champion Teams:

1967

Theivendran K. Captain
Bavananthan S. Vice Captain
Chandranathan P.
Tharmakulendran T.
Vijayarajah P.
Bavasing V.
Chandragowreesan T.
Shanthasorooban K.
Mahendran N.
Jeyakumar M.
Sivapalasundaram P.
Sivarajah S.

1968

Bavananthan S. Captain
Rajakulasingam N. Vice Captain
Chandranathan P.
Karunakaran K.
Yoganathan P.
Vijayarajah P.
Shanthasorooban K.
Nagarajah S.
Ravivarma S.
Saravanapavan S.
Chandragowreesan T.
Mahalingam A.
Sivaneswaran K.
Anandakumar K.
Parameswaran S.

P. Vijayarajah, S. Bavananthan, K. Shanthasorooban and V. Bavasing represented the Jaffna Schools' Cricket Association Teams at the Inter Zonal Tournaments conducted by the All Ceylon Schools' Cricket Association.

Special mention should also be made of K. Theivendran and V. Bavasing, two of our cricketers who left us in 1967 and 1970 respectively represented the Jaffna Team in 1970. This team won the All Ceylon Inter - Zonal Cricket Championship in 1970 and at the championship match played in Jaffna, V. Bavasing was awarded the Best Bowlers' Cup for his performance.

Soccer

This game proved to be the most popular game among the boys, staff and even the school community. We shared

the First Eleven Soccer Championship along with Mahajana College at the Soccer Tournament conducted by the Jaffna Schools' Sports Association in 1967 and 1970. Our thanks to Messrs. K. Satchithanandan and R. Mahendran respectively for having taken all the pains to produce these Champion Teams. The second eleven team at these tournaments were declared runner-up in 1967, 1968 and 1970. The third eleven soccer team won the championship at the same tournament in 1968. The following represented the champion teams:

First Eleven

1967

Sundaranantha P.	Captain
Mahendran N.	Vice Captain
Balasundaram T.	
Paramanantham N.	
Sri Skandarajah A.	
Vijayarajah P.	
Srikandan N.	
Sathianathan P.	
Thanapalasingam K.	
Yogalingam P.	
Suthanthiran A.	
Chandramohan N.	
Selvarajah R.	
Bavananthan S.	

1970

Rajakulasingam N.	Captain
Karunakaran K.	Vice Captain
Bavanandan S.	
Ratnasingam K.	
Chandranathan P.	
Saravanapavan S.	
Sivapathasundaram S.	
Sivaneswaran K.	
Srikanthan T.	
Manoharan K.	
Puvanesan V.	
Pararajasingam R.	

Third Eleven

Manoharan K.	Captain
Thanencheyan P.	Vice Captain
Rajakulendran N.	
Mahalingam A.	
Sivarajah K.	
Thamby S.	
Chandrakumar T.	
Sivakumar S.	
Ananda G.	
Amirthalingam S.	
Sriskandarajah S.	
Selvakumar N.	
Parameswaran P.	

The College players were selected every year and they were the mainstay for the Jaffna Schools' Sports Association Combined Schools Teams. In 1968, P. Vijayarajah, S. Bavananthan and V. Bavasing represented the above team. P. Vijayarajah was chosen as vice-captain of the Jaffna team. In 1969, S. Bavanandan, N. Rajakulasingam and S. Puvanesan were selected to represent Jaffna. S. Bavananthan was the vice-captain of the Team. In 1970, S. Bavanandan, K. Ratnasingam, K. Karunakaran, K. Sivaneswaran, P. Chandranathan and K. Manoharan were chosen to represent the all Jaffna Team and S. Bavananthan was elected to lead the Team.

At the Inter - Zonal Soccer Championship Tournament conducted by the All Ceylon Schools' Football Association, in Jaffna, during the early part of the year, the College Team won the match against the most formidable Team — St. Joseph's College, Trincomalee, on the first round, then defeated St Mary's College, Nawalapitiya and qualified to play Mahajana College, Tellippalai for a third time within a period of two months to decide supremacy between the two Colleges. Luck was against us and we lost by a

solitary goal in a score of three. Our congratulations to the winners.

Athletics

We have been doing well in this field too. At the Inter-Collegiate Meets held in Jaffna we have done well, and a number of school records are lying to their credit. Athletes who qualified to participate at the Junior and Senior Nationals conducted by the Ceylon Schools' Athletic Association won places. Special mention should be made of R. Shanmugarajah (Junior), P. Vijayarajah (Senior) athletes who were placed at these meets. N. Rajakulasingam and P. Thanencheyan won minor placings at these Meets.

Volley Ball and Net Ball

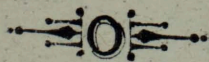
We have been playing these games regularly. Though much progress has not

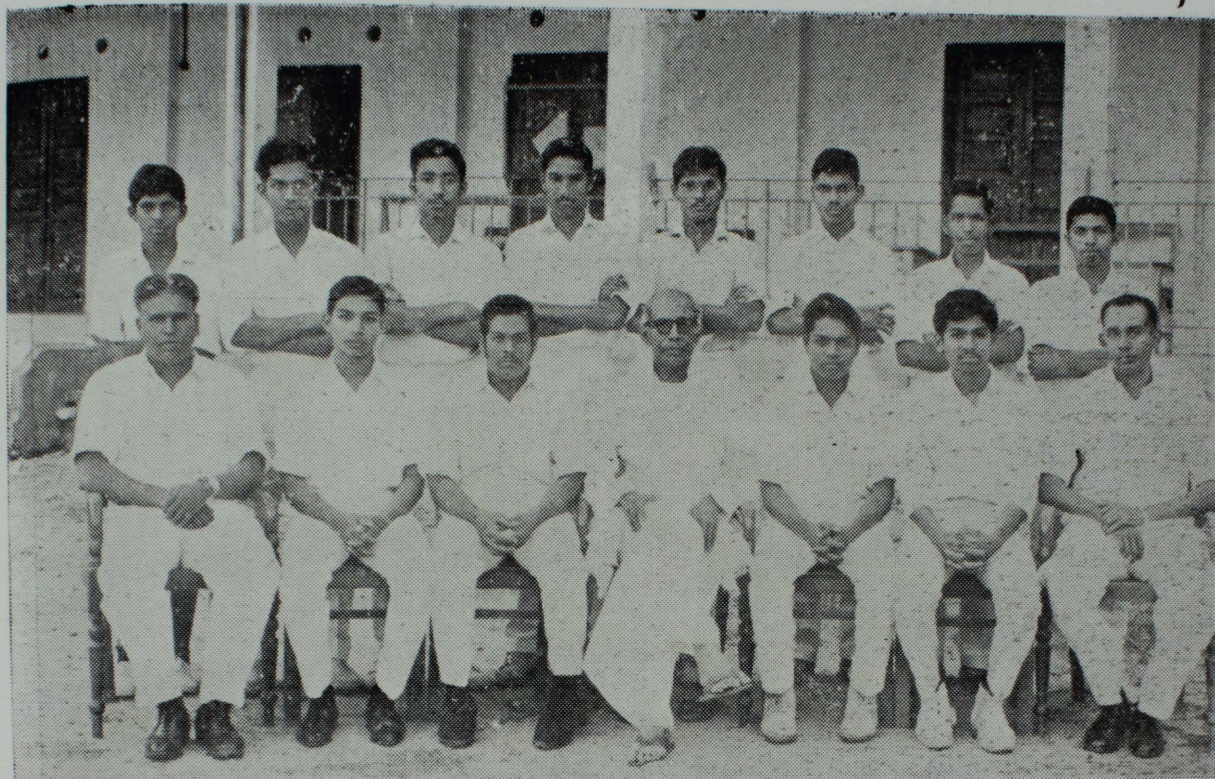
been made in these fields, we have not lost the enthusiasm. We participated at the Inter Schools' Net Ball Tournaments every year and have won a few matches. Our thanks to Mrs. P. Ehamparam and Mr. A. Panchalingam who have trained the Net Ball and Volley Ball Teams respectively.

Our congratulations to all the players who represented the Champion Teams. Our thanks to all teachers of the school who have helped us to run the Junior and Senior Inter House Meets and given encouragement to the teams. We are glad that Mr. V. Ganeshalingam who left us is back again with us. He has agreed to take charge of athletics and we expect much more achievements in this field.

C. Balakrishnan

Prefect of Games

CRICKET — FIRST TEAM 1970

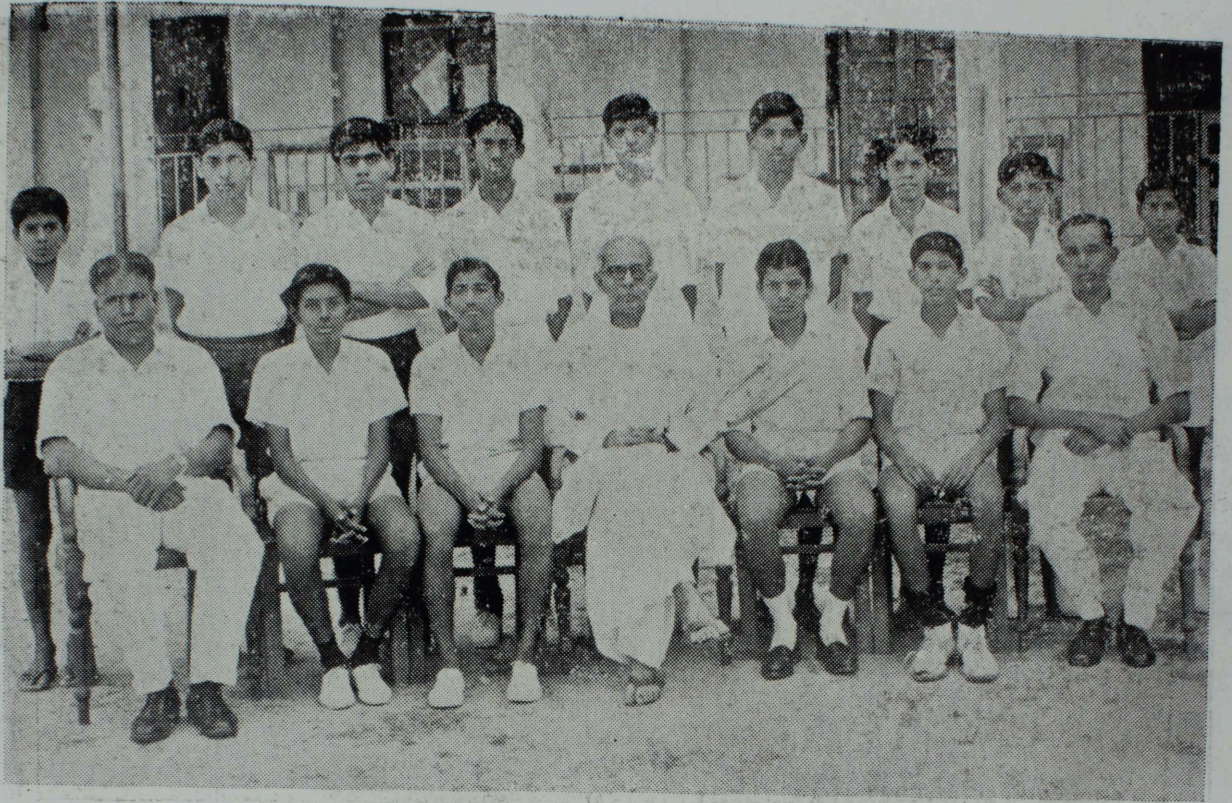
SOCCER — FIRST TEAM 1970 — THE INVINCIBLE CHAMPIONS
J. S. S. A. Joint Champions — 1970
Runners Up at the Inter District Schools' Championship — Jan. 1971

CRICKET — SECOND TEAM 1970

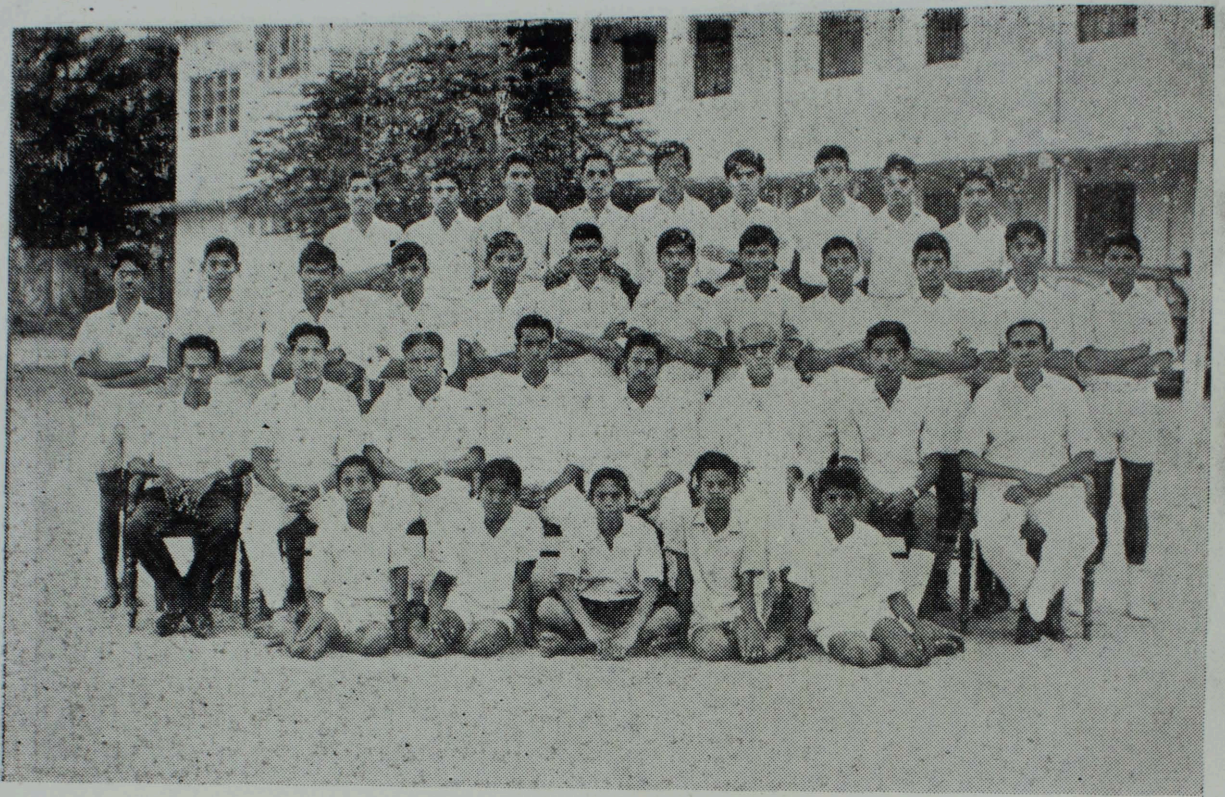
SOCCER — SECOND TEAM 1970
Runners Up at the J. S. S. A. Tournament

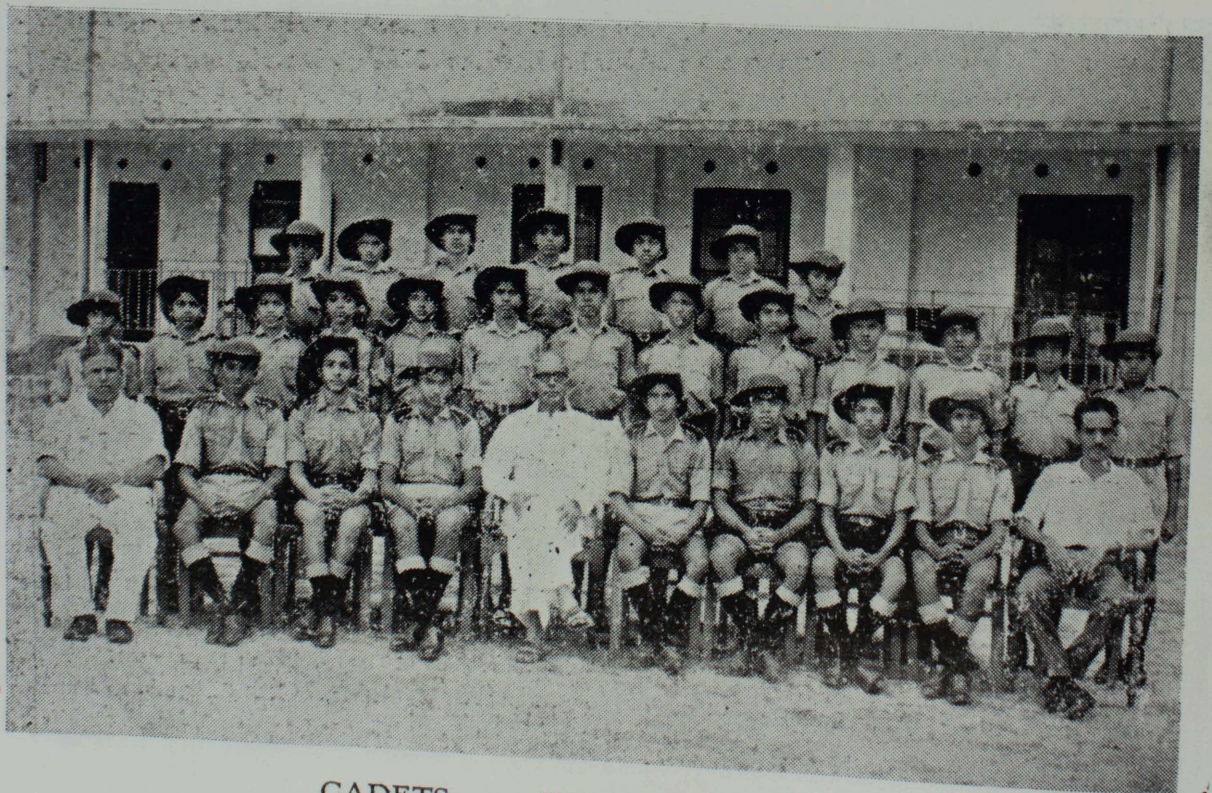
CRICKET — THIRD TEAM 1970

SOCCER — THIRD TEAM 1970
Mounted Up at the I. S. A. Tournament

ATHLETIC TEAM 1970

CADETS — JUNIOR PLATOON

சாரணர்குழு

1970-ம் ஆண்டு நிர்வாகக்குழு

மாவட்ட சாரண ஆசிரியர் :	திரு. இ. மகேந்திரன்
குருளை ஆசிரியை :	திருமதி K. திருநாவுக்கரசு செல்வி உமா கந்தையா
குழுத் தலைவர் :	R. பரராசசிங்கம்
அணித் தலைவர்கள் :	K. சுத்தானந்தன் A. லோகநாதன் K. யோகராசா A. சிறிஸ்கந்தராசா.

குருளையர், சாரணர், திரிசாரணர் ஆகிய முப்பிரிவுகளையும் எமது குழு உள்ளடக்கியுள்ளது. எழுபது மாணவர்களைக் கொண்டுள்ள இவ் விவக்கம் முறையாக இயங்கி வருகின்றது. போதனை வகுப்புகளும் அணிக்கூட்டங்களும் வாராவாரம் நடைபெறுகின்றன. எமது இயக்கம் கல்லூரியில் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் வைபவங்களிலும் வழமைபோல் பங்குபற்றித் தன்னுலியன்ற சேவையினைச் செய்து வருகின்றது. எமது இயக்கத்தினை வலுப்படுத்தி வளர்த்தோங்க உதவியாக விருந்த எமது அதிபர், சாரண ஆசிரியர், ஏனைய ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய சாரணர்கள் ஆகியோருக்கு எமது இயக்கம் என்றென்றும் நன்றியுடையதாக இருக்கும்.

1966-ம் ஆண்டு இருபத்தொரு இராணிச் சாரணர்களை உருவாக்கிப் புதிய சாதனையொன்றை நிலைநாட்டினோம். அவ் வருடம் "அகில இலங்கை இராணி சாரணர் கொடி", "அகில இலங்கை சமூக சேவைக் கேடயம்"

ஆகிய இரு விருதுகளையும் நாம் பெற்றோம். 1970-ம் ஆண்டு பன்னிரண்டு இராணிச் சாரணர்களை உருவாக்கிய எமது குழு விற்கு மீண்டும் "அகில இலங்கை இராணிச் சாரணர் கொடி" வழங்கப்பட்டது. 1969-ம், 70-ம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற வடமாநில வருடாந்தச் சாரணர் பாசறைப் போட்டிகளில் முறையே இரண்டாவது மூன்றாவது இடங்களை நாம் பெற்றோம். 1970-ம் ஆண்டு கிழக்கிலங்கையில் நடைபெற்ற திரிசாரணர் வருடாந்தப் பாசறைக்கு எமது கல்லூரித் திரிசாரணர்கள் சென்றார்கள். இவ் வருடமும் சுமார் ஒன்பது சாரணர்கள் இராணிச் சாரணராவதற்குரிய தகுதிகாண் சின்னங்களைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

மாணவர்களிடையே ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, கடமையுணர்ச்சி ஆகியவற்றினை வளர்ப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வருகின்றோம். பெற்றோர்கள் எமது இயக்கத்தினை வளர்க்க சகல ஊக்கத்தினையும் ஆதரவினையும் நல்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

K. சுத்தானந்தன்
குழுக் காரியதரிசி

Junior Cadet Battalion 1970

Teacher-in-Charge: Mr. R. Mahendran

S'gt T. Srikanthan

L'Sgt A. Sriram
C'pl R. Varatharajan
C'pl M. Sritharan

L'Cpl T. Gunapalan
L'Cpl K. Jeyakumar
L'Cpl N. Ranjitkumar

எமது கல்லூரி அதிபரின் முழுமுயற்சியின் விளைவாக, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமாக, எமது படை இவ்வாண்டு ஆரம்பத்தில் நிறுவப்பட்டது. படையினர் அமைக்கவும் உரிய ஆலோசனைகளைக் கூறவும் பயிற்சியளிக்கவும் எமது பொறுப்பாசிரியர் திரு. இ. மகேந்திரன் பலவுதவிகளைச் செய்தார். அவரது பொறுப்பில் முதல் முதலாக எமது

பயிற்சிப் பாசறைக்கு டியத்தலாவை சென்று திரும்பினோம். நாம் பெற்ற பயிற்சியும் அனுபவமும் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் அத்தியாவசியமென நாம் நம்புகின்றோம். எமது படையின் இன்றைய சுறுசுறுப்பும் திறனும் அதற்குச் சிறந்த எதிர்காலம் இருக்கின்றதென்பதனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

T. சிறிகாத்தன்
படைத்தலைவன்

Girl Guide Company

It is with great pleasure that I submit the report of the 33rd Company, Jaffna which comprises of the Girl Guides and the Little Friends of Kokuvil Hindu.

We are glad that we always participate in all the College functions. We actively help the school authorities in school functions such as Sports Meet, prize function etc. We always take pride in welcoming distinguished guests and visitors who come to our College and Northern Region.

We are happy that we have in the person of Miss N. Nagalingam and Miss K. Mailvaganam able and affectionate guide Captain and Lieutenant. We gladly say that our Guiders attended the residential training for Guiders at Pandeteruppu.

We are also proud that for the first time in the history of the Company four of our Patrol Leaders attended the Patrol

Leaders' training camp and emerged successful as trained Patrol Leaders. We have among us quite a number of second class guides and we hope to turn out first class guides very soon. We are also doing work for proficiency badges and already we have among us guides who have won Cook's badge, Athlete's badge, Needle woman's and Entertainer's badge and those who have passed their First Aid and Sick Nursing Test also.

We are always very thankful for our brother Scouts and Scouters for their kind co-operation and encouragement in all our activities. We also say a sincere 'Thank you' to our Principal and Staff for their kind encouragement and help. If not for their help we cannot be so happy as we are today. We will be failing in our duty if we do not thank our District Commissioner for all her timely help and guidance.

S. Inpamalar
Secretary

சைவ மாணவர் மன்றம்

சைவ மாணவர் மன்ற செயற்குழு

போஷகர் :	திரு. C. K. கந்தசாமி (அதிபர்)
தலைவர் :	பண்டிதர் மு. சின்னத்தம்பி
கௌரவ செயலாளர் :	இ. இராசலிங்கம்
உப செயலாளர் :	கு. குலசிங்கம்
பொருளாளர் :	க. சிவசுப்பிரமணியம்

நிர்வாக சபை உறுப்பினர்

ஆண்கள்

நா. வன்னியசிங்கம்
ந. பரமேஸ்வரன்
இ. பரராசசிங்கம்
க. இரத்தினசிங்கம்
ந. இராசகுலசிங்கம்
சிவகுமார்
செ. செல்வரஞ்சன்
இ. தேவமனோகரராசா

பெண்கள்

வ. ருசிலாதேவி
ம. நந்தினி
சி. புஷ்பராணி

கடந்த பல ஆண்டுகளாக எமது மன்றம் கலாசாலையின் சைவ சமய வளர்ச்சிக்காகப் பெரிதும் முயன்று வந்துள்ளது. மன்றத்தால் வருடா வருடம் நால்வர் குருபூசைகளும் நவராத்திரி விழாவும் அதி விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. சித்திரை மாதத்தில் திருக்கேதீச்சரத்தில் நடக்கின்ற எங்கள் கலாசாலைத் திருவிழாக் காலங்களில் ஆசிரியர்களும் மாணவ மாணவிகளும் அங்கு சென்று திருவிழாவை வெகு சிறப்பாக நடாத்தி வருகிறார்கள். தைப்பொங்கல் வைபவத்தைக் கலாசாலை முன்றலில் வருடா வருடம் எமது மன்றம் கொண்டாடி வருகிறது. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய (புதுக்கோயில்) தேர்த் திருவிழாவன்று எமது கலாசாலை முன்றலில் நாம் மண்டகப்படி வைத்தும் திருவிழாவில் பங்குபற்றியும் வருகின்றோம். வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் பாடாசலை நேர சூசிகையில்

உள்ள முதலாம் பாடநேரம் இறைவழி பாட்டிலும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையிலும் செலவாகின்றது. இப்பூசைகளையெல்லாம் கலாசாலை வகுப்பு மாணவ மாணவிகளே செய்து வருகிறார்கள். இந்த நாட்களில் மாணவிகளுக்கும் கனிஷ்ட பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் ஒன்றாகவும், சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு மற்றொன்றாகவும் இரண்டு இடங்களில் இறைவழிபாடும் ஆராதனையும் நடைபெற்று வருகின்றன. அவ்வப்போது நங்கலாசாலை ஆசிரியர்கள் சைவநூற்கருத்துக்களையும் பெரியார் வாழ்க்கை முறைகளையும் ஒழுக்க விதிகளையும் பற்றிப் பேசி வருகிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு எமது மன்றம் நவராத்திரி விழாவை அதிகிறப்பாகக் கொண்டாடியது. அன்று "தேவார இசைமணி" திரு. P. A. S. இராஜசேகரம் அவர்கள் சிறந்த பண்ணிசைக் கச்சேரியை நிகழ்த்த

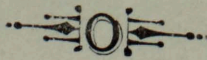
தினார். அத்தோடு திரு. பொன். முத்துக் குமாரு (வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர்) அவர்களும், திரு. P. கரன் (ஈழ நாடு ஆசிரியர்) அவர்களும் சொற் பொழிவுகள் ஆற்றினார்கள். சம்பந்த ருடைய குருபூசைத் தினத்தன்று திரு. ஐ. சரவணபவன் (கொ. இ. ஆ.) அவர்கள் "சம்பந்தரும் சமய வாழ்க்கையும்" என்னும் பொருள்பற்றி உரை நிகழ்த்தினார். மாணிக்கவாசகர் விழாவன்று செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி (யூனியன் கல்லூரி ஆசிரியை, தெல்லிப்பழை) அவர்கள் "வாசகரும் வாசகமும்" என்னும் பொருள்பற்றி அரியதோர் உரை நிகழ்த்தினார். இவற்றிற்கு கலந்து விழாக்களைச் சிறப்பித்த யாவருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

கல்லூரிச் சைவமன்ற விழாக்களில் எல்லாம் பங்கெடுத்துச் சிறப்பிக்கும் எமது கல்லூரி இசையாசிரியர் திரு. S. இராசையா அவர்களுக்கும் அவரது குழுவினருக்கும், இன்னிசை விருந்தளித்து எம்மை மகிழ்விக்கும் திருமதி சரஸ்வதி பாக்கியராசா அவர்களுக்கும் அவரது குழுவினருக்கும் எமது நன்றி. திருக்கேதீச்சரத்தில் கொண்டாடப்பட்ட எமது கலாசாலைத் திருவிழாவன்று எம்மோடு கலந்து சங்கீத விருந்தளித்து விழாவைச் சிறப்பித்த திரு. S. இராசையா அவர்களுக்கும், திருமதி சரஸ்வதி பாக்கியராசா அவர்களுக்கும், தேவார

பஜனை நிகழ்த்திய திரு. தம்பிஐயா (ஆசிரியர்) அவர்களுக்கும், புல்லாங்குழல் வாசித்து எம்மை மகிழ்வித்த திரு. நமசிவாயம் (ஆசிரியர்) அவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி. மேலும் சைவமன்ற விழாக்களிலும் கோயில் திருவிழாக்களிலும் கலந்து சிறப்பிக்கும் ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் குறிப்பாக திரு. C. சோமாஸ்கந்தர் அவர்களுக்கும், திருமதி அமிர்தாம்பிகை சதாசிவம் அவர்களுக்கும் திரு. C. குணபாலசிங்கம் அவர்களுக்கும், திரு. V. நவரத்தினம் அவர்களுக்கும் எம் மன்றம் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

எம் மன்றத்தின் தலைவரான பண்டிதர் திரு. மு. சின்னத்தம்பி அவர்கள் தமது 60-வது வயதில் இளைப்பாறியதால் அவருக்கு இறைவன் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென வேண்டுவதோடு அவரின் சேவைக்கு எமது நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். கல்லூரி விழாக்காலங்களில் எமக்கு வேண்டிய ஒலியமைப்பை அமைத்துத் தரும் திரு. C. சிவசோதி (ஆசிரியர்) அவர்களுக்கும் அவரது குழுவினருக்கும் எமது நன்றி. எமது மன்ற அலுவல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஊக்கம் கொடுத்து முன்னின்று அவற்றை இயக்குவிக்கும் எமது கலாசாலை அதிபர் அவர்களுக்கும் எம் மன்றம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இ. இராசலிங்கம்
கௌரவ செயலாளர்.

க. பொ. த. ப. வகுப்பு மாணவர் மன்றம் 1970
(மேற்பிரிவு)

2-ம் தவணை

3-ம் தவணை

போஷகர் :	திரு. C. K. கந்தசாமி	திரு. C. K. கந்தசாமி
உப போஷகர் :	திரு. A. R. இராசநாகம், திரு. R. மகேந்திரன்	திரு. R. மகேந்திரன்
தலைவர் :	செல்வன் K. கேதீஸ்வரன்	செல்வன் S. சோதிலிங்கம்
காரியதரிசி :	செல்வன் K. கருணாகரன்	செல்வன் K. கேதீஸ்வரன்
பொருளாளர் :	செல்வன் S. பவானந்தன்	செல்வன் V. கனகராசா
ஆங்கில பத்திராதிபர் :	செல்வி V. உருசீலாதேவி	செல்வன் P. கிருபானந்தன்
தமிழ் பத்திராதிபர் :	செல்வன் V. கனகராசா	செல்வன் S. வசந்தகுமார்

நம் அங்கத்தவர்களினது இடை விடாத செயல்திறனும் ஒத்துழைப்புமே முன்னேற்றப் பாதையில் எமது மன்றம் செயல்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் ஆகும்.

பினர்கள் வருங்கால சமுதாயத்தில் தமிழ் மாணவர்களின் நலத்திற்காகப் பாடுபடுவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இரு தவணைகளிலும் நடந்த கூட்டங்களில் எங்கள் உறுப்பினர்கள் தங்கள் திறமையை வழக்கம்போல் வெளிக் கொணர்ந்தாலும் செல்வன் P. விவேகானந்தன், “வாழ்வதா மாழ்வதா” என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு மாணவ மாணவிகளிடையே பலத்த வரவேற்பினைப் பெற்றதுமன்றி அவர்களிடையே சமூகப் பிரச்சினையையும் எழுப்பி விட்டது. எமது மாணவ மன்ற உறுப்

தான் ஓய்வு பெறும் இறுதி நாள் வரை எமது மன்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட உப போஷகர் திரு. A. R. இராசநாயகம் அவர்களுக்கும், எமது மன்ற வளர்ச்சிக் காக முன்னின்று உழைத்துவரும் தற்போதய உப-போஷகர் திரு. R. மகேந்திரன் அவர்களுக்கும் எம் மன்றம் என்றும் கடமைப் பட்டுள்ளது. எமது மன்றம் சிறப்புற இயங்கத் தம் உதவி நல்கிய ஒவ்வொருவருக்கும் எம் இதயபூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

க. கேதீஸ்வரன்
காரியதரிசி.

க. பொ. த. ப. உயர்தர வகுப்பு மாணவர் மன்றம் 1970 (கீழ்ப் பிரிவு)

1-ம் தவணை

போஷகர் :	திரு. சி. க. கந்தசுவாமி (அதிபர்)
உப போஷகர்கள் :	திரு. செ. குணபாலசிங்கம் திரு. இ. மகேந்திரன்
தலைவர் :	செல்வன் அ. குகதாசன்
உப தலைவர் :	செல்வன் வே. தர்மராஜா
செயலாளர் :	செல்வன் ந. இராசகுலேந்திரன்
உப செயலாளர் :	செல்வன் இ. சசிநாயகம்
பொருளாளர் :	செல்வன் ந. ஈஸ்வரராஜா
பத்திராதிபர் :	செல்வன் செ. விக்கினேஸ்வரன்
வகுப்புப் பிரதிநிதிகள் :	செல்வி S. ஞானலோஜினி செல்வன் செ. தர்மலிங்கம்

2-ம் தவணை

3-ம் தவணை

போஷகர் :	திரு. சி. க. கந்தசுவாமி	திரு. சி. க. கந்தசுவாமி
உப போஷகர் :	திரு. செ. குணபாலசிங்கம்	திரு. செ. குணபாலசிங்கம்
தலைவர் :	செல்வன் இ. சதானந்தன்	செல்வன் கு. குமரேஸ்வரன்
உப தலைவர் :	செல்வன் S. ஜெயராம்	செல்வன் M. லோகநாதன்
செயலாளர் :	செல்வன் தி. குஞ்சிதபாதம்	செல்வன் வே. தர்மராஜா
உப செயலாளர் :	செல்வன் வே. தர்மராஜா	செல்வன் இ. சசிநாயகம்
பொருளாளர் :	செல்வன் சி. ஜெகதீஸ்வரன்	செல்வன் செ. செல்வக்குமார்
பத்திராதிபர் :	செல்வி ந. பவானிதேவி	செல்வன் தி. குஞ்சிதபாதம்
வகுப்புப் பிரதிநிதிகள் :	செல்வன் கு. குமரேஸ்வரன்	செல்வன் S. ஜெயராம்
	செல்வி N. தேவகி	செல்வி V. ரஞ்சனாதேவி
	செல்வன் R. பாலச்சந்திரன்	செல்வன் N. விமலராஜ்

க. பெக. த. ப. உயர்தர வகுப்பு மாணவர் மன்றத்தின் (கீழ்ப் பிரிவு) கூட்டங்களின்போது அறிவுமிகு சொற்பொழிவுகள் பல இடம் பெற்றன; கருத்துமிகு கட்டுரைகள் பலவற்றைப் பத்திராதிபர்கள் வாசித்தனர். மன்றத்தின் வளர்ச்சியில் மாணவ மாணவியர் அனைவரும் அதிசிரத்தையுடன் பங்கு கொண்டனர்.

மன்றம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வேண்டிய நேரங்களில் உப போஷகர்கள் திரு. செ. குணபாலசிங்கம், திரு. இ. மகேந்திரன் ஆகிய இருவரும் எமக்கு நல்ல அறிவுரைகளை வழங்கி எம்மை வழிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். அவர்கள் இருவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

வே. தர்மராஜா
காரியதரிசி

க. பொ. த. ப. சாதாரணத்ர வகுப்பு மாணவர் கழகம்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி க. பொ. த. ப. சாதாரணத்ர வகுப்பு மாணவர் கழகம் கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக இயங்கி வருகின்றது. இக்கழகம் மூன்று பிரிவுகளாக இயங்கி வருகின்றது. க. பொ. த. ப. முதலாமாண்டு மாணவர் ஒரு பிரிவினர்; க. பொ. த. இரண்டாமாண்டு மாணவர் மறு பிரிவினர்; மாணவிகள் பிறிதொரு பிரிவினர். முதற் பிரிவினருக்கு ஆசிரியர் திரு. க. குணராசா அவர்களும், இரண்டாம் பிரிவினருக்கு ஆசிரியர் திரு. எம். கந்தசாமி அவர்களும், மறு பிரிவினருக்கு ஆசிரியை திருமதி S. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் காப்பாளர்களாக இருந்து இக்கழகங்களை வழிநடத்தி வருகின்றனர்.

இக்கழகம் மாணவர்களிடையே பேச்சுக் கலை, விவாதக் கலை, எழுத்துக் கலை என்பனவற்றை வளர்ப்பதில் ஊக்கம் செலுத்தி வருகின்றது. பேச்சுக் கலையை இக்கழகம் இரு வழிகளில் மாணவரிடையே புதுத்தி வருகின்றது. ஒவ்வொரு வாரமும் பேச ஆர்வமுள்ள மாணவர்களைக் கழகத்தில் சொற்பெருக்காற்றத் தூண்டி வருகின்றது; மற்றது, ஈழத்தின் சிறந்த சொற்பெருக்காளரை நமது கழகம் அழைத்து, அவர்களது சொற்பொழிவை மாணவர் கேட்க ஏற்

பாடு செய்து வருகின்றது. திரு. பொன். முத்துக்குமாரன், திருமதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, திரு. அ. சரவணபவன், திரு. இ. மகேந்திரன் முதலியோர் எமது கழகத்தில் சொற்பெருக்காற்றியுள்ளனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

விவாத அரங்குகளை நமது கழகம் அடிக்கடி நடாத்தியிருக்கின்றது. கடந்த ஆண்டு 'பெண்களுக்கு உயர் கல்வி அவசியமா?' 'கைகேயியா கூனியா சிறந்த இராமாயணப் பாத்திரம்?' 'சுயமொழிக் கல்வி அவசியமா?' எனும் தலைப்புகளில் விவாத அரங்குகளை நடாத்தியுள்ளோம்.

எழுத்துக் கலையை நமது கழகக் காப்பாளர்கள் மாணவர்களுக்குத் தக்கவாறு எடுத்துரைத்துள்ளனர். கழக மாணவர்கள் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை என்பனவற்றைச் சுயமாகவே எழுதி, கழக மாணவர் முன் அரங்கேற்றியுள்ளனர். சிறந்த ஆக்க இலக்கியகாரரது கட்டுரைகள், கதைகள் என்பன நமது கழகத்தில் வாசிக்கப்பட்டு, விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறு பல ஆக்கப் பணிகளைக் கழக மாணவர்களிடையே நமது கழகம் செய்து வருகின்றது.

என். ராசா

இ. பரராசசிங்கம்

சு. ஜெயலோசனி

செயலாளர்கள்

செல்லையா இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்

இல்ல ஆசிரியை

காரியதரிசி

வினையாட்டுத்துறைத் தலைவர்கள்

பொருளாளர்கள்

- திரு. செ. பழனித்துரை
- திருமதி S. சுப்பிரமணியம்
- செல்வன் ந. மகேஸ்வரன்
- செல்வன் S. செல்வகுமார்
- செல்வி R. செல்வராணி
- செல்வன் T. குஞ்சிதபாதம்
- செல்வி S. பரஞானமாதினி

செல்லையா இல்லத்தின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பது எனது கடமையும் உரிமையுமாகும். எம் இல்ல மாணவர் பல துறைகளிலும் ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டியுள்ளனர். தமக்கெனப் பணித்தவற்றை அமைதியாகவும், ஒழுங்காகவும் முழு மனதுடன் செய்வதினால் ஆசிரியர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இல்ல மாணவ மாணவிகளின் ஒத்துழைப்பே இல்லமடைந்த வெற்றிக்குக் காரணமாயிருந்தது.

வருடாந்தம் நடைபெறும் இல்ல வினையாட்டுப் போட்டியில் எம் மாணவ மாணவிகள் வெற்றி பெற்றுத் தமக்கும், இல்லத்துக்கும் பெருமதிப்பைப் பெற்றனர். எம் கல்லூரியின் சரித்திரத்திலேயே முதன் முறையாக நடைபெற்ற மரதன் ஓட்டப் போட்டியில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றவர் எம் இல்லத்தைச் சேர்ந்த ஆ. இராமச்சந்திரன் ஆகும். அவருக்கு எம் பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக. மேலும் வினையாட்டுப் போட்டியின் அணிகலமாக விளங்கும் அணிநடையிலும் செல்லையா இல்லம் தொடர்ந்து ஆறு வருடங்கள் முதலிடத்தைப் பெற்று வந்ததெனப் பெருமையுடன் கூறலாம். சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற கனிஷ்ட வினையாட்டுப் போட்டியிலும் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளோம்.

வினையாட்டுத்துறையில் மட்டுமின்றிக் கல்வித்துறையிலும் ஊக்கம் கொண்டு எம் மாணவர் பலர் உயர்கல்வி கற்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். செல்வன் க. பற்குணம் க. பொ. த. ப. பரீட்சையில் அதி திறமையாகச் சித்தியெய்தி உயர் கல்வி பயின்று வருகிறார். அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்களைக் கூறுகிறோம்.

இசைத்துறையில் எம் இல்ல மாணவிகள் சிலர் திறமையாகப் பயின்று வட இலங்கைச் சங்கீத சபை நடாத்தும் பரீட்சையில் சித்தியடைந்துள்ளனர். விசேஷமாகச் செல்வி கு. யசோதாதேவி ஆசிரியப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தார் நடாத்திய பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்துள்ளார். அவர் அறிவு மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்து எம் கலாசாலைக்கும் பெருமை தேடித்தர வேண்டுமென்று அவரை வாழ்த்துகிறோம்.

எம்மிடையே பேச்சுவன்மை படைத்தோரும் உளர். அவர்கள் பாடசாலை யிலும், பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெறும் பேச்சுப்போட்டியிலும் இடம் பெற்றுள்ளனர். மேலும் உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டியின் மெச்சத்தக்க வெற்றிகளுக்குக் காரணமாயிருந்தவர்களுள் எம் இல்ல மாணவர்களும் உளர்.

செல்லையா இல்லத்தின் கிறப்புக்காக எம்முடன் ஒத்துழைத்த மாணவ மாணவிகளுக்கும் எமக்கு வழிகாட்டிகளாக இருந்த ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியைகளுக்கும் நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

எம் இல்லத்துக்காக அயராது உழைத்து எம்மை விட்டு நீங்கிய ஆசிரியர்களுக்கு நன்று கூறி, புதிதாக வந்து சேர்ந்த ஆசிரியர்களை வரவேற்கிறோம்.

ந. மகேஸ்வரன்
காரியதரிசி

கார்த்திகேசு இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்	—	திரு. நா. ந. இடைக்காடர்
இல்ல ஆசிரியை	—	திருமதி ஞா. மணிவாசகன்
இல்லத் தலைவர்	—	செல்வன் க. தனையசிங்கம்
இல்லக் காரியதரிசி	—	செல்வன் இ. இராசலிங்கம்
இல்லத் தனாதிக்காரி	—	செல்வன் க. சிவசுப்பிரமணியம்
	—	செல்வி ந. பவானி

வினாயாட்டுப்போட்டிக் காரியதரிசி — செல்வன் இ. இராசலிங்கம்
— செல்வி நா. அன்னபூரணம்

எமது இல்லத்தின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். ஏனெனில், எமது இல்லம் கல்லூரியின் எல்லா முயற்சிகளிலும் பங்குபற்றுவதுமல்லாமல் கல்லூரியின் கீர்த்திக்கும் பெரும் பாடுபட்டிருக்கின்றோம். “வெற்றியும் தோல்வியும் வீரனுக்கு அழகு” என்னும் முதுமொழி எங்களுடைய இல்லத்துக்காகத்தான் ஆக்கப்பட்டது என்று கூறுதல் மிகையாகாது.

வினாயாட்டு அரங்கில் எமது இல்ல வீரர்களான கருணாகரன், ஆனந்தா ஆகியோர் பல புதிய சாதனைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். மேலும், இராசரத்தினம், பவானந்தன், பவசிங்கம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க வீரர்களாகும். உதைபந்தாட்டம், கிரிக்கெட் ஆகியவற்றில் கருணாகரன், பவானந்தன், பவசிங் ஆகியோர் கல்லூரிக்கும் எமது இல்லத்திற்கும் பெரும்

புகழ் ஈட்டித் தந்தனர். இவர்கள் ஆற்றிய சேவையை எமது இல்லம் என்றும் மறக்கமாட்டாது. வினாயாட்டுப் போட்டியின்போது பற்பல உதவிகளைச் செய்த மாணவர்கட்கும், குறிப்பாக நிதி உதவிய மாணவர்க்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

கல்வித்துறையில் எமது இல்லம் மற்ற எவர்க்கும் சளைக்கவில்லை. கல்லூரியில் இருந்து முதன் முதல் பொறியியற் பகுதிக்குச் சர்வகலாசாலை நோக்கிப் போகும் மாணவி எமது இல்லத்தவரே. “நவோதய” என்ற ஏழாம் வகுப்பில் நடைபெறும் சோதனையில் வெற்றி பெற்ற மாணவி சுகன்யாவும் எமது இல்லத்தவர் என்பதைக் கூற விரும்புகின்றோம்.

நடனக் கலையில் எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த மாணவி இ. ஜெகசொருபி இலங்கை முழுவதும் எமது கல்லூரியின்

புகழைப் பரப்பியுள்ளார். திரிசாரணர், சாரணர், குருளைகள் ஆகியவற்றில் எமது இல்ல மாணவ மாணவிகள் தகுந்த தொண்டு ஆற்றியுள்ளனர். ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டு மாணவர்களை எமது இல்லம் ஏனைய இல்லங்களிலும் அதிகம் கொண்டுள்ளது என்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இவ்வருடம் நம் விளையாட்டுப் போட்டியில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றாலும், எமது மாணவ மாணவிகளின் ஊக்கமும் உற்சாகமும் போற்றத்தக்கது.

இல்ல ஆகிரியரைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறாமல் அறிக்கையை முடிப்

பது சரியல்ல. அவர்கள் எல்லோரும் தம்மால் இயன்றளவு நிதி உதவியும் பயிற்சி உதவியும் தந்துள்ளனர். குறிப்பாக, எமது இல்லத் தலைவர் திரு. இடைக்காடருக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி ஈட்டியபோதும் பெருமிதமோ, வெற்றி விழாக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற விருப்பமோ அற்றவர்கள். கடமையைச் சரிவர நிறைவேற்றுவார்களே தவிரப் பலனை எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். இதையே குறிக்கோளாக வைத்திருக்கும் படி எம்மை வற்புறுத்துவார்கள். அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

க. தனையசிங்கம்
இல்லத் தலைவர்

நாகலிங்கம் இல்லம்

இல்ல ஆகிரியர்

இல்ல ஆகிரியை

காரியதரிசி

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்கள்

பொருளாளர்கள்

- திரு. C. குணபாலசிங்கம்
- திருமதி A. நவரத்தினம்
- செல்வன் M. சிவலிங்கம்
- செல்வன் S. சோதிலிங்கம்
- செல்வி வி. ருசீலாதேவி
- செல்வன் ச. சண்முகநாதன்
- செல்வி பா. சாந்தி

நாகலிங்கம் இல்லத்தின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மிக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எமது இல்லம் சகல துறைகளிலும் வெற்றியீட்டிப் பெயர் பெற்றுள்ளது. 1969-ம் ஆண்டு வியக்கத்தக்க முறையில் கனிஷ்டபகுதி விளையாட்டுப்

போட்டிலும், சிரேஷ்டபகுதி விளையாட்டுப் போட்டியிலும் முதல் இடங்களைப் பெற்று இறுதி வெற்றிக் கேடயத்தையும் எமதாக்கினோம். பின் இவ்வாண்டும் (1970) சிரேஷ்டபகுதி விளையாட்டுப் போட்டியில் வெற்றியீட்டியதுடன் இறுதி

வெற்றிக் கேடயத்தையும் பெற்றமை குறித்து நாம் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவ்வாண்டு விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது இல்ல மாணவன் ப. தனஞ்செயனது சாதனை விசேஷமாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர் நான்கு வெற்றிக் கிண்ணங்களைப் பெற்றதுடன் 16 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்களுக்கான வெற்றிக் கிண்ணத்தையும் பெற்றுள்ளார். எமது இல்ல மாணவிகளான T. தர்மஜெயந்தி, S. இன்பமலர் என்போர் முறையே 16 வயதுக்குட்பட்ட பெண்களுக்குரிய வெற்றிக் கிண்ணத்தையும் 19 வயதுக்குட்பட்ட பெண்களுக்குரிய வெற்றிக் கிண்ணத்தையும் பெற்றுள்ளனர் என்பதையும் பெருமையுடன் போற்றுகின்றோம். இவ்வாண்டு எமது இல்லம் அணிவகுப்புப் போட்டியிலும் முதலாவதாக வந்து நாகலிங்கம் வெற்றிக் கிண்ணத்தையும் பெற்றது.

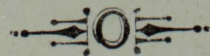
விளையாட்டுத்துறையில் மட்டுமன்றி உதைபந்தாட்டம், "கிறிக்கெட்", கைப்பந்தாட்டம் (Volley Ball) ஆகிய விளையாட்டுக்களிலும் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றும் பலர் எமது இல்லத்தில் இருக்கின்றனர். இவ்வாண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிகளின் விளையாட்டுக் கழகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் 'தோற்கடிக்கப்படாத கோஷ்டி' எனப் புகழ்பெற்ற எமது கல்லூரிக் கோஷ்டியில் எமது இல்ல மாண

வர்களும் இடம்பெற்றனர். இதே போன்று கல்லூரி கிறிக்கெட் கோஷ்டியிலும் எமது இல்ல மாணவர்கள் உள்மாணவிகளும் மிக ஆர்வமாக எறிபந்தாட்டம் வலைப்பந்தாட்டம் ஆகியவற்றில் கல்லூரியில் பங்கு பற்றுகின்றனர்.

எமது இல்ல மாணவர் விளையாட்டுத்துறையில் மட்டுமன்றி கல்வித் துறையிலும் சிறப்பாக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் க. பொ. த. ப. உயர்தரப்பரீட்சையில் சித்தியெய்தி சர்வகலாசாலைக்கும் சென்றுள்ளனர். பாடசாலையின் சகல துறைகளிலும் எமது இல்ல மாணவர் தமக்குரிய பொறுப்புக்களை இனிது நிறைவேற்றி வருகின்றனர்.

எமது இல்லம் சிறப்பாக விளங்குவதற்கு உறுதுணையாக இருந்து எம்மிடையே உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் நற்பண்புகளையும் வளர்த்த எமது இல்ல ஆசிரியருக்கும் எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த மற்றும் ஆசிரிய ஆசிரியைகட்கும் நாம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எமது இல்லத்துக்குப் புதிதாக வந்து சேர்ந்த ஆசிரியரை அன்புடன் வரவேற்பதுடன் அவர்களும் எமக்கு அளித்த ஊக்கத்துக்கும் உதவிக்கும் நன்றியுடையவராவோம். இவ்வாறே நாம் என்றும் வெற்றியீட்ட அவர்கள் எல்லோரும் உதவுவார்கள் என நம்புகிறோம்.

M. சிவலிங்கம்
காரியதரிசி

சபாரத்தினம் இல்லம்

- இல்ல ஆசிரியர் — திரு. M. சின்னத்தம்பி (ஏப்ரல் 1970 வரை)
 — திரு. V. C. இராமநாதன் (மே 1970 தொடக்கம்)
 இல்ல ஆசிரியை — திருமதி R. சதாசிவம்
 காரியதரிசி — செல்வன் இ. பாலச்சந்திரன்
 விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர்கள் — செல்வன் இ. கணேசலிங்கம்
 — செல்வி ப. கெங்கா
 பொருளாளர்கள் — செல்வன் T. வீரசிங்கம்
 — செல்வி K. இரஞ்சனாதேவி

1970-ம் ஆண்டு அறிக்கையினை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். எமது இல்ல மாணவ மாணவியர் ஊக்கத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் எல்லாப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றினர். “வெற்றியோ, தோல்வியோ முக்கியமல்ல; போட்டிகளில் பங்குபற்றுவது தான் உயர்வு” என்பதை நாம் நன்குணர்ந்திருந்தோம். கட்டுப்பாடு, தளரா ஆர்வம், உயர்ந்த ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றினை எமது இல்லம் பிரதிபலித்து ஆசிரியர்களின் நன்மதிப்பையும் நல்லாசியையும் ஒருங்கே பெற்றது.

கனிஷ்ட பகுதி விளையாட்டுப் போட்டியில் நாம் இரண்டாவது ஸ்தானத்தைப் பெற்றுப் பெருமிதம் அடைந்தோம். சிரேஷ்ட பகுதி விளையாட்டுப் போட்டி

யில் நாம் அதிக வெற்றியை ஈட்டமுடியவில்லை. எனினும், நாம் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் போட்டியிட்டோம் என்பதைக் கூறவிரும்புகின்றோம்.

பல வருட காலமாக எமது இல்லத்தின் தலைவராகக் கடமையாற்றிய திரு. M. சின்னத்தம்பி அவர்கள் இளைப்பாறியது எமக்கு மிகுந்த மனவருத்தத்தினை அளித்தது. அவருக்கு உரிய முறையில் பிரியாவிடை நல்கினோம். அவர் இல்லாத குறையை திரு. V. C. இராமநாதன் அவர்கள் நீக்கிவிட்டார் என்றே கூறவேண்டும். உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் ஒழுங்கையும் எம்மிடையே நிலைநாட்டக் காரணமாயிருந்த அவருக்கும் எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

இ. பாலச்சந்திரன்
 காரியதரிசி

SABAPATHY HOUSE

<i>House Master</i>	—	Mr. S. Thiagarajah
<i>House Captain</i>	—	Mas. K. Ketheeswaran
<i>Athletic Captain</i>	—	Mas. K. Retnasingam
<i>Treasurer</i>	—	Mas. P. Kirupananthan
<i>Volley Ball Captain</i>	—	Mas. P. Sathiyathan
<i>Football Captain</i>	—	Mas. N. Rajakulendran
<i>Athletic Captain (Girls)</i>	—	Miss T. Lankadevi
<i>Treasurer (Girls)</i>	—	Miss T. Parasakthy
<i>Netball Captain (Girls)</i>	—	Miss R. Easwary

My report has to cover a long period of seven years. During this period we became champions in 1966 and 1967, by a large margin of points and runners up in the year 1968. Special mention should be made of the following athletes who created school records in the various years.

Ground Records

P. Vijayarajah

U. 16	Pole vault	1965
U. 16	Long jump	1966
U. 16	Javelin	1967
U. 16	100 Metres	1967

K. Retnasingam

U. 16	Discus	1967
U. 17	Long jump	1968
U. 17	Putt shot	1968
U. 17	Discus	1968

K. Mahalingam

U. 19	100 Metres	1965
U. 19	200 Metres	1965

S. Sothirajah

U. 19	Putt shot	1959
-------	-----------	------

A. Sriskandarajah

U. 18	Pole vault	1967
-------	------------	------

M. Jeyarajah

U. 13	Long jump	1957
-------	-----------	------

Ground Records

Kumaradevi K.

(Senior)	100 Metres	1965
----------	------------	------

Kamaladevi K.

(Senior)	200 Metres	1967
----------	------------	------

Girls Events

I will be failing in my duty, if I do not place on record our gratitude to Mr. K. C. Somaskantha who was our House Master for several years till 1968, and left us in 1970 on his retirement from our college after reaching his sixtieth year. May God bless him with a happy and fruitful retired life.

In sports it is not of importance to win or lose but the main thing is to participate in the true spirit of sportsmanship, and therefore I have to thank all, who participated in the various events and those who helped us in many other ways, and in particular, Mr. S. Thiagarajah our House Master, Mrs. J. Shanmuganathan our House Misstress, Mr. C. Balakrishnan, Mr. R. Mahendran and Mrs. S. Ehamparam.

In conclusion I appeal to every member of our House to keep the Sabapathy House flag flying high for ever.

K. Ketheeswaran

House Captain

ஆசிரியர் கழகம்

1970-ம் ஆண்டறிக்கை

தலைவர் :

உப தலைவர் :

காரியதரிசி :

உப காரியதரிசி :

பொருளாளர் :

நூல்நிலையப் பொறுப்பாளர் :

திரு. V. இராசசேகரம்

திருமதி J. சண்முகநாதன்

திரு. இ. மகேந்திரன்

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

திரு. S. கனகரத்தினம்

திரு. V. C. இராமநாதன்

பெரும் கோலாகலமாக வெள்ளி விழா வெடுத்த எமது கழகம் வழமைபோல் இவ்வாண்டும் வேதனம் வழங்கல் போன்ற பல்வேறு கடமைகளையும் திருப் திகரமாக நிறைவேற்றியுள்ளது.

எம்மோடு பலவாண்டு காலம் சேவை யாற்றிய திருவாளர்கள் C. சோமால் கந்தர், M. சின்னத்தம்பி, A. R. இராச நாயகம் ஆகியோருக்கு உரிய முறையில் பிரியாவிடை நல்கினோம். திரு. C. கனக சபை அவர்கள் எமது பிரியாவிடையினை ஏற்க முடியாமை எமக்கு மிகுந்த மன வேதனையினை யளித்தது. அவர்கள் எல்லோரும் அமைதியான வாழ்வு பெற எமது நல்லாசிகள். இவ்வாண்டின் இறுதி நாட்களில் இளைப்பாறியுள்ள திரு. M. ஆனந்தர், திரு. V. C. இராமநாதன் ஆகியோருக்கு 1971-ம் ஆண்டின் புதிய செயற் குழு பிரியாவிடை நல்குதலே சரியென எமது செயற்குழு முடிவு செய்துள்ளது. பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலைக்கு விரிவுரையாளராகச் சென்ற திரு. A. L. B. கென்ஸ்மனுக்குப் பிரியாவிடை

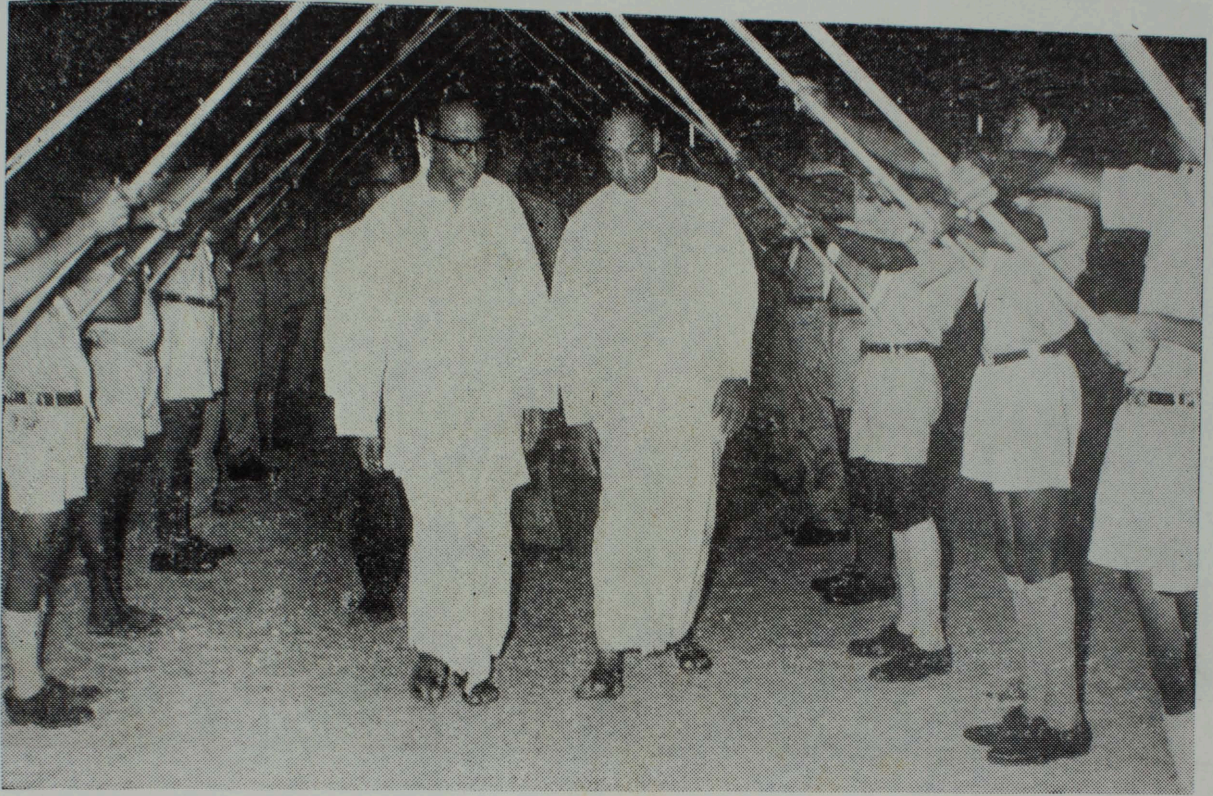
யளித்தோம். பல காலம் உயரிய சேவை யாற்றிய எமது மேற்கூறிய அங்கத்தினர்களின் பிரிவால் நாம் மிகவும் துன்புற்றோம். புதிய அங்கத்தினர்களான திருவாளர்கள் T. இராசலிங்கம், பண்டிதர் S. சிவப்பிரகாசம், K. வைத்தியநாதன், T. இளையதம்பி, R. சிவகுருநாதன், V. கணேசலிங்கம், திருமதி S. இராமநாதன், திருமதி S. நடராசா ஆகியோருக்கு நல்வரவு கூறுகின்றோம்.

எமது சங்க அங்கத்தினர்களுக்குச் சேவை செய்வதோடமையாது அவர்களுக்கிடையே நட்பும் நன்னம்பிக்கையும் வளர்ந்து வலுப்பெறச் செய்ய எமது கழகம் உழைத்து வருகின்றது. அங்கத்தினர்களின் நன்மையும், கல்லூரியின் நன்மையும் எமது உயரிய இலட்சியங்களாகும். அவற்றினைப் பேணிப் பாதுகாக்க, வளர்க்க எமது கழகம் முயன்று வருகின்றது. எமது சங்க அங்கத்தினர்களின் முழு ஒத்துழைப்போடும் இவ்விலட்சியங்களை எமது கழகம் வளர்க்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இ. மகேந்திரன்

செயலாளர்

OLD STUDENTS' ASSOCIATION — ANNUAL DINNER 1970

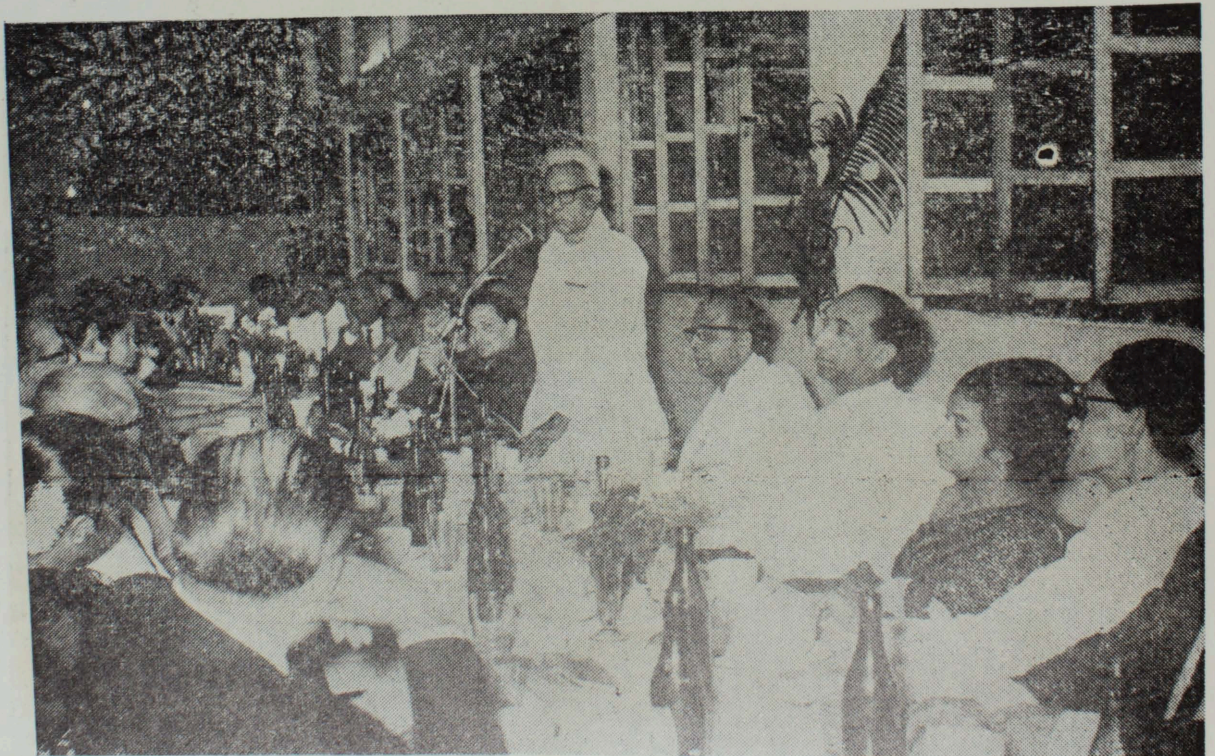
The Chief Guest — Hon'ble J. R. Jayewardene, Minister of State, arrives

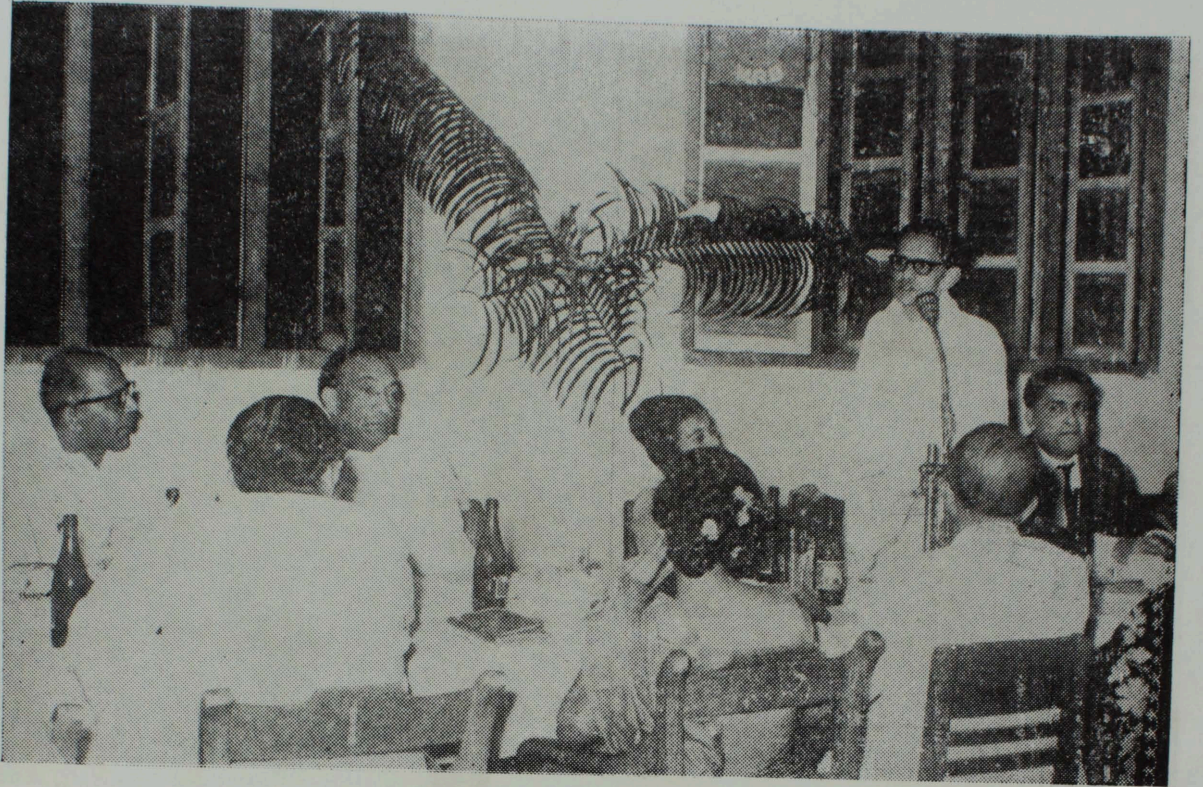
Toast of the College — The Chief Guest

Reply to the Toast of the College — The Principal

Mr. S. H. Perinpanayagam, Principal Emeritus, speaks in support of the Reply

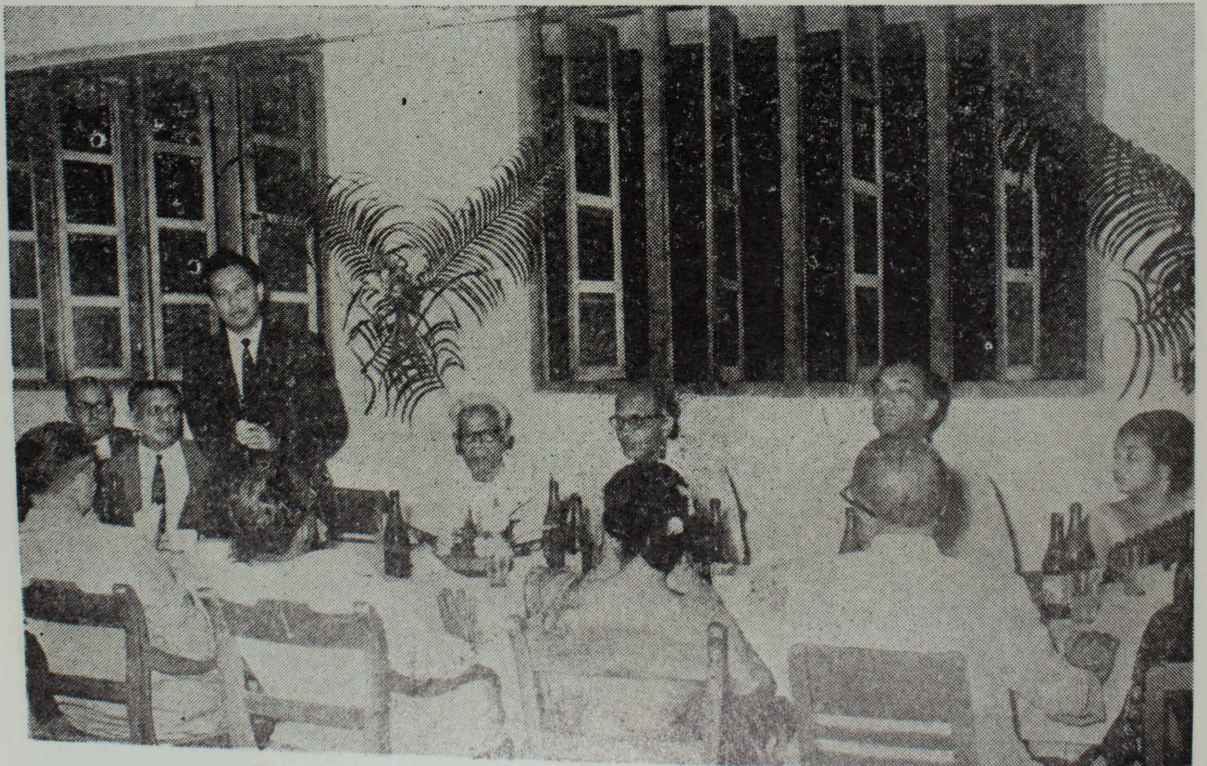
Mr. S. R. Kanaganayagam proposes the Toast of the Association

Reply — Mr. M. A. Nadarajah, an Alumnus

Toast of the Guests — "Thank You" — by Miss N. Nagalingam

Mr. F. C. Pietersz — Government Agent, Jaffna — replies

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்

13-10-68 தொடக்கம் 25-3-71 வரையுள்ள காலத்துக்கான அறிக்கை

(25-3-71-ல் நடைபெற்ற வருடாந்தக் கூட்டத்தில் நிர்வாகசபையின் சார்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை.)

ஹை சங்கத்தின் நிர்வாகசபை, 1971-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மீ 25 ல் நடக்கும் வருடாந்த மகாசபைக் கூட்டத்தின் முன் தமது நிர்வாக காலத்தில் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட ஆண்டறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்றது.

தமது காலத் தொடக்கத்திலேயே கல்லூரிக் கீழ்ப்பிரிவுக்குப் பலகாலம் தலைமையாசிரியராகவிருந்து சிறப்புடன் செயலாற்றிய திரு. செ. கனகசபை அவர்களின் சேவைநலம் பாராட்டு விழாவை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடியது.

வருடா வருடம் நடைபெற்று வந்த இராப்போசன விருந்து வைபவம் உரிய காலத்தில் நடாத்துவதற்குத் தகுந்த பிரதம விருந்தினர் கிட்டாமையால் சில காலம் பிற்போடப்பட்டும், பின் இலங்கை அரசியலிற் தலைசிறந்த மேதையான திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்களைப் பிரதம விருந்தினராகக் கொண்டு 1970-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மீ 19 ல் உ அவ் வைபவம் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. அப்போது பிரபல வழக்கறிஞர் திரு. S. R. கனகநாயகம் அவர்கள் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்களைப் பாராட்டிப் பேசினார். திரு. M. A. நடராசா அவர்கள் நன்றி கூறினார். செல்வி நித்யலக்ஷ்மி நாகலிங்கம் விருந்தினரைப் பாராட்டிப் பேச, யாழ்/

அரசாங்க அதிபர் திரு. F. C. பீற்றர்ஸ் பதிலுரை இறுத்தனர்.

நல்லூர்த் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திரு. சி. அருளம்பலம் அவர்களைக் கௌரவிக்கு முகமாக, எமது சங்கம் கல்லூரிப் பெற்றூர் ஆசிரிய சங்கத்துடன் சேர்ந்து ஒரு சிறந்த வரவேற்பு வைபவத்தை நடாத்தியது.

எமது கல்லூரி அதிபர் திரு. சி. க. கந்தசுவாமி அவர்கள் சென்ற ஆண்டு நிறைவுடன் அதிபர் பதவியிலிருந்து இளைப்பாற முடிவு செய்ததையறிந்து எமது சங்கம் பெற்றூர் ஆசிரிய சங்கத்துடன் சேர்ந்து, அவரைத் தொடர்ந்து இன்னும் சிலகாலம் கல்லூரிக்கு அதிபராயிருந்து சேவை செய்யும்படி கேட்ட பொழுது, அவர் இவ்விஷயத்தில் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வந்திருந்த போதிலும், எங்கள் வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்த்து, தொடர்ந்து சிலகாலம் கடமையாற்ற ஏற்றமைக்கு நாம் அவருக்கு எமது கடமைப்பாட்டைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

நாம் நடாத்திய வைபவங்களைச் செவ்வனே செய்துமுடிக்க உதவி செய்த சகல பழைய மாணவர்களுக்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

திருமதி க. திருநாவுக்கரசு
திரு. சு. புண்ணியலிங்கம்
இணைக் காரியதரிசிகள்
நிர்வாகசபை சார்பாக

Kokuvil Hindu College Old Students' Association (Colombo Branch)

Report for the period 1963 — 1970

It gives us great pleasure to hear the welcome news that 'KOKUVIL' is to re-appear after a long spell of 7 years. During this period, as from its inception, this Association has continued to function and been in close touch with the activities of the College. We are happy to record here in brief some of the high-lights of the Association.

The Association gave a Complimentary Dinner to Mr. T. Neethirajah, one of the Vice Presidents of the Association, on his appointment as a J. P. The Dinner was held at the Central Y. M. C. A., Fort on 17-10-69 with Mr. S. M. Arumugam, Deputy Director of Irrigation, one of the Vice Presidents in the Chair. Covers were laid for 200 and the speakers on the occasion were Mr. S. Ambalavanar, Principal, Colombo Hindu College, Mrs. Nesamalar Velauthapillai and Mr. A. Sambandan, Advocate.

The Annual General Meeting due for 1965 was held on 29th May, 1965 at the Saraswathy Hall, Bambalapitiya.

The meeting was followed by a Social and a Dance Recital at which the Chief Guests were the Hon. Mr. M. Thiruchelvam Q. C., the Minister of Local Government and Mrs. Thiruchelvam. The function which was presided over by the Principal, Mr. C. K. Kanthaswami, was attended by a large gathering of old students and distinguished guests.

Mr. T. Neethirajah, J. P., M. M. C., one of our Vice Presidents, was elected a Senator in October 1967. There was a

spontaneous request from the members that the event should be celebrated in a fitting manner and the Committee of Management organised a Complimentary Dinner. Senator Neethirajah, Mrs. Neethirajah and family were invited to Dinner on November 29, 1967 at the Hotel Taprobane, Colombo. Amongst the distinguished guests present at the Dinner which was presided over by our revered Principal, Mr. C. K. Kanthaswami, were the President of the Senate, Hon. Mr. A. Ratnayake, the Minister of Home Affairs, Hon. Dr. W. Dahanayake, the Minister of Nationalised Services and Sports, Hon. Mr. V. A. Sugathadasa, the Minister of Labour and Housing, Hon. Mr. M. H. Mohamed and Mr. S. H. Perinbanayagam, Principal Emeritus, Kokuvil Hindu College. Covers were laid for over 250.

The following office-bearers were elected at the Annual General Meeting held on September 28, 1970.

President: C. K. Kanthaswami Esq.
(Principal, ex-officio)

Vice Presidents:

1. Senator T. Neethirajah, J. P.,
M. M. C.
2. Mr. M. A. Nadarajah
3. Mr. S. M. Arumugam
4. Mr. S. Balasubramaniam
5. Mr. S. Senathirajah
6. Mr. V. Kanagasabapathy
7. Mr. V. Kulasingam
8. Dr. T. A. Subramaniam

Hony. Secretary: Mr. S. S. Ratnasabapathy

Hony. Asst. Secretary:

Mr. V. Shanmugarajah

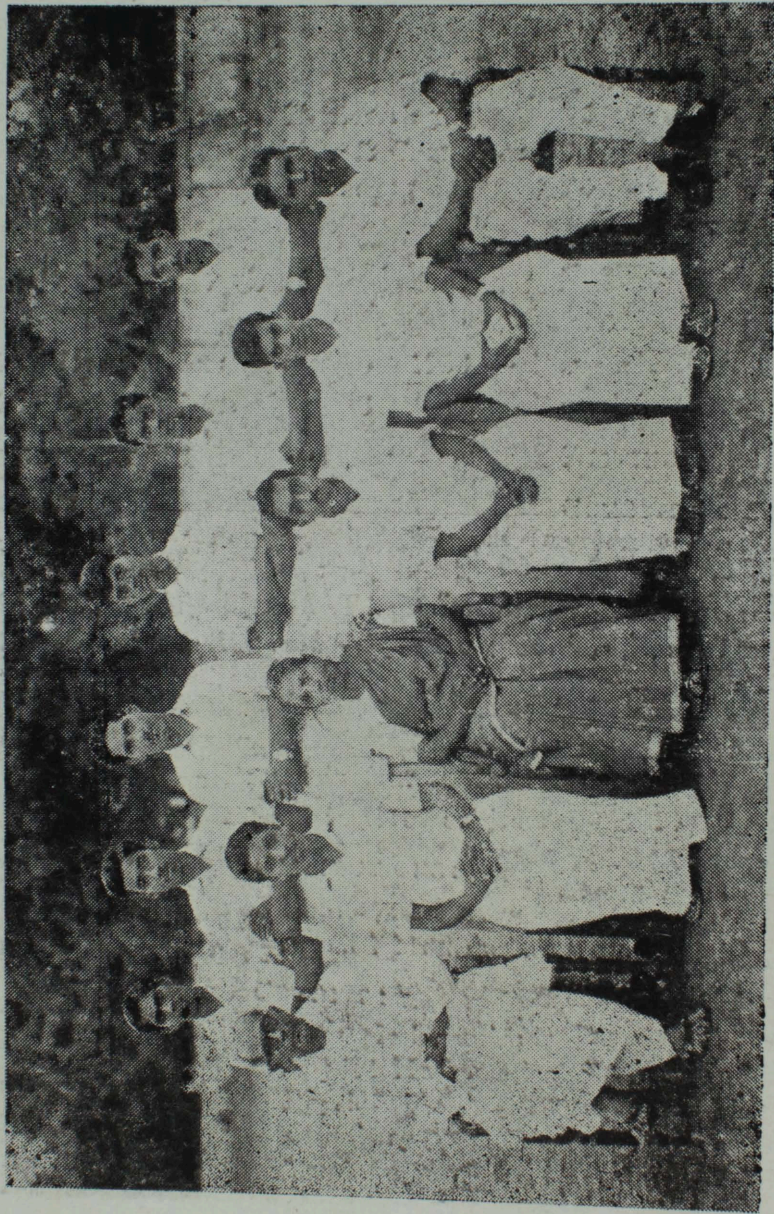
O. S. A. (COLOMBO BRANCH)
 COMPLIMENTARY DINNER TO MR. T. NEETHIRAJAH

Y. M. C. A. (Fort) — 17-10-64 — On his being made a J. P.
 L to R — Mrs. S. M. Arumugam, Mr. T. Neethirajah, Mr. S. M. Arumugam
 Mrs. T. Neethirajah. Standing behind — Mr. S. S. Ratnasabapathy, Secretary

Hotel Taprobane — 29-11-61 — On his election as Senator
 Senator and Mrs. T. Neethirajah seen with Justice V. Sivasupiramaniam,
 Mr. C. K. Kanthaswami, Principal, Mr. S. H. Perinbanayagam, Principal Emeritus
 and other guests. At the extreme right is Mr. S. Kumaravelu, Secretary.

Y. M. H. A. -- EXECUTIVE COMMITTEE 1970

Hony. Treasurer: Mr. N. Rajakumar

Hony. Asst. Treasurer:
Mr. K. Tharmarajah

Committee of Management:

1. Mrs. Saraswathy Ganeswaran
2. Mr. A. Kanthaya
3. Mr. S. Ratnapragasam
4. Mr. M. V. Thiagarajah
5. Mr. K. Thanikasalam
6. Mr. S. Kumaravelu
7. Mr. S. Sivapalasundaram
8. Mr. V. N. Manickavasagar
9. Mr. A. Gunapalasingam

10. Mr. K. Thangarajah

11. Mr. K. Sivananthan

Hony. Auditors:

Mr. M. Nadarajah

Mr. K. Nadarajah

The Association which has completed 25 years of existence has decided to celebrate its Silver Jubilee shortly in a fitting manner.

The Association will always continue to have close contact with the College and identify with the interests of the College.

S. S. Ratnasabapathy

Hony. Secretary

on behalf of the Committee of
Management of the K.H.C. O.S.A.
(Colombo Branch)

Report of the Parent - Teacher's Association

It gives me great pleasure to send you the following report on behalf of the Parent - Teacher's Association on the occasion of the issue of the College Magazine by way of commemorating the Diamond Jubilee of the founding of the College.

The Parent - Teacher's Association succeeded by interviews with the Director of Education in obtaining a building grant from the Government and put up two additional blocks of buildings for the College.

The Association took a keen interest in the cultural affairs of the College and actively participated in the annual celebrations of "Sivarathiri" and "Thaipongal." It also rendered its full co-operation in

the conduct of Annual Sports Meets of the College.

The Association is having under active consideration the question of finding ways and means for the provision of more classrooms which are badly needed to cope with the strength of the students which is increasing year by year.

The Association has also in mind the question of seeking the support of the Government for the introduction of two separate sections for the boys and girls of the College as it considers this to be very desirable.

The Association is willing to give the school all help and co-operation in all its activities.

P. Thamby

Secretary

RESULTS OF EXAMINATIONS

Admissions to the University

1968 —	Medicine	1	1969 —	Engineering	1
	Arts	3		Science	3
	Science	3			
	1970 —			Engineering	3
				Arts & Commerce	10
				Science	4

G. C. E. Advanced Level

1967 —	Passed in four subjects	6	1968 —	Passed in four subjects	3
	Passed in three subjects	8		Passed in three subjects	4
	DISTINCTIONS	—		DISTINCTIONS	—
	CREDITS:			CREDITS:	
	Pure Mathematics	3		Pure Mathematics	2
	Tamil	1		Applied Mathematics	2
	Hinduism	4		Physics	3
	Sanskrit	1		Chemistry	1
				Hinduism	1
	1969 —			Passed in four subjects	9
				Passed in three subjects	14
	DISTINCTIONS:				
	Pure Mathematics	4			
	Applied Mathematics	1			
	CREDITS:				
	Pure Mathematics	13			
	Applied Mathematics	6			
	Physics	4			
	Chemistry	11			
	Tamil	8			
	Hinduism	1			
	Geography	1			
	Commerce	5			

G. C. E. Ordinary Level

	Aug. '67	Dec. '67	Dec. 68	Dec. '69
Passed in six or more subjects	30	84	69	59
Passed in five subjects	8	63	37	40
CREDIT PASSES:				
Five credits or more	6	16	20	6
Four credits	6	22	16	10
Three credits	6	25	20	22
DISTINCTIONS	5	48	25	27

Examination conducted by the North Ceylon Oriental Music Society

	1969	1970
Number presented	14	14
Number passed	8	12

நினைவு கூர்கின்றோம்

திரு. நா. சிலம்புநாதபிள்ளை அவர்கள்

தோற்றம் : 31-3-40

மறைவு : 18-3-71

எமது பழைய மாணவராகிய சிலம்புநாதபிள்ளை அவர்கள் 1964-ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் ஆறாம் நாள் இரசாயனவியல் ஆய்வு கூடத்தின் பணியாளராக நியமனம் பெற்றார். அன்றுமுதல் எம்மை விட்டுப் பிரிந்ததுவரை சினக்காமல் சிரித்தமுகத்துடன் பம்பர மெனச் சூழன்று சூழன்று சேவை புரிந்தார் சிலம்பு. ஆய்வு கூடத்திற்குள் மாத்திரம் அடைந்து கிடவாமல் கல்லூரியின் சகல துறையினருக்கும் உதவிகள் தேவைப்படும்போது முன்னின்று சேவை செய்தார். "சிலம்பு" என்ற செல்லப்பெயர் மாணவர் வாயிலும் ஆசிரியர் வாயிலும் எந்நேரமும் ஒலித்தபடியே இருந்தது. அவர் மறைந்தவிட்டாலும் இப்பொழுதும் அப்பெயர் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றது. அவர் இருப்பது போன்ற பிரமையே எல்லோருக்கு இருக்கின்றது. இதுவே அவரது பெருமைக்கும் உயர்குணத்திற்கும் சிறந்த சான்றாகும்.

*With the Compliments
of*

S. SINNATHURAI & BRO.

K. K. S. Road

—
JAFFNA

Distributors for

BRITISH CEYLON CORPORATION LIMITED

Manufacturers

of

Household Soaps

Sovereign bar
Health joy soap
Snowwhite
Lotus soap
F. B. bar soap
Soft soap

Toilet Soaps

Suvendra Sandalwood soap
B. C. C. Sandalwood soap
Coaltar
Margosa
4711 - soaps
Night & Day
Shaving Soap
Snow Flakes
Shampoo
Liquid soap plain

Disinfectants

Pynol
Hi power Black
Hi power white

Talcum Powders

Suvendra Talcum powder
Sovereign Talcum Powder

Cooking oil

White oil
Cook's Joy

Cattle Feeds

Morlac
Morlac 'plus'
Expeller Poonac

Poultry Feeds

Chicbes
Grobes
Leybes

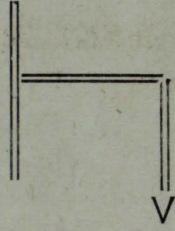
For
Quality
&
Taste

KANNA SWEETS & TOFFEES

INSIST ON KANNA AVAILABLE EVERYWHERE.

Manufacturers : Ceylon Confectionery Works,
CHUNNAKAM.

நிறைந்த சுவை
குறைந்த விலை
உயர்ந்த ரகம்

கண்ணா

இனிப்பு ரொபி வகைகள்

உங்கள் குழந்தைகளும் நீங்களும் சுவைத்திட
தித்திக்கும் பல்வேறு சுவையுள்ள “கண்ணா” இனிப்பு,
ரொபி வகைகளையே

கேட்டு வாங்குங்கள்.

எங்கும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்கள் :

சிலோன் கொன்பக்சனறி வேக்ஸ்,
கன்னாகம்.

T'GRAMS: "BAGAWAN"

T'PHONE: 506

C. KASIPILLAI & Co.

Proprietor: C. KASIPILLAI

IMPORTERS,
WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS, ETC.
LANKA SALU SALA'S TEXTILE DISTRIBUTORS

82, K. K. S. ROAD
JAFFNA

Branch: CEE KAY PEE 74/8, GRAND BAZAAR, JAFFNA.

தந்தி: "பகவான்"

போன்: 506

செ. காசிப்பிள்ளை அன் கோ.

உரிமையாளர்: செ. காசிப்பிள்ளை

பல்லாண்டு காலம் பலராலும் போற்றிப் புகழப்படும்

புடவை மாளிகை

பலவிதமான புடவைகளுக்கும் பெயர் பெற்ற இடம்

லங்கா சலுசலா ஸ்தாபனத்தாரின் புடவை பங்கீட்டாளர்

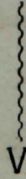
82, கே. கே. எஸ். ரோட்

யாழ்ப்பாணம்

கிளை: சி கே பி 74/8, பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

THIS SPACE IS DONATED

BY

R. SABARATNAM, KOKUVIL WEST

Proprietor of

BAMA HARDWARES

11/3, STANLEY ROAD

JAFFNA

Remember

Specialist in Modern Tailoring

“Cheaper

but

Better”

Visit :

REFINE TAILORS

No. 3, JUMMA MOSQUE LANE

JAFFNA

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை,

234, காங்கேசன் துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உயிரியல்

க. பொ. த. வகுப்புக்குரிய பாடத்திட்டம் முழுதும் அடங்கியது
வீ. இராமகிருஷ்ணன் B. A., B. Sc., த. புத்திரசிங்கம் B. Sc.

விலை ரூபா 8-50

க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புக்குரியவைகள்

தாவரவியல் மாதிரி வினாவிடைகள்

(1960 - 1966 வரை G. C. E. A/L)

(பரீட்சைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வினாக்களுக்குரிய விடைகள்)

தொகுத்தவர்: K. S. குகன் B. Sc.

விலை ரூபா 5-75.

விலங்கியல் மாதிரி வினாவிடைகள்

(1960 - 1968 வரை G. C. E. A/L பரீட்சையில்

கொடுக்கப்பட்ட வினாக்களுக்கும், பிறவிற்கும் விடைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.)

தொகுத்தவர்கள்: K. சிவபாதம் M. A., தோமஸ் ஈப்பன் B. Sc.

விலை ரூபா 6-75.

SAMPLE ENGLISH TEST PAPERS

for G. C. E. O/L Examination (New Syllabus)

Price 2-25

LANGUAGE PRACTICE IN ENGLISH

Based on Prescribed Text for G. C. E. O/L

By S. Mahalingam B. A. (Lond.)

Price Book I 1-80 Book II 1-80
Book III 2-00 Book IV 3-00

புதுமுறை உயிரியல் I

ஆக்கியோன்: K. S. குகன் B. Sc.

க. பொ. த. சாதாரண வகுப்புக்குரியது. விலை ரூபா 4-00

புதுமுறை உயிரியல் II

ஆக்கியோன்: K. S. குகன் B. Sc.

க. பொ. த. சாதாரண வகுப்புக்குரியது. விலை ரூபா 4-85

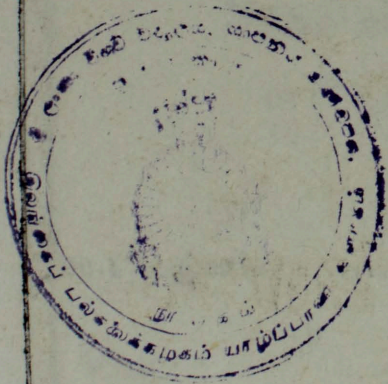
புதுமுறை இரசாயனவியற் பயிற்சி

G. C. E. (O/L) 1961 மார்கழியிலிருந்து வெளிவந்த கல்வித்திணைக்கள

வினாப்பத்திரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன;

ஆக்கியோன்: ஜ. வைத்தியநாதன் B. Sc. விலை ரூபா 2-50

TELEPHONE: 285

SRI SANMUGANATHA PRESS

336 — 340, KANKESANTHURAI ROAD

JAFFNA

REFRECE

For all
Sports Goods
Indoor Games
Toys

↓
Visit

DIANA & COMPANY LIMITED

COLOMBO AND KANDY

Phone : 23932

Grams : "DIANA"

